

LÒNG THƯƠNG XÓT VÀ LINH MỤC

Thiên Chúa yêu thương chúng ta bằng một tình yêu giao ước, cam kết, trung thành, một tình yêu “phụ tử”. Tình yêu Thiên Chúa cũng dịu hiền và đầy Lòng thương xót, một tình yêu “mẫu tử”. Nói tóm lại, Thiên Chúa chính là LÒNG THƯƠNG XÓT, tự thân Thiên Chúa là Lòng Thương Xót.

Thiên Chúa muốn đưa chúng ta vào mối quan hệ hợp tác, hầu chúng ta có thể cộng tác trong công việc của Lòng Thương Xót. Nhờ Phép Rửa, và cụ thể hơn nhờ Chức Thánh, đối với các linh mục, chúng ta được truyền chức, với tư cách là những người cộng tác với Đức Kitô trong công cuộc cứu chuộc và trung gian – qua công việc này của Lòng Thương Xót. Với tư cách linh mục, chúng ta được truyền chức, hầu trở thành những khí cụ và phương tiện truyền đạt Lòng Chúa Thương Xót, thông qua các Bí tích Thánh Thể và Hòa giải.

Đối với các linh mục, kết quả và phần cuối trong giao ước thương xót của Thiên Chúa và mối quan hệ hợp tác của chúng

ta với giao ước này qua việc sùng kính Lòng Chúa Thương Xót không phải là một chọn lựa. Việc sùng kính Lòng Chúa Thương Xót chính là bản chất của thiên chức linh mục.

• Sứ Điệp và Việc Sùng Kính Lòng Chúa Thương Xót

Việc sùng kính là gì? Đây không “chỉ là một việc sùng kính khác”. Đúng hơn, đây là việc mà việc sùng kính phải trở thành, theo ý nghĩa gốc của từ này. Theo nghĩa này, thì việc sùng kính Lòng Chúa Thương Xót là một cam kết toàn diện đối với Thiên Chúa, với tư cách là Đấng Thương Xót – Thương xót như Người là Đấng Thương Xót. Đây là một giao ước của Lòng Thương Xót.

Có thể các linh mục dễ dàng đưa ra lời phản đối về việc sùng kính Lòng Chúa Thương Xót: “Phải

chẳng đây là một việc sùng kính khác? Chúng tôi không cần thêm bất cứ việc sùng kính nào nữa”. Đây không phải là lòng sùng kính của chúng ta đối với Thiên Chúa, đúng hơn, đây là một cách thức khác. Đây là tình yêu thương của Thiên Chúa đối với bạn và tôi. Vấn đề về tình yêu thương này là tự thân Thiên Chúa chính là Lòng Thương Xót, và Người muốn thương xót mọi người (xem Rm 11:32).

Những mặc khải của Đức Giêsu cho Thánh nữ Faustina bắt đầu từ năm 1931, và vẫn liên tục cho đến khi chị qua đời năm 1938, đã mang lại cho việc sùng kính sự nổi bật mới. Sứ điệp của Đức Giêsu là một sứ điệp của Lòng Thương Xót. Bây giờ là thời gian hướng tới lòng thương xót của Người, trong khi đây là ngày của Lòng Thương Xót, trước khi đến ngày phán xét.

Đức Giêsu đặc biệt đòi hỏi chúng ta phải tín thác vào lòng thương xót của Người; nghĩa là chúng ta phải khẩn cầu lòng thương xót, tôn vinh lòng thương xót, bằng cách đón nhận lòng thương xót, loan truyền lòng thương xót, và chúng ta phải có lòng thương xót đối với nhau. Đây là cốt lõi của Tin Mừng! Điều quan trọng nhất, toàn bộ điều này nhấn mạnh rằng Lòng Chúa Thương Xót là một sứ điệp cấp thiết đối với thời đại chúng ta.

Hơn nữa, ngoài các Bí tích Thánh Thể và Hòa giải, thông qua Thánh nữ Faustina, Đức Giêsu còn ban cho chúng ta các phương tiện đặc biệt, hầu rút lấy lòng thương xót của Người: Ảnh Thương Xót với dấu hiệu đặc trưng: “Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa!”, Chuỗi Thương Xót, Lễ Chúa Thương Xót, cầu

nguyện vào giờ Đức Giêsu chịu chết trên thập giá.

Nhiều năm trước, Đức Giáo hoàng Leo Cả đã hướng dẫn các linh mục loan truyền Lòng Thiên Chúa Thương Xót, ngài nói rằng chúng ta không có chọn lựa trong vấn đề này: "Linh mục không có quyền kiềm chế khỏi việc rao giảng một màu nhiệm vĩ đại đến thế, càng không có quyền hơn nữa, vì linh mục không thể thiếu tài liệu thuyết trình về đề tài này, vốn không bao giờ nói cho đủ; và nếu trước vinh quang Thiên Chúa, chúng ta không tự tìm được một luận điểm để luận về những hành vi thương xót, thì chúng ta hãy chuyên tâm cố gắng dốc hết trí của mình, tới mức độ tận dụng tất cả mọi khả năng hùng biện" (Sermo I, de Passione).

Trong Thông điệp Dives in Misericordia, Thánh Giáo hoàng Gioan-

Phaolô II cũng nói về việc loan truyền lòng thương xót:

" ... Giáo Hội phải coi sứ vụ này như một trong những bốn phận chính của mình – trong từng giai đoạn lịch sử, và đặc biệt trong thời đại chúng ta –, hầu loan truyền và giới thiệu mẫu nhiệm của lòng thương xót trong cuộc sống, được mặc khải tốt bậc nơi Đức Giêsu Kitô" (14). (với tài liệu từ Nhật ký của Thánh nữ Faustina, con số ghi ngoài lề ám chỉ số đoạn văn trong Nhật ký).

Về việc loan truyền và rao giảng Lòng thương xót, đặc biệt cho các tội nhân, Đức Giêsu nói với các linh mục:

- Ta muốn các linh mục rao giảng lòng thương xót vô ngần của Ta đối với linh hồn các tội nhân. Hãy để cho các tội nhân không e ngại đến gần Ta. (50).

- Đức Giêsu lại nhẹ nhàng nói với tôi: Hỡi ái nữ của Ta, con hãy nói với các linh mục về lòng thương xót không thể hiểu nổi của Ta. Những ngọn lửa của lòng thương xót đang đốt cháy Ta – kêu gọi làm nguôi đi; Ta muốn trút chúng xuống các linh hồn; các linh hồn thật sự không muốn tin tưởng vào lòng nhân lành của Ta (177).

- Linh hồn sẽ không được ân xá, cho đến khi linh hồn hướng tới lòng thương xót của Ta với niềm tín thác, đây là nguyên nhân tại sao Chúa nhật thứ II sau Lễ Phục Sinh được gọi là Lễ Chúa Thương xót. Trong ngày đó, các linh mục phải nói với mọi người về lòng thương xót vô ngần và khôn dò của Ta. Ta đang làm cho con trở thành người quản lý lòng thương xót của Ta. Hãy nói với cha giải tội rằng Tấm Ảnh phải được trưng bày trong nhà

thờ, chứ không phải trong khu nội cấm của nhà dòng. Nhờ phương tiện là Tấm Ảnh này, Ta sẽ ban nhiều ân huệ cho các linh hồn; như vậy, hãy để cho mọi linh hồn tiếp cận với Tấm Ảnh (570).

- Đức Giêsu nói với tôi: Hỡi ái nữ của Ta, đừng mệt mỏi trong việc rao giảng lòng thương xót của Ta. Bằng cách này, con sẽ làm tươi mát Trái tim Ta, vẫn bùng cháy ngọn lửa Thương xót đối với các tội nhân. Hãy nói với các linh mục rằng các tội nhân sẽ thống hối, khi nghe những lời các linh mục nói về lòng thương xót khôn dò của Ta, về lòng trắc ẩn trong Tâm hồn Ta đối với họ. Ta sẽ ban sức mạnh tuyệt vời cho linh mục nào ca tụng và loan truyền lòng thương xót của Ta; Ta sẽ xúc dầu (chức lành) cho những lời các linh mục, và tác động đến tâm hồn

những người mà các linh mục sẽ nói với họ (1521).

Về việc cầu nguyện lần Chuỗi Thương Xót, “Các linh mục phải giới thiệu Chuỗi Thương Xót cho các tội nhân, như niềm hy vọng cuối cùng về ơn cứu độ.

- Có lần, khi tôi đang xuống nhà bếp, thì tôi nghe thấy những lời này trong linh hồn mình: “Con hãy liên tục lần Chuỗi mà Ta đã dạy con. Bất cứ ai lần Chuỗi này, thì đều sẽ nhận được lòng thương xót vô ngần trong giờ chết. Bất cứ ai lần Chuỗi đều sẽ nhận được lòng thương xót vô ngần trong giờ chết. Các linh mục sẽ khuyên các tội nhân lần Chuỗi, như niềm hy vọng cuối cùng của họ về ơn cứu độ. Ngay cho dù có một tội nhân cứng lòng nhất, nếu họ lần Chuỗi chỉ một lần duy nhất, thì họ sẽ nhận được ân huệ từ lòng thương xót vô biên của Ta.

Ta mong ước cả thế giới đều nhận biết lòng thương xót vô biên của Ta. Ta mong ước ban các ân huệ không thể tưởng tượng nổi cho các linh hồn nào tín thác vào lòng thương xót của Ta” (687)

• Sứ Điệp Thương Xót

Lòng thương xót là điều mà các linh mục phải rao giảng. Tình yêu thương xót của Thiên Chúa cao cả hơn mọi tội lỗi, cao cả hơn mọi sự dữ, và cao cả hơn chính cái chết. Lòng thương xót là phẩm tính cao cả nhất của Thiên Chúa – Lòng thương xót là tình yêu của Người tuôn đổ xuống các tội nhân. Bất kể chúng ta làm gì, Thiên Chúa vẫn muốn chúng ta sám hối và trở lại với lòng thương xót của Người bằng niềm tín thác. Tất cả mọi người đều cần được nghe sứ điệp về

Lòng Thiên Chúa Thương Xót.

Nhật ký đầy ắp những điều liên quan đến lòng thương xót – một giáo huấn đầy đủ về lòng thương xót. Với tư cách linh mục, việc tập trung vào một số lời rõ ràng nhất của Đức Giêsu có thể giúp chúng ta hiểu được, và như vậy, loan truyền với sự thôi thúc hơn về chiều sâu mong muốn của Thiên Chúa trong việc thương xót chúng ta.

- Ta mong muốn con hiểu biết sâu xa hơn về tình yêu bùng cháy trong Trái tim Ta dành cho các linh hồn, và con sẽ hiểu được tình yêu này, khi con suy niệm về cuộc Khổ nạn của Ta. Con hãy kêu cầu lòng thương xót của Ta thay cho các tội nhân; Ta mong ước cứu độ họ. Khi con đọc kinh này, với một tâm hồn thống hối và với đức tin thay cho tội nhân nào đó, thì Ta sẽ ban

cho họ ơn hoán cải. Đây là kinh này (186) : “Kính lạy Máu và Nước đã tuôn trào từ Trái Tim Chúa Giêsu, như thác nguồn thương xót chúng con, con tín thác vào Chúa” (187).

- Nhân loại sẽ không có nền hòa bình, cho đến khi họ trở lại tín thác vào lòng thương xót của Ta (300).

- Hãy loan truyền rằng lòng thương xót là phẩm tính vĩ đại nhất của Thiên Chúa. Tất cả mọi việc làm của bàn tay Ta đều trở nên hoàn hảo với lòng thương xót (301).

- Hôm nay, tôi nghe thấy những lời này: “Các ân huệ mà Ta ban cho con không chỉ dành cho một mình con, nhưng cũng dành cho một số đông các linh hồn khác nữa ... Và tâm hồn con là nơi Ta thường xuyên ngự, bất kể tình trạng nghèo nàn của con. Ta tự liên kết với con, cất khỏi con sự nghèo nàn,

và ban cho con lòng thương xót của Ta. Ta thực hiện những hành vi thương xót trong mọi linh hồn. Tội nhân nào càng nặng, thì kẻ đó càng có quyền hạn hơn đối với lòng thương xót của Ta. Người nào tín thác nơi lòng thương xót của Ta, thì sẽ không bị tàn lụi, vì tất cả những việc của người đó đều là việc của Ta, và những kẻ thù của họ đều sẽ bị tan tác dưới bệ chân Ta” (723)

- Các linh hồn nào phổ biến việc tôn vinh lòng thương xót của Ta, thì Ta che chở suốt cuộc đời họ, như một bà mẹ dịu hiền che chở con mình, và trong giờ chết, Ta sẽ không trở thành một Quan tòa đối với họ, nhưng là Đấng Cứu Độ đầy lòng thương xót. Trong giờ cuối cùng đó, linh hồn không có gì để tự bảo vệ mình, ngoại trừ lòng thương xót của Ta. Trong khoảng thời

gian đó, phúc thay linh hồn nào tự nhận chìm trong Suối Nguồn Thương Xót, vì lẽ công bằng sẽ không giam cầm linh hồn ấy (1075).

- Ngày 4 Tháng 6: Hôm nay, Lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu. Trong Thánh Lễ, tôi được ban cho sự hiểu biết về Thánh Tâm Chúa Giêsu và bản chất ngọn lửa tình yêu của Người bùng cháy vì chúng ta, và Người là một Đại Dương Thương xót. Rồi tôi nghe thấy một tiếng nói: “Hỡi tông đồ thương xót của Ta, hãy loan truyền cho cả thế giới về lòng thương xót khôn dò của Ta. Đừng nản lòng trước những khó khăn con gặp phải, khi loan truyền lòng thương xót của Ta. Những khó khăn này, vốn ảnh hưởng rất nhiều đến con, lại cần thiết đối với ơn thánh hóa của con, và là bằng chứng rằng công việc này thuộc về Ta. Hỡi ái nữ

của Ta, hãy siêng năng viết từng câu mà Ta nói với con, liên quan đến lòng thương xót của Ta, vì điều này có ý nghĩa đối với một số đông các linh hồn sẽ được hưởng lợi từ đó” (1142).

- Hỡi ái nữ của Ta, con hãy biết rằng tự thân Trái tim Ta chính là lòng thương xót. Từ biển thương xót này, các ân huệ tuôn đổ trên toàn thế giới. Không linh hồn nào tiếp xúc với Ta mà phải ra đi không được an ủi. Tất cả những nỗi đau khổ đều bị chôn vùi trong chiều sâu lòng thương xót của Ta, mọi ơn cứu độ và ơn thánh hóa đều phát xuất từ suối nguồn này. Hỡi ái nữ của Ta, Ta mong sao trái tim con trở thành một nơi vĩnh cửu để lòng thương xót của Ta ở lại. Ta mong muốn lòng thương xót này tuôn đổ trên toàn thế giới thông qua trái tim con. Đừng để cho một ai

tiếp xúc với con ra đi, mà không tín thác vào lòng thương xót của Ta, với lòng thương xót này, các ân huệ tuôn đổ trên toàn thế giới. Con hãy cầu nguyện càng nhiều càng tốt cho người đang hấp hối. Nhờ những lời khẩn nài của mình, con nhận được cho họ niềm tín thác nơi lòng thương xót của Ta, vì họ cần đến niềm tín thác nhất, và họ lại ít tín thác nhất. Hãy tin chắc rằng ơn cứu độ đời đời đối với những người đó trong giây phút cuối cùng của họ tùy thuộc vào lời cầu nguyện của con. Con biết được toàn bộ vực thẳm nơi lòng thương xót của Ta, vì thế, con hãy rút lấy từ đó lòng thương xót cho bản thân mình, và đặc biệt cho các tội nhân đáng thương. Thà rằng trời đất này biến ra không, nhưng lòng thương xót của Ta luôn ấp ủ mọi linh hồn tín thác (1777).

• Sự Cấp Bách Của Sứ Điệp

Việc rao giảng Lòng Chúa Thương Xót thật cấp bách, vì hiện nay là thời đại của lòng thương xót, trước khi đến ngày Phán xét. Đức Giêsu và Đức Mẹ đã thuật lại với Thánh nữ Faustina rằng trong chính sứ điệp có một sự cấp bách đặc biệt. Với tư cách linh mục, điều quan trọng là chúng ta xem xét những lời sau đây vì các giáo dân của mình:

- Ngày 25 Tháng 3. Buổi sáng, trong lúc suy niệm, sự hiện diện của Thiên Chúa bao trùm tôi bằng một cách thức đặc biệt, khi tôi nhìn thấy sự vĩ đại không thể đo lường được của Thiên Chúa, và đồng thời, sự cao cả của Người đối với các thụ tạo. Rồi tôi nhìn thấy Mẹ Thiên Chúa, Mẹ nói với tôi: “Ồ! linh hồn nào trung thành đi theo những linh ứng của ân huệ Thiên Chúa thì

đều làm vui lòng Người biết bao! Mẹ đã ban Đấng Cứu Độ cho thế giới; còn đối với con, con phải nói với thế giới về lòng thương xót vô ngần của Người, và chuẩn bị cho thế giới về Ngày Chúa Đến lần thứ Hai, Người sẽ đến, không phải như một Đấng Cứu Độ đầy lòng thương xót, nhưng như một Vị Thẩm phán Công thẳng. Ôi! Ngày đó thật khủng khiếp biết bao! Dứt khoát đây là ngày phán xét, ngày của cơn thịnh nộ thần thánh. Các thiên thần đều run rẩy trước ngày đó. Con hãy nói với các linh hồn về lòng thương xót vô ngần này, trong khi vẫn còn thời gian để ban lòng thương xót. Nếu bây giờ con im lặng, thì con sẽ phải trả lời cho rất nhiều linh hồn trong ngày khủng khiếp đó. Con đừng sợ hãi gì cả. Hãy trung thành cho đến giây phút cuối cùng.

Mẹ đồng cảm với con" (635).

- Hỡi ái nữ của Ta, hãy viết ra những lời này. Con hãy nói với toàn thế giới về lòng thương xót của Ta; hãy cho nhân loại nhận ra lòng thương xót khôn dò của Ta. Đây là một điềm báo cho thời sau hết; sau đó, sẽ đến ngày của lễ công thẳng. Trong khi vẫn còn thời gian, hãy để cho họ trông cậy vào suối nguồn thương xót của Ta; hãy để cho họ tận dụng Máu và Nước tuôn trào từ Trái tim thương xót của Ta dành cho toàn thể nhân loại.

Hỡi các linh hồn con người, các con ẩn núp ở đâu trong ngày Thiên Chúa thịnh nộ? Bây giờ, hãy ẩn náu trong suối nguồn thương xót của Thiên Chúa. Ôi! Ta nhìn thấy một số đông các linh hồn! Họ tôn thờ Lòng Chúa Thương Xót, và họ sẽ ca hát bài thánh ca ngợi

khen trong cõi vĩnh cửu (848).

• Thương Xót Mọi Người

Lòng thương xót được công bố cho ai? Cho tất cả mọi người, đặc biệt các tội nhân trầm trọng nhất. Chúa muốn thương xót tất cả mọi người chúng ta (xem Rm 11:32), nhưng Người chỉ có thể thương xót những ai mở lòng ra với lòng thương xót của Người; nghĩa là những kẻ khiêm tốn. Tất cả các tội nhân chúng ta đều cần phải kêu cầu lòng thương xót của Người, hướng tới lòng thương xót của Người, và đón nhận lòng thương xót của Người. Những lời Đức Giêsu nói với Thánh nữ Faustina là lời kêu gọi thật mạnh mẽ để cầu nguyện cho các tội nhân, và công bố lòng thương xót của Người bằng cách rao giảng, giáo huấn và viết sách. Đối với

các linh hồn ăn năn sám hối, Đức Giêsu chính là lòng thương xót.

Chúa van nài chúng ta hãy tiếp xúc với các tội nhân – hầu giúp họ sám hối và trở lại với Lòng Chúa Thương Xót. Chúa vui thích trước sự sám hối của từng tội nhân – và Người chờ đợi, không phải với cơn tức giận, nhưng với lòng thương xót trắc ẩn.

Với tư cách linh mục và phó tế, chúng ta mang tin vui về Lòng Thiên Chúa Thương Xót đến với rất nhiều linh hồn đáng thương đang có nhu cầu.

- Hôm sau, Rước Lễ xong, tôi nghe thấy tiếng nói rằng: “Hỡi ái nữ của Ta, hãy nhìn vào vực thăm lòng thương xót của Ta, rồi ca tụng và ngợi khen lòng thương xót của Ta. Hãy làm như vậy theo cách này: Hãy quy tụ tất cả các tội nhân từ khắp thế

giới, và nhận chìm họ trong vực thăm lòng thương xót của Ta. Ta muốn ban chính Bản thân Ta cho các linh hồn; Hỡi ái nữ của Ta, Ta khao khát các linh hồn. Trong ngày Lễ của Ta, Lễ Chúa Thương Xót, con sẽ đi khắp thế giới, và đưa các linh hồn yếu đuối đến với suối nguồn thương xót của Ta. Ta sẽ chữa lành và củng cố họ” (206).

- Nhưng Thiên Chúa đã hứa ban một ân huệ cao cả, đặc biệt cho tất cả những ai công bố lòng thương xót vô ngần của Ta. Chính Ta sẽ bảo vệ họ trong giờ chết, như bảo vệ vinh quang riêng của Ta. Thậm chí nếu các tội lỗi của linh hồn có tối tăm như đêm đen, khi tội nhân hướng tới lòng thương xót của Ta, thì họ vẫn dành cho Ta lời ngợi khen cao cả nhất và là vinh quang cho cuộc khổ nạn của Ta. Khi linh hồn ngợi khen

lòng nhân lành của Ta, thì Satan run rẩy trước linh hồn, và lẩn trốn xuống tận đáy hỏa ngục (378).

- Hãy để cho các tội nhân trầm trọng nhất đặt niềm tin thác của họ vào lòng thương xót của Ta. Họ có quyền trước những người khác, để tín thác vào vực thăm lòng thương xót của Ta. Hỡi ái nữ của Ta, hãy viết về lòng thương xót của Ta đối với các linh hồn đau khổ. Các linh hồn nào khẩn cầu lòng thương xót của Ta, thì đều làm vui lòng Ta. Đối với các linh hồn đó, Ta ban các ân huệ thậm chí còn nhiều hơn cả họ cầu xin. Ta không thể trừng phạt ngay cả tội nhân trầm trọng nhất, nếu họ khẩn cầu lòng thương xót của Ta, nhưng ngược lại, Ta bào chữa cho họ, trong lòng thương xót khôn dò và không thể hiểu nổi của Ta. Hãy viết: Trước khi Ta đến với tư cách Thẩm Phán Công

Thẳng, thì trước hết, Ta mở rộng cánh cửa lòng thương xót của Ta. Kẻ nào từ chối đi qua cánh cửa lòng thương xót, thì đều phải đi qua cánh cửa lễ công thẳng của Ta (1146).

• Đáp Lại Lòng Chúa Thương Xót

Chúng ta làm thế nào để đáp lại Lòng Chúa Thương Xót ? Bằng cách tín thác vào Người và trở nên thương xót – đây là những cách thức cơ bản.

TÍN THÁC vào Chúa là cách thức cơ bản để đáp lại và nhìn nhận Lòng Chúa Thương Xót và cảm tạ Người. Tín thác là đặt toàn bộ cuộc sống mình trong bàn tay thương xót của Chúa, với niềm tin tưởng – Người là Chúa, Người yêu thương và chăm sóc chúng ta. Tín thác là nguồn mạch để rút lấy lòng thương xót.

“HÃY THƯƠNG XÓT như Ta là Đấng

thương xót ” – bằng lời nói, hành động và lời cầu nguyện. Đây là cách thức cơ bản để diễn tả niềm tín thác của chúng ta vào Chúa – bằng lời nói, qua việc rao giảng, giáo huấn và viết lách, chúng ta để cho những người khác được biết về Lòng Thiên Chúa Thương Xót ; bằng hành động chúng ta chỉ cho những người khác cách thương xót như thế nào; bằng lời cầu nguyện chúng ta cầu khẩn lòng thương xót cho các tội nhân và tôn vinh Lòng Chúa Thương Xót.

Với tư cách linh mục, chúng ta cần phải phát triển trong niềm tín thác vào Chúa, như vậy, chúng ta dẫn dắt các linh hồn sợ hãi tín thác vào lòng thương xót của Người và trở nên thương xót.

- Chúa Giêsu than phiền với tôi những lời này: “Sự không tín thác nơi các linh hồn xấu xa Ta

từ bên trong. Sự không tín thác của linh hồn được chọn gây ra cho Ta nỗi đau đớn thậm chí lại càng lớn lao hơn; bất kể tình yêu vô tận của Ta đối với họ, họ vẫn không tín thác vào Ta. Ngay cả cái chết của Ta vẫn không đủ đối với họ. Khốn cho linh hồn nào lạm dụng các ân huệ này” (50)

- Ta mong muốn ban các ân huệ không thể tưởng tượng nổi cho các linh hồn nào tín thác vào lòng thương xót của Ta (687).

- Trong một trong các giờ cầu, Chúa Giêsu đã hứa với tôi rằng: “Đối với các linh hồn nào trồng cây vào lòng thương xót, tôn vinh và công bố lòng thương xót của Ta với những người khác, thì trong giờ chết của họ, Ta sẽ đối xử với họ theo lòng thương xót vô biên”.

Chúa Giêsu nói: “Trái tim Ta buồn phiền, vì ngay cả các linh hồn được

chọn vẫn không hiểu được lòng thương xót vô ngần của Ta. Bằng cách thức nào đó, mối quan hệ của họ (với Ta) thấm đẫm sự không tín thác. Ôi! Điều này gây tổn thương cho Trái tim Ta biết bao! Hãy nhớ đến Cuộc Khổ Nạn của Ta, và nếu con không tin những lời Ta, thì ít nhất, hãy tin vào những vết thương của Ta” (379).

- Hỡi ái nữ của Ta, nếu thông qua con, Ta đòi hỏi mọi người phải tôn kính lòng thương xót của Ta, thì con sẽ là người đầu tiên nổi bật, nhờ niềm tín thác này vào lòng thương xót của Ta. Ta đòi hỏi nơi con những hành vi của lòng thương xót, phát xuất từ tình yêu đối với Ta. Con phải luôn luôn bày tỏ lòng thương xót dành cho những người thân cận ở khắp nơi. Con không được lùi bước, hoặc tìm cách biện hộ, hoặc tự miễn cho mình khỏi việc này

Ta ban cho con ba cách thức để thực thi lòng thương xót đối với người thân cận: thứ nhất – bằng hành động, thứ hai – bằng lời nói, thứ ba – bằng lời cầu nguyện. Cả ba mức độ này đều chứa đựng đầy đủ lòng thương xót, và là một bằng chứng không thể bác bỏ về lòng yêu mến Ta. Nhờ phương tiện này, linh hồn tôn vinh và tỏ ra kính trọng đối với lòng thương xót của Ta (742).

- Mọi linh hồn, đặc biệt linh hồn từng tu sĩ, đều nên suy nghĩ về lòng thương xót của Ta. Trái tim Ta tuôn trào lòng trắc ẩn và thương xót đối với mọi người. Tâm hồn của người Ta yêu dấu phải giống như tâm hồn Ta; từ tâm hồn họ, phải phát xuất suối nguồn lòng thương xót của Ta đối với các linh hồn; nếu không, thì Ta sẽ không nhìn nhận là linh hồn đó thuộc về Ta (1148).

Những lời Đức Giêsu ban cho Thánh nữ Faustina về các linh mục thật là đầy sức mạnh và niềm an ủi! Đức Giêsu muốn làm cho mọi người biết đến lòng thương xót của Người. Đức Giêsu muốn các linh mục rao giảng lòng thương xót, đặc biệt cho các tội nhân. Lời Chúa hứa làm cho lời lẽ các linh mục nói ra mượt mà và lay động trái tim người nghe, khi các linh mục rao giảng và tôn vinh Lòng Chúa Thương Xót là một lời hứa kích thích và thách thức tôi tận dụng nó. Tôi vẫn ý thức và thường xuyên nói về lòng Chúa thương xót, và tôi nhận thấy tác động của lòng thương xót đối với người nghe.

Đức Giêsu muốn các linh mục khẩn cầu lòng thương xót của Người, đặc biệt cho những người đau khổ. Khi chúng ta hướng tới Đức Giêsu, thì Người

thực hiện mong ước tuân
đồng lòng thương xót của
Người vào các linh hồn, và
như thế, an ủi được mong
ước cháy bỏng của Người,
để yêu thương chúng ta.

Mặt khác, Chúa
buồn phiền sâu xa về các
linh hồn nào được chọn,
lại không hướng tới và
hiếu được lòng thương xót

của Người – đặc biệt các
linh mục và tu sĩ.

Bốn phần của từng
linh mục là rao giảng và
khẩn cầu Lòng Thiên Chúa
Thương Xót cho mọi
người, trong khi vẫn còn
thời gian cho thời đại này
của lòng thương xót. Đây
là tính cách cấp thiết của
sứ điệp và việc sùng kính
Lòng Chúa Thương Xót

Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa!

Lm. Giuse Trần Đình Long
(viết theo George W. Kosicki, CSB)
Những ngày chuẩn bị Đại Lễ LTXC
Bốn Mạng Giáo Điểm Tin Mừng

GIÁO HOÀNG PHANXICÔ & LÒNG THƯƠNG XỐT

(5 lời gởi gọn của GH. Phanxicô 2018/3/15)

1. Lòng Thương xót

Ngày 22/02/2016, sau buổi đọc Kinh Truyền tin tại quảng trường thánh Phêrô, 40 ngàn hộp “Lòng thương xót” đã được phân phát cho các tín hữu hiện diện tại quảng trường.

Hộp nhỏ này giống như một hộp thuốc tây nhưng bên trong có một tràng chuỗi Lòng thương xót có 59 hạt, một tấm ảnh Lòng Chúa thương xót và một mẫu giấy nhỏ ghi liều lượng và lời hướng dẫn có ghi “cuộc cách mạng của sự dịu dàng.” Đây là phương pháp chữa bệnh thiêng liêng để chữa trị và chữa lành trái tim và tinh thần.

Lòng thương xót là phương pháp trị liệu nhưng đồng thời cũng chẩn đoán căn bệnh của Giáo hội. Sứ điệp căn bản nhất, lòng cảm thông và thương xót của Chúa Kitô, là sứ điệp cần được Giáo hội rao truyền. Đấng Cứu Thế không từ chối ai, đặc biệt là những người tránh né Giáo hội, những người ít đi xưng tội nhất, những người mà sự chua chát của

lượng tâm con người phát triển, nó thuyết phục họ 2 điều: họ không bao giờ có thể thoát ra khỏi khu ổ chuột của họ và Thiên Chúa không bao giờ tha thứ cho họ.

Dù cho sứ điệp của lòng thương xót đã có từ lâu và vào thời thánh Faustina và thánh Giáo hoàng Gioan 23 đã nói nhiều đến sứ điệp này nhưng công chúng vẫn nhìn Giáo hội như một người canh giữ đạo đức nghiêm khắc. Nhấn mạnh đến việc xưng tội, cử hành Năm thánh đặc biệt về lòng thương xót, Đức Giáo hoàng Phanxicô đã thành công trong việc gây chú ý với dân chúng và rao truyền sứ điệp thiêng liêng của tình yêu vô điều kiện của Thiên Chúa, đó là lòng thương xót. Những gì các vị tiền nhiệm của ngài gieo vãi, giờ đây ngài thu hoạch với mùa gặt bội thu,

dưới hình thức nuôi dưỡng tinh thần cho tất cả.

2. “Đi ra”

Đây là từ bao gồm sự mới mẻ của triều đại Giáo hoàng Phanxicô, tâm điểm của chương trình mục vụ được chính ngài trình bày trong tông huấn **“Niềm vui Phúc âm.”**

Trước nhân loại đau khổ trăm chiều, Đức Giáo hoàng muốn giải thích rằng phải mang Tin mừng đến các vùng ngoại vi như lời Chúa nói với các tông đồ: Anh em hãy ra các đường phố và ngã tư: mời gọi tất cả những người anh em sẽ gặp, không loại trừ ai. Trên hết, anh em hãy đồng hành với những người ở bên vệ đường, người què quặt, mù lòa, câm điếc. Không xây các tường và biên giới, nhưng các quảng trường và bệnh viện từ các cánh đồng. Đức Giáo hoàng nói với các Giám mục Ý về cách thức

của Giáo hội “**đi ra**”, có khả năng an ủi, trợ giúp, cứu chữa và trên hết là làm cho người ta nhìn thấy lòng thương xót của Chúa.

Giáo Hội đi ra là một Giáo hội đi tìm những ai lạc bước và đón tiếp những ai xin Giáo hội trợ giúp. Do đó, Giáo hội linh động trong việc “**đi ra**”, bởi vì được linh động bởi sức mạnh giải phóng và canh tân của Lời Chúa. Nhưng đối với Đức Giáo hoàng Phanxicô, “*đi ra cho thấy một bước đi trước: của sự hoán cải, bởi vì người ta không sẵn sàng nếu trước đó họ không đi ra khỏi chính mình, đến với Thiên chúa và tha nhân*”.

Sự sẵn sàng lắng nghe trong động thái đi ra là một trong những chìa khóa giải thích giúp hiểu tất cả hoạt động của Đức Giáo hoàng Phanxicô, là cách thức ngài nhìn các dấu chỉ của bản chất

truyền giáo của Giáo hội. Ngài đã có trực giác về giáo hội và mục vụ để đi ra ngoài, đi đến vùng ngoại ô và bắt đầu từ những nơi này, quay nhìn lại, ở đó, nơi mà với việc cử hành Bí Tích Thánh Thể trong sự hiệp thông, ngài tìm thấy hình ảnh của Giáo Hội mà ngài yêu thích: hình ảnh này được diễn tả trong Hiến chế Lumen gentium – Ánh sáng muôn dân, Giáo hội của “*dân tộc trung tín của Thiên Chúa*.”

Giáo hội “**đi ra**” cũng có nghĩa là ra khỏi sự tự quy chiếu đóng kín mình trong “một nhà nguyện nhỏ chỉ có thể chứa một nhóm nhỏ người được lựa chọn.” Giáo hội truyền giáo hướng đến một thế giới nơi thắng vượt sự “toàn cầu hóa dừng dừng”. Đó là sự dừng dừng tạo nên một nền văn hóa loại bỏ, dựa trên sự nổi trội của lợi ích cá nhân mà Đức Giáo hoàng

Phanxicô cho là trái với Tin Mừng của lòng thương xót.

3. Người nghèo

Khi các lá phiếu của các Hồng y trong mật nghị Giáo hoàng được đếm xong và Hồng y Bergoglio được chọn, mọi sự không thể thay đổi nữa, Đức Hồng y Hummes người Braxin ngồi bên cạnh vị tân Giáo hoàng nói nhỏ vào tai ngài **“Ngài đừng quên người nghèo nhé.”**

Lời gọi ý này như tiếng Chúa thăm thì, là cơn gió mát của Chúa Thánh Thần vang lên trong tâm trí của vị Giáo hoàng người Argentina, *“người nghèo, người nghèo.”* Ngay lập tức một lời khác xuất hiện trong lòng ngài. Thánh Phanxicô. *“Một người nghèo khác.”* Những người mà xã hội không kể đến, bị kết án phải sống cách vô danh, đã đặt tên cho vị tân Giáo hoàng.

Chương trình của ngài cho mọi tín hữu Công giáo: “Tôi mơ một Giáo hội nghèo và vì người nghèo.” Mơ chứ không hoang tưởng.

Từ lúc đó, Đức Giáo hoàng Phanxicô đi đến các vùng ngoại ô của thế giới, đến với người nghèo thuộc mọi hoàn cảnh, từ một bé gái người Philippines đến những bà mẹ tù nhân ở Colombia. Ngài rửa chân cho một người di cư Hồi giáo và đưa tay ra với những người Rohingya bị ngược đãi. Ngài đón nhận sự nghèo khó như cách sống của ngài. Đối với ngài, sự nghèo khó là Tin mừng, nơi có thể khám phá gương mặt của Chúa Giêsu. Đón nhận sự nghèo khó, Đức Phanxicô cũng đồng thời lên án các nguyên nhân gây nên nghèo khó và chống lại chúng. Người nghèo luôn ở hàng đầu trong quan tâm của ngài. Từ giây phút

ngài được chọn làm Giáo hoàng và cho đến hôm nay.

4. Các vùng ngoại biên

Ngay lập tức, Đức Phanxicô mang vùng ngoại biên đến Vatican qua cách nhìn của ngài. Nhìn thế giới từ cái nhìn của vùng ngoại biên đã soi chiếu các hành động và quyết định của triều đại Giáo hoàng của ngài. Từ chuyến đi đầu tiên đến Lampedusa để gặp hàng ngàn người di cư, đến những chuyến đi đến biên giới giữa Mêhicô và Hoa kỳ, những nơi ngài chứng kiến các thảm kịch của người di dân, những vùng tuyệt vọng nhất trên trái đất. Đức Phanxicô biết rằng từ các vùng ngoại biên sản sinh ra sự dữ và cũng có thể từ đó phát sinh điều tốt cho thế giới.

Hai hành động mạnh mẽ nhất ngài đã thực hiện; thứ nhất là thông điệp Laudato Si, trong đó ngài đảo lộn hoàn

toàn quan điểm thông thường về vấn đề ô nhiễm. Thay vì những phàn nàn vì khói bụi, ngài nói đến sự trả giá nặng nề và bất công mà những người sống ở các nước nghèo phải trả cho sự phát triển không quan tâm đến nhu cầu của con người và thiên nhiên, nhưng chỉ để đạt được lợi nhuận. Hành động thứ hai là khai mạc Năm Thánh Lòng Thương Xót tại Bangui, Phi châu. Khi Đức Phanxicô mở cánh cửa nhà thờ nghèo nàn, giữa một dân số bị chiến tranh tàn phá, cả thế giới hiểu rằng chính Giáo hội khải hoàn đã tỏ cho thấy vẻ đẹp và sự sang trọng của nó đã vượt qua đền thờ thánh Phêrô.

Nhưng còn một vùng ngoại biên khác mà Giáo Hội cần giúp đỡ, nó ở ngay trung tâm Giáo Hội: đó là các người nữ, các nữ tu, các nữ giáo dân, họ có nhiều điều cần nói, nhiều

điều để trao ban và họ không được lắng nghe.

5. Ma quỷ

Trong bài giảng Thánh lễ tại nhà nguyện thánh Marta sáng 11/04/2014, Đức Giáo hoàng Phanxicô đã nói: *“Trong thế kỷ 21 này có ma quỷ và chúng ta phải học từ Tin Mừng cách chiến đấu chống lại nó.”* Ngài không chú tâm đến việc miêu tả ma quỷ, **“tên gây chia rẽ”** không ngừng chia cắt chúng ta khỏi Thiên Chúa và làm chúng ta chống đối nhau. Đối với ngài, điều quan trọng là Kitô hữu biết chiến đấu từng ngày chống ma quỷ bằng cách dùng khí cụ Tin Mừng. Các vũ khí Tin Mừng là chính Chúa Giêsu Kitô, được tinh luyện với sự phân định – các ý nghĩa, lời nói, hành động – đưa đến việc nhận ra những gì đến từ Thiên Chúa và những điều đến từ sự ác.

Sự phân định biết nhận ra cám dỗ của ma quỷ xuất hiện trong chúng ta; nó có 3 đặc tính là lớn lên, lây lan và tự biện minh.” Do đó phải chiến đấu với vũ khí Lời Chúa, là thứ thẩm thấu và vận hành một sự phân rẽ trái ngược với sự chia rẽ của ma quỷ, soi sáng một tâm thức đặt Kitô hữu trở lại vị trí đi theo Chúa, làm bằng phẳng lối đi, hướng dẫn Kitô hữu hoán cải. Chính sự chuyên cần với Lời Chúa ngăn cản sự cám dỗ phát triển và đâm rễ, ngăn chặn nó lây lan và tiêu diệt những lời biện minh của nó

Đồng thời Chúa Thánh Thần chiến đấu trong chúng ta và cạnh chúng ta, an ủi chúng ta, giải thoát chúng ta khỏi thất vọng, loan báo cho chúng ta tin mừng của Thiên Chúa, Đấng tha tội lỗi của chúng ta. Khuôn mặt thương xót này của

Chúa là thuốc giải độc mà Đức Phanxicô luôn nhắc nhớ để củng cố các Kitô hữu trong cuộc đấu tranh chống ngẫu tượng của họ và để an ủi những người bị cám dỗ để hiến thân cho ma quỷ. Đó là Chúa Giêsu - được kể lại và rao giảng trong Tin Mừng, Đấng đã phá vỡ bức tường ngăn cách, tạo nên sự hiệp nhất của hai dân tộc (xem *Êphêsô 2, 14*) và mỗi ngày đều tái tạo sự hiệp thông giữa các môn đồ - Đấng

duy nhất đánh bại tên chia rẽ và hiệp nhất trái tim của chúng ta.

Hơn nữa, Đức Giáo hoàng đã khẳng định điều này ngay sau khi ngài được làm Giáo hoàng khi trích dẫn Léon Bloy: *“Khi người ta không tuyên xưng Chúa Giêsu Kitô thì người ta tuyên xưng thế giới của ma quỷ.”*

*(L'Osservatore Romano
13/03/2018)*

Điểm Hẹn

*“Tình yêu không phân biệt con người.
Chỉ có con người phân biệt tình yêu.
Vì thế, yêu thương là hành vi tự do nhất”*
(Đức cố TGM Phaolô Bùi Văn Đọc)

Sáng thứ ba 06-03-2018, trên các trang mạng xã hội, người ta nhận được tin buồn, Đức Cha Phaolô Bùi Văn Đọc, Tổng Giám Mục Giáo Phận Sài Gòn đã qua đời.

"Có một điều đặc biệt là trong những ngày qua, nhiều người bảo rằng cái chết của Đức Tổng Phaolô là một cái chết rất đẹp, một vẻ đẹp hoạ hiếm, vì chưa từng có một Giám Mục Việt Nam nào qua đời trong cuộc hành hương Ad limina, thủ đô của Giáo Hội hoàn vũ, cội nguồn của đức tin Kitô giáo, của mọi sứ vụ tông đồ. Từ đó, phải chăng cũng là một vẻ đẹp lành thánh, một hồng ân cao quý, một điểm phúc mà Thiên Chúa tặng ban cho những ai tin tưởng và yêu mến Người? Vì Đức Tổng Phaolô đã bước vào “Giờ” không ngờ của ngài, với những dấu hiệu khởi đầu từ Thánh lễ sau cùng tại đền thờ Thánh Phaolô ngoại thành...

"Hình bóng Đức Tổng Phaolô như phảng phất quanh đây. Cũng giọng nói đó với tiếng cười hề hà ấm áp, niềm nở gieo duyên, với những bước đi kiêu ấy và khuôn mặt ấy. Trong giây phút này, tất cả như hiện đến từ trong ký ức hoài niệm: bức chân dung của một vị Mục tử tốt lành, dễ chạnh lòng xót thương, thân thiện, có thể đối thoại cởi mở với mọi con người. Điều này càng làm chúng ta gọi nhớ lời ngài để lại: *"Tình yêu không phân biệt con người. Chỉ có con người phân biệt tình yêu. Vì thế, yêu thương là hành vi tự do nhất"*. " (Bài giảng tại TTMV đêm 16-3-2018 Lm Vũ Chí Hỷ)

Cha Giám Đốc ĐCV Thánh Giuse chia sẻ sáng thứ sáu 16-3-2018 tại nhà thờ Đức Bà Sài Gòn: **"Chúa là niềm vui của con"**, châm ngôn của Đức Tổng còn là lời nhắc nhở chúng con về hành trình của chính Đức Kitô, Chúa chúng ta, như hạt lúa được gieo vào cánh đồng nhân loại này, Ngài là hạt giống bị chôn vùi trên đồi Can vê Thập Giá, để rồi, qua sự Phục Sinh, Ngài đã làm cho cả hoàn vũ được hồi sinh. Đó cũng là hành trình sứ vụ của Đức Tổng, qua nhiều chức vụ (*linh mục, cha giáo, tổng đại diện, giám mục, Tổng giám mục, Chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam...*), đã làm trổ sinh nhiều hoa trái thiêng liêng cho Giáo Hội. Giờ đây, sứ vụ đã mãn, hành trình đã đến cuối đường, nay Đức Tổng trở về với Thiên Chúa là Cha đầy lòng xót thương, để được tái sinh vào cõi trường sinh bất tử. Cuộc đời và cái chết của Đức Tổng nhắc nhở chúng con về thân phận mỏng manh đời người vì:

*"Kiếp phù sinh, thoáng ngày vắn vỏi,
tươi thắm như cỏ nội hoa đồng.
Một cơn gió thoảng là xong,*

chốn xưa mình ở cũng không biết mình” (Tv 103).

"Các Đức cha đã sống những ngày cuối cùng với ngài, đủ để thấy ngài là con người cầu nguyện. Vì ngài đã dạy môn cầu nguyện ở Đại chủng viện Hà Nội và các cha cũng nhớ những bài cầu nguyện của ngài. Chúng tôi - các giám mục - thấy ngài cầu nguyện bên mộ Đấng Đáng kính Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận như thế nào, và thấy rằng ngài đã ở lại trong nhà nguyện Đức Mẹ Cầu Thang thăm lặng cúi đầu để cầu nguyện ra sao. Chúng tôi đã thấy ngài nhắc đi nhắc lại trước khi cử hành thánh lễ ở nhà thờ Thánh Phaolô Ngoại Thành: "Áo lễ của tôi đâu, áo lễ của tôi đâu". Nhắc lại câu chuyện đến bây giờ anh em mới biết nhiều: Khi chúng tôi còn đang mải mê chiêm ngưỡng, vui vẻ chụp hình ở nhà thờ Thánh Tôma Tông Đồ - nhà thờ hiệu toà mà Tòa Thánh trao cho tôi - thì ngài vào toà giải tội để xưng tội. Và sau khi yết kiến Đức Giáo Hoàng, trên đường, ngài đi lạc. Ngài nói với cha đi cùng, hãy mở quà của Đức Giáo Hoàng, là một cổ tràng hạt. Ngài cầm lấy và bảo: "Tôi sẽ dùng cổ tràng hạt này suốt đời". Anh em cho tôi biết, cổ tràng hạt đó đang nằm trong tay ngài ở trong quan tài." *(Bài giảng của Đức Hồng y Phêrô Nguyễn Văn Nhơn, TGM Hà Nội trong thánh lễ an táng Đức TGM Phaolô Bùi Văn Đọc, ngày 17.3.2018)*

Nhạc sĩ họ Trịnh cảm nhận: *"Càng sống nhiều, chúng ta thấy cái chết càng dễ dàng đến với bất cứ ai. Chết quá dễ mà sống thì quá khó. Hôm qua gặp nhau đây, ngày mai lại mất nhau. Sống có hẹn hò hôm nay, hôm mai; chết không có một cuộc hẹn hò nào trước... Người ở lại bao giờ cũng nhớ thương một hình bóng đã mất. Khó mà quên nhanh, khó mà xóa đi trong lòng một nỗi ngậm ngùi".*

Trước khi qua đời, nhạc sĩ Phạm Duy đã hát cùng với ca sĩ Khánh Ly nhạc phẩm do chính ông sáng tác **"Những gì sẽ đem theo vào cõi chết"** :

*"Rồi mai đây tôi sẽ chết
Trên đường về nơi cõi hết,
Tôi sẽ đem theo với tôi những gì đây?
Tôi không đem theo với tôi được tiền tài
Tôi không đem theo với tôi được gái đẹp hay rượu nồng
Tôi không đem theo với tôi được lầu vàng hay gác tía,
Tôi không đem theo với tôi được mộng giàu sang phú quý,
Tôi xin đem theo với tôi một nụ cười không nghi ngại,
Tôi xin đem theo với tôi đôi mắt trẻ thơ đẹp ngời,
Em giương to đôi mắt, soi vào cuộc đời đang bước tới,
Tương lai vui hay tối thui cũng là nhờ anh lớn thôi !
Tôi không đem theo với tôi được quyền hành trong giai đoạn,
Tôi không đem theo với tôi được giới hạn tiếng anh hùng,
Tôi không đem theo với tôi được tượng đồng bia đá trắng,
Tôi không đem theo với tôi được tuổi vàng trong cõi sống.
Tôi không đem theo với tôi được nhiều điều tôi mong đợi
Tôi không đem theo với tôi danh với lợi ra ngoài đời,
Tôi không đem theo với tôi được cả buồn vui mấy nỗi
Tôi không đem theo với tôi, và để lại cho thế giới..."*

Mỗi ngày chúng ta chỉ có 24 giờ để sống, và mỗi ngày trôi qua, cuộc đời chúng ta ngắn đi 24 giờ đồng hồ. Cho dù có sợ chết, có tìm mọi cách để sống mãi, chúng ta cũng vẫn không qua khỏi quy luật tự nhiên của Tạo Hóa đó là "Sinh-Lão-Bệnh-Tử". Vậy chúng ta phải làm gì với những thì giờ còn lại trên thế gian này ?

Khi sắp chết, Alexander Đại Đế cho triệu tập các quan trong triều đình đến để truyền đạt ba ý nguyện cuối cùng của mình :

1 - Quan tài của ngài phải được khiêng đi bởi chính các vị ngự y (*bác sĩ*) giỏi nhất của thời đó.

2 - Tất cả các báu vật của ngài (*vàng, bạc, châu báu...*) phải được rải dọc theo con đường dẫn đến ngôi mộ của ngài.

3 - Đôi bàn tay của ngài phải được để lác lư, đong đưa trên không, thò ra khỏi quan tài để cho mọi người đều thấy.

Một vị cận thần rất ngạc nhiên về những yêu cầu kỳ lạ này, đã hỏi Alexander lý do tại sao ngài lại muốn như thế.

Alexander giải thích như sau:

1 - Ta muốn chính các vị ngự y (*bác sĩ*) giỏi nhất phải khiêng quan tài của ta để cho mọi người thấy rằng một khi phải đối mặt với cái chết, thì chính họ (*là những người tài giỏi nhất*) cũng không có tài nào để cứu chữa.

2 - Ta muốn châu báu của ta được vung vãi trên mặt đất để cho mọi người thấy rằng của cải, tài sản mà ta gom góp được ở trên thế gian này, sẽ mãi mãi ở lại trên thế gian này một khi ta nhắm mắt xuôi tay từ giã cõi đời.

3 - Ta muốn bàn tay của ta đong đưa trên không, để cho mọi người thấy rằng chúng ta đến với thế giới này với hai bàn tay trắng và khi rời khỏi thế giới này chúng ta cũng chỉ có hai bàn tay trắng.

Trang mạng tạp chí Forbes loan báo ông Albert Gubay, 82 tuổi, một tỷ phú chủ một hệ thống siêu thị tại Anh đã tặng 786 triệu Úc kim, tức hầu như toàn bộ tài

sản của ông cho một tổ chức Công giáo để lo cho các chương trình liên quan đến Giáo hội Công giáo. Ông chỉ giữ lại khoảng 10 triệu bảng Anh để sử dụng trong tuổi già. Ông Gubay nói: *"Tôi đã mượn 100 bảng Anh và giao kèo với Chúa như sau: Xin hãy làm cho con trở thành triệu phú và Chúa sẽ có phân nửa tài sản của con"*. Ông không chỉ trao tặng phân nửa tài sản, mà còn cho đi hầu như toàn bộ tài sản của mình (*London Cathnews 24/3/2010*).

Như Đức cố TGM Phaolô, Alexander Đại Đế, nhà tỷ phú Albert Gubay, hay như nhạc sĩ Phạm Duy, Trịnh Công Sơn... cõi vĩnh hằng là điểm hẹn của mỗi người, và của tất cả mọi người phải đến, phải có mặt ở đó. Lúc đó ta sẽ biết *"Những gì sẽ đem theo vào cõi chết"*. Ai không có mặt ở "điểm hẹn" ấy là coi như uống công cả một cuộc đời. Điểm hẹn đó là nắm mồ, và sau nắm mồ vô tri ấy là gặp được Con Người quyền năng và đầy lòng thương xót, đó là Đức Giêsu Kitô.

Tất cả phụng vụ của Hội Thánh đều quy về Đức Giêsu Kitô, nên khởi đầu năm phụng vụ là màu nhiệm Con Thiên Chúa giáng sinh làm người. Tiếp đến là màu nhiệm cứu chuộc, chết trên thập giá và phục sinh của Đức Giêsu Kitô. Giữa năm phụng vụ Hội Thánh dành cả một tháng để chiêm ngưỡng tấm lòng yêu thương vô cùng của Thiên Chúa nơi trái tim của Chúa Giêsu. Cuối cùng là suy niệm về thân phận con người *"Tất cả đều phải chết"* (tháng các linh hồn). Nhưng chớp đỉnh là : Hội Thánh, tất cả người sống cũng như kẻ chết, đều nhìn vào niềm hy vọng vĩnh cửu của mình là Chúa Kitô Vua, Đấng chiến thắng sự chết, Đấng đã đặt sự chết dưới bệ chân của Ngài, vì Ngài là Đấng phục sinh đang cầm vận mệnh của cả nhân loại.

Vì vậy, cùng đích của nhân loại, hạnh phúc của nhân loại là Đức Giêsu, không phải là thứ lý thuyết đạo đức nào khác. Nói cách khác, chính Đức Giêsu là cánh chung, là điểm hẹn cuối cùng không phải chỉ là của riêng người Kitô hữu, mà là của mọi người, của tất cả những ai đã có mặt, đang có mặt và sẽ được sinh ra trên thế gian đau khổ này.

Chính vì thế mà cuộc đời của mỗi người, muốn có hạnh phúc đích thật, thì từ khi bắt đầu có mặt ở trần gian, phải để Thiên Chúa hướng dẫn để đi vào, đi trên, hoặc đi đến con đường đó, để cuối cùng gặp được hạnh phúc của mình.

Con đường ấy không phải là con đường nào khác, mà cũng chính là Đức Giêsu Kitô. Tin Mừng theo thánh Gioan: Môn đồ Tôma hỏi Đức Giêsu: *“Thưa Ngài, tôi không biết Ngài đi đâu, làm sao mà biết được con đường?”* Đức Giêsu nói với ông: *“Ta là Đường”* (Ga 14,6).

Vậy Hội Thánh trước hết không hề khuyên giáo dân hãm mình ép xác, tu thân tích đức, mà Hội Thánh đưa mọi người vào con đường của Đức Giêsu, nghĩa là đi vào trong Ngài bằng bí tích Thánh Tẩy, để chìm chết con người cũ tội lỗi trở thành con người mới. Mà những người được ơn này, dù là trẻ nhỏ hay người lớn tuổi, chẳng phải ăn chay đánh tội, hãm mình ép xác, mà chỉ quyết tâm từ bỏ con đường cũ, hết lòng tin vào Đức Giêsu, ước ao đón nhận Ngài làm Chúa của mình, và dâng cả mạng sống linh hồn thân xác vào con đường của Ngài để cho Thánh Thần dẫn dắt, từ những ngày tháng vất vả đau khổ hôm nay đến điểm hẹn cuối đời là nhà Cha. Chúng ta thường gọi con đường này là ơn cứu độ.

Tin là theo Chúa Kitô trong mầu nhiệm khổ nạn của Ngài. Con đường này đối với thế gian thì không ai thích, trái lại thế gian còn chối bỏ khinh chê, vì thế gian không thể gặp được ở con đường này những đam mê, phóng dăng của nó. Nhưng Thiên Chúa nói trên đường của Ngài, *“chúng sẽ được chẵn dất, chúng sẽ có đồng cỏ, chúng sẽ không phải đói, không phải khát, nóng bức và mặt trời không làm chúng đau ốm, vì Đấng thương xót sẽ hướng dẫn chúng”* (Ys 49,9.10). “Chúng” là những kẻ tin vào Đức Giêsu Kitô.

Con đường này, Đức Giêsu Kitô, con của Cha, chính Ngài đã đi trước chúng ta, trong tư cách là người tôi tớ của Đức Giavê.

Đức Giêsu là đường. Đức Giêsu còn là cửa nữa. Tin Mừng theo thánh Gioan, đoạn 10, câu 9 đến câu 10, Đức Giêsu nói: *“Tôi là cửa. Ai qua tôi mà vào thì sẽ được cứu. Người ấy sẽ ra vào và gặp được đồng cỏ. Kẻ trộm chỉ đến để ăn trộm, giết hại và phá huỷ. Phần tôi, tôi đến để cho chiên được sống và sống dồi dào”*.

Đó là con đường của Đức Giêsu, đó là cửa của Đức Giêsu. Vì vậy con đường chúng ta phải đi, cửa chúng ta phải vào, **điểm hẹn cuối đời** chúng ta phải đến để có hạnh phúc là chính Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta.

Ai không ở trong Đức Giêsu hôm nay mà chỉ muốn tu thân tích đức cho riêng mình để được lên thiên đàng, thì người ấy đã đi trật đường rầy mất rồi.

Tin Mừng theo thánh Luca nói: *“Đức Giêsu tiếp tục hành trình đi Giêrusalem, có người nói với Ngài: ‘Thưa Ngài ít người được cứu thôi, phải không?’ Đức Giêsu nói cùng họ: ‘Hãy chiến đấu để qua cửa hẹp mà vào’*.

Trong thế gian, các bậc giảng dạy cũng như vua quan lãnh đạo các dân tộc, thường thích dạy dỗ người ta nhiều điều, nhưng chính họ lại không thực hành những điều họ nói, hoặc không có khả năng thi hành, thậm chí còn làm trái ngược những điều do miệng họ nói ra. Đức Giêsu nói: *“Những kinh sư Do Thái, họ nói mà không làm. Họ bỏ những gánh nặng đặt trên vai người ta, còn chính họ lại không muốn tra ngón tay vào thử.”*

Phần Đức Giêsu khi truyền dạy người ta điều gì, Ngài không lấy ở sách vở nào, Ngài không dạy đạo đức luân lý nào của thế gian, mà Đức Giêsu nhìn vào chính Ngài. Đức Giêsu lấy những tuyệt hảo tốt lành của Thiên Chúa nơi bản thân Ngài để truyền dạy và ban phát cho chúng ta và cho mọi người. Đức Giêsu nói: *“Ta là đường – Ta là ánh sáng – Ta là sự sống – Ta là sự thật – Hãy đến với Ta. Hãy ở lại trong Ta. Hãy chịu lấy Ta...”*

Vậy khi Đức Giêsu nói với chúng ta: *“Hãy chiến đấu mà vào cửa hẹp, vì rộng thênh thang là con đường đi đến hư vong”* thì không như các kinh sư Do Thái, vì họ nói để kẻ khác làm, còn họ thì không nhúng tay.

Phần Đức Giêsu, như Kinh Thánh nói: *“Ngài đã làm và đã dạy”* (Cv 1,1b). Vậy chúng ta hãy nhìn, hãy chiêm ngắm Đức Giêsu xem Ngài đã đi con đường nào. Và ngày hôm nay chúng ta tín thác vào Lòng Chúa Xót Thương, là đi vào con đường chính Ngài đã đi.

Cái cửa, cái con đường mà Đức Giêsu đã đi qua là: **“Ý của Thiên Chúa Cha”**.

Không phải con đường ấy hẹp khó đi, cái cửa ấy hẹp khó vào mà thôi, mà là con đường có máu, nước mắt và cả mạng sống của Ngài. Con đường ý Cha là con đường mà Đức Giêsu phải toát mồ hôi máu ra mà kêu

van: “*Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin cất chén này đi khỏi con, song đừng theo ý của con, mà là theo ý của Cha*” (Lc 22,42).

Con đường theo ý của Cha là con đường mà sự đau đớn linh hồn và xác Đức Giêsu không chịu thấu. Con đường khổ nạn ấy tối tăm mù mịt đến độ Ngài phải kêu lớn tiếng: “*Lạy Thiên Chúa của tôi, lạy Thiên Chúa của tôi, vì sao Người bỏ tôi !*”.

Nhưng con đường của Đức Giêsu đã thành sự trong Cha của Ngài. Trong cơn khốn đốn cùng cực mọi ngã, Đức Giêsu vẫn bỏ ngỏ cuộc đời cho Cha, vẫn bám chặt lấy Cha: “**Lạy Cha con ký thác hồn con trong tay Cha**”. Và ngay lúc đó, mầm phục sinh bừng dậy. Giêsu Kitô là Chúa. Và qua con đường của Đức Giêsu: **Thập giá tử nhục – Phục sinh vinh quang – Ý của Cha thành tựu**, thì tất cả nhân loại được cứu thoát.

“Hãy chiến đấu để qua cửa hẹp mà vào”. Không phải Đức Giêsu bảo chúng ta hãy chen lấn giành giật lẫn nhau để cướp được Nước Trời, giống như những ngày xưa chen lấn xếp hàng mua gạo, hoặc bây giờ chen nhau giành đường vượt ấu. Cũng không phải là khuyên nhau hãm mình ép xác tu thân tích đức để có công cho riêng mình mà không cần quan tâm đến ai. Đó không phải là Ý của Thiên Chúa.

Chúng ta không chiến đấu với nhau, không tranh dành nhau, không giành giật nhau, không loại trừ nhau vì như thế là mất đức thương yêu và thành hỗn loạn. Chúng ta cũng không thù ghét linh hồn mình nên chúng ta cũng không thể chiến đấu với bản thân chúng ta. Mà mỗi người chúng ta phải dồn hết nỗ lực thân xác và linh hồn mình để chiến đấu với một kẻ thù vô hình, vô cùng ác độc, đó là tội lỗi và Satan. Nhưng cả nhân loại đã thua nó

như Kinh Thánh nói là “*hết thấy đều dưới quyền sự tội*” (Rm 3,9c). Tội đã thâm nhập vào thân xác, linh hồn chúng ta.

Muốn chiến đấu để qua cửa hẹp mà vào Nước Thiên Chúa, muốn thể hiện niềm tín thác vào Lòng Chúa Xót Thương thì tất cả nhân loại phải cậy nhờ vào sức mạnh của Đấng Phục Sinh, Đấng đã chiến thắng sự chết, đã đánh gục Satan dưới chân thập giá.

Vậy chiến đấu như thế nào. Hãy nhìn vào Đức Giêsu xem Ngài chiến đấu ra sao. Tin Mừng theo thánh Luca viết “*Đức Giêsu quỳ gối cầu nguyện rằng: lạy Cha, nếu Cha muốn, xin cất chén này xa con. Tuy vậy, xin đừng cho ý con thể hiện, mà là ý Cha. Bấy giờ có thiên sứ từ trời hiện đến tăng sức cho Người. Lòng xao xuyến bởi hồi nên Người càng khẩn thiết cầu xin. Và mồ hôi Người như những giọt máu rơi xuống đất.*” (Lc 22,41-44). Đó là cách chiến đấu của Đức Giêsu. Ngài đặt tất cả niềm cậy trông vào Thiên Chúa Cha, phó thác hoàn toàn vào Cha. Đức Giêsu không cậy sức riêng của mình để chiến đấu.

Thánh Phaolô trong thư gửi tín hữu Roma, đã kêu gọi mọi người chiến đấu như thế này: “*Thưa anh em, vì Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, và vì tình yêu của Thánh Thần, tôi khuyên nhủ anh em cùng chiến đấu với tôi, bằng cách cầu xin Thiên Chúa cho tôi...*” (Rm 15,30).

Dùng những lời luân lý thế gian khuyên bảo nhau làm lành lánh dữ, là nên là phải, nhưng đó mới chỉ là thứ dầu thoa xức bên ngoài, còn đó rồi mất đó. Có những bậc cha mẹ đạo hạnh suốt đời khuyên bảo con cái mà nó vẫn hư hỏng. Có những bà vợ đau khổ khuyên nhủ chồng mình hết lời mà nó vẫn xay xỉn đập phá. Chỉ có Thánh

Thần, mà Đức Giêsu Phục Sinh xin Chúa Cha gọi đến thế gian mới canh tân đổi mới người ta thấu tận trí khôn.

Vậy chiến đấu qua cửa hẹp để vào Nước Thiên Chúa, tín thác vào Lòng Chúa Xót Thương là dẫn thân, bỏ ngổ, ký thác đời sống cơm ăn áo mặc, mạng sống thân xác và linh hồn cho Đấng sống lại điều khiển dẫn dắt, bằng cách gắn bó với Ngài mọi ngày trong đời mình. Ngài sẽ đưa chúng ta vào ý của Cha để sống bình an hạnh phúc trong tình yêu Thiên Chúa và trong an hòa yêu thương mọi người. Nếu chúng ta chỉ đọc kinh dâng lễ, chỉ tu thân tích đức theo ý chúng ta, cho một mình mình thì khi gặp Đức Giêsu ở điểm hẹn cuối cùng, Chúa sẽ bảo chúng ta *“Ta không biết các ngươi từ đâu đến”*. Bởi vì tuy gọi Đức Giêsu là Chúa mà chúng ta vẫn giữ đạo theo ý của ta, vẫn đi theo con đường riêng của ta, chứ không tin mà đi theo con đường khổ nạn của Đức Kitô.

Lạy Chúa Giêsu là Đường và là Cửa vào Nước Trời, chúng con xin phó thác đời chúng con cho Chúa điều khiển dẫn dắt. Xin cho chúng con biết sống niềm tín thác vào Lòng Chúa Xót Thương bằng cách chấp nhận những đau khổ, nhất là bằng cách bỏ ý riêng mình để thánh ý của Chúa được thể hiện trong cuộc đời chúng con. Amen

Nhà Bè những ngày mất "Ông Nội"...
Lm. Giuse Trần Đình Long

NHỎ BÉ TRONG LÒNG XÓT THƯƠNG

*“Có nhiều kẻ cao sang hiển hách
nhưng Chúa mạc khải bí mật của Người
cho những kẻ khiêm nhường” (Huấn ca 3,19)*

**“Lạy Chúa xin lấy cục than hồng rửa sạch môi
miệng con, để con nói được Lời Chúa”**

“Có hai người bộ hành đi đường xa mệt nhọc, đêm đến phải vào ngủ trong một cái miếu nổi tiếng là có ma. Một người là Kitô hữu tin tưởng vào sự che chở của Chúa nên không chút sợ hãi. Trái lại, người bộ hành không phải Kitô hữu lại cảm thấy lo sợ, nên đã đề nghị người bạn mình cho mượn Thánh Giá đeo cổ. Đêm đó yêu tinh xuất hiện, lần mò đến từng người. Nó sờ vào cổ người Kitô hữu để sát hại. Con yêu tinh thốt lên : “Người này có trong mà không có ngoài”, nghĩa là người này là Kitô hữu đích thực, dù không đeo một dấu hiệu nào. Sang người bộ hành kia, con yêu tinh chạm đến Thánh Giá trên cổ người ấy và nói : “Người này có ngoài mà không có trong”, nghĩa là người

này tuy mang Thánh Giá, nhưng không phải là Kitô hữu đích thực.”

Là những Kitô hữu, chúng ta mang trên mình nhiều hình ảnh của Chúa và Mẹ, đeo chuỗi Mân Côi, làm nhiều việc đạo đức, tham gia sinh hoạt tông đồ nhiều nơi... nhưng tâm hồn ta có là tâm hồn Kitô hữu đích thực không? Cuộc sống của ta có thể hiện những gì ta tuyên xưng không? Hay có lẽ ta chỉ có cái vẻ hào nhoáng bên ngoài hóm hỉnh kiêu căng mà bên trong trống rỗng hoặc chứa đầy cặn bã.

Bản chất của người ta, khi đã ở một địa vị nào quá lâu, thì thường sinh ra hống hách kiêu căng. Không cần phải làm lớn lắm, chỉ từ một anh toán trưởng, đến một cô y tá trong bệnh viện, đôi khi cũng cảm thấy mình là một cái gì quan trọng mà người khác phải cần đến mình, chưa nói đến những kẻ làm lớn trong dân, trong cơ quan, xí nghiệp.

Mặt đời là như thế, mà mặt đạo nhiều lúc cũng vậy. Là một giáo dân bình thường thì không sao, nhưng khi được chọn làm ông trùm bà quản, anh trưởng, chị phó là bỗng thấy mình khác rồi, thậm chí một cậu giúp lễ cũng thấy mình quan trọng hơn một em thiếu nhi khác. Đang là một thanh niên bình thường trong xứ, thi đậu vào đại chủng viện, vào nhà dòng rồi trở thành sơ, thành thầy bỗng dưng thấy mình quan trọng hẳn lên, chưa kể sau này lên làm linh mục, làm bề trên thì càng thấy cái tôi của mình nó quan trọng dường nào.

Lời Chúa có nhắc đến những loại người như vậy: *“Anh em phải coi chừng những ông kinh sư ưa đạo quanh, xúng xính trong bộ áo thụng, thích được người ta chào hỏi ở những nơi công cộng. Họ ưa chiếm ghế danh dự*

trong hội đường, thích ngồi cổ nhất trong đám tiệc. Họ nuốt hết tài sản của các bà góa, lại còn làm bộ đọc kinh cầu nguyện lâu giờ. Những người này sẽ bị kết án nghiêm khắc hơn.” (Mc 12, 38-40)

Tại sao vậy ? Thừa bởi vì mọi người không kể tuổi tác, không kể trình độ, không kể giàu nghèo, đã được sinh ra trong thế gian này, thì đều mang trong mình mầm mống sự tội, mà đứng đầu là tội kiêu căng. Tội kiêu căng ngạo mạn làm mờ mắt người ta, làm cho người ta chỉ nhìn thấy mình, không nhìn thấy ai, chỉ biết yêu mình, biết cái lợi của mình, không thềm đếm xía đến cái thiệt hại của người khác. Kiêu ngạo làm mờ mắt mờ lòng của mình, không cho mình nhìn thấy cái xấu xa của mình, nhưng lại nhìn rất rõ những sai sót khuyết điểm của người khác.

Ăđam đã phạm tội này, nên bị đuổi ra khỏi vườn hạnh phúc. Luxiphe thiên thần nhất phẩm đã phạm tội này, nên nó và phe cánh đã trở thành quỷ dữ. Bởi vì Thiên Chúa ghét tội kiêu ngạo, sách Huấn Ca nói Chúa mặc khải bí mật cho những kẻ khiêm nhường *“Có nhiều kẻ cao sang hiển hách nhưng Chúa mặc khải bí mật của Người cho những kẻ khiêm nhường”* (Huấn ca 3,19)

Chúng ta thấy Đức Giêsu Đấng Giầu Lòng Thương Xót là hiện thân của tha thứ và cảm thông, là bạn của những người tội lỗi, Người luôn xót thương và tha thứ tất cả, nhưng chỉ có một thái độ mà Người kết án gắt gao, đó là sự giả hình, không trung thực. Đức Giêsu đã tỏ ra nghiêm khắc với những kẻ được coi là đạo đức trong dân, những người thuộc thành phần lãnh đạo dân chúng mà lại có lối sống giả hình, không trung thực. Đấng thấu suốt lòng dạ mỗi người đã vạch trần tội ác và thái độ giả

hình của tầng lớp lãnh đạo dân chúng. Người đã hạch tội hàng tư tế và kinh sư Do Thái một cách rất gắt gao: *"Khốn cho các người, hỡi các kinh sư và người Pharisiêu giả hình! Các người khóa cửa Nước Trời không cho thiên hạ vào! Các người đã không vào mà những kẻ muốn vào, các người cũng không để họ vào... Các người rảo khắp biển cả đất liền để rủ cho được một người theo đạo; nhưng khi họ theo rồi, các người lại làm cho họ đáng xuống hỏa ngục gấp đôi các người... Các người nộp thuế thập phân về bạc hà, thì là, rau húng, mà bỏ qua điều quan trọng nhất trong Lễ Luật là công lý, lòng nhân và thành tín... Các người rửa sạch chén đĩa, nhưng bên trong thì đầy những chuyện cướp bóc và ăn chơi vô độ... Các người giống như mồ mả tô vôi, bên ngoài có vẻ đẹp, nhưng bên trong thì đầy xương người chết và đủ mọi thứ ô uế. Các người cũng vậy, bên ngoài thì có vẻ công chính trước mặt thiên hạ, nhưng bên trong toàn là giả hình gian ác!"* (Mt 23, 13 tt)

Đức Thánh Cha Phanxicô trong bài giảng thánh lễ sáng 9-1-2018 tại nhà nguyện Marta cũng nói đến đặc tính của người mục tử có thẩm quyền: *"Có lần Chúa Giêsu đã nói về họ rằng: anh em hãy làm theo những gì họ nói, nhưng đừng sống theo những gì họ làm, vì họ nói chân lý nhưng không làm, bởi vì họ sống nước đôi, sống hai mặt. Thật xấu xa khi người mục tử bị bệnh ấy, bị mất đi thẩm quyền và bị lún sâu hơn vào lối sống hai mặt. Có nhiều kiểu nhiều cách để sống hai mặt. Đứng trước điều này, Chúa Giêsu nói rất mạnh. Chúa nói: Hãy nghe điều họ nói, đừng làm điều họ làm. Chúa mắng rằng: các ông như mồ mả tô vôi. Bên ngoài thì đẹp đẽ, mà bên trong thì hôi thối. Đây là kết quả của đời sống thiếu gần gũi Thiên Chúa, và*

thiếu lòng từ bi thương xót... Đối với các mục tử sống xa cách Thiên Chúa và xa cách người dân, tôi sẽ nói với họ: Đừng đánh mất niềm hy vọng. Mọi sự đều có thể. Để có thể làm lại, trước hết, cần nhìn xem, cần gần gũi, cần lắng nghe, cần đánh thức năng lực chúc lành và lời ngôn sứ... Đó chính là thẩm quyền. Thẩm quyền ấy là quà tặng của Thiên Chúa, và chỉ đến từ Thiên Chúa mà thôi. Chúa Giêsu được Chúa Cha ban cho thẩm quyền ấy. Thẩm quyền từ trong lời nói, đến sự gần gũi thân thiết với Thiên Chúa và người dân"

Không phải Chúa ghét họ (thật sự, nếu đứng vào địa vị của họ, chúng ta cũng chẳng hơn gì. Có khi còn tệ hơn thế nữa là khác!), nhưng Đức Giêsu không thể chịu được sự kiêu căng ngạo mạn trong con người của họ, những kẻ đã được tách riêng để thay mặt toàn dân mà dâng lễ đền tội lên Thiên Chúa. Khi một vị tư tế hay bất cứ ai đã cho mình là nhất rồi, thì Thiên Chúa không còn chỗ trong mình kẻ ấy, cái tôi của chính họ sẽ làm chủ họ và những xấu xa vô độ sẽ bộc lộ ra hết, rõ nét nhất là sự tham lam và giả hình che đậy "Vậy tất cả những gì họ nói, anh em hãy làm, hãy giữ, còn những việc họ làm, thì đừng có làm theo, vì họ nói mà không làm. Họ bỏ những gánh nặng mà chất lên vai người ta, nhưng chính họ thì không buồn động ngón tay vào. Họ làm mọi việc cốt để cho thiên hạ thấy. Họ đeo những hộp kinh thật lớn, mang những tua áo thật dài. Họ ưa ngồi cỗ nhất trong đám tiệc, chiếm hàng ghế đầu trong hội đường, ưa được chào hỏi ở nơi công cộng và được thiên hạ gọi là thầy." (Mt 23,3-7).

Đây là những lời Đức Giêsu hạch tội kinh sư tư tế Do Thái trước khi Chúa nói ví dụ về dự tiệc, như Tin Mừng Luca 14,7-14 diễn tả lại.

Đức Giêsu nói về hai bữa tiệc. Bữa tiệc thứ nhất ***“thái độ của người được mời dự tiệc”*** và Đức Giêsu kết luận: *“kẻ nào nhắc mình lên sẽ bị hạ xuống, và kẻ hạ mình xuống sẽ được nhắc lên”* (Lc 14,11). Bữa tiệc thứ hai Chúa Giêsu nói về ***“thái độ của người mời người khác dự tiệc”*** và Đức Giêsu kết luận: *“nếu các người mời những người nghèo khổ, đui mù què quặt không báo đền được các người thì khi kẻ lành sống lại các người sẽ được báo đền”* (Lc 14, 13-14).

Vậy phải nhìn lại từ thái độ của những người biệt phái tư tế Do Thái. Đối với Thiên Chúa thì họ tự coi mình là đạo đức công chính, rồi kiêu căng ngạo mạn. Còn đối với dân chúng, thì họ lại tham lam tìm kiếm lợi lộc khi giảng dạy lề luật và Lời Chúa. Đức Giêsu đã hạch tội họ. Bài Tin Mừng ví dụ về hai bữa tiệc, Đức Giêsu lại cũng nói với chính những người biệt phái đó. Như vậy chúng ta phải xác tín rằng đây không phải là những lời dạy của Đức Giêsu về cách xử thế, phép xã giao khi đi dự tiệc. Nếu chúng ta cố ý hiểu hạn hẹp như thế thì hôm nay cũng chẳng ai có thể áp dụng cho lối sống của mình được. Chẳng lẽ cha xứ hay các quý chức được mời ăn tiệc lại phải đi kiếm cái bàn đầy con nít để ngồi rồi đợi người ta mời lên. Hoặc giả trong gia đình có tiệc cưới, quan viên hai họ không mời, lại đi kéo vào đầy nhà những người lang thang xốc xếch xa lạ để thù tiếp. Như vậy cô dâu chàng rể sẽ trình diện với ai.

Vậy Lời Chúa không phải dùng để dạy luân lý xã giao theo thói thế gian. Lời Chúa cũng không phải cứ nói để mà nói, nghe để mà nghe, cho vui tai cho qua thì giờ. Kinh Thánh nói: *“Anh em hãy giữ sạch mọi điều ô uế và mọi thứ độc ác còn lan tràn; hãy khiêm tốn đón nhận lời*

đã được gieo vào lòng anh em; lời ấy có sức cứu độ linh hồn anh em” (Gc 1,21).

Vậy bữa tiệc Đức Giêsu nói đây, không phải bữa tiệc trần gian, mà là bữa tiệc Nước Trời. Nước Thiên Chúa được ví như bữa tiệc. Thánh vịnh 23 nói: *“Ngài đãi tiệc tôi trước mắt địch thù. Cỗ bàn thịnh soạn, chén rượu của tôi thì đầy tràn chan chứa”.*

Trong thánh lễ hàng ngày, linh mục chủ tế đưa cao Mình Thánh Chúa Giêsu lên giới thiệu: Đây Chiên Thiên Chúa, đây Đấng xóa tội trần gian, phúc cho ai được mời đến dự tiệc Chiên Thiên Chúa.

Chúng ta, tất cả những người được Thiên Chúa mời vào dự tiệc trong nước của Người, đó là ơn huệ nhưng không Thiên Chúa ban cho con người chứ không phải là công lênh của ai. Từ Đức Giáo Hoàng cho đến một giáo dân bình thường, tất cả đều được ơn gọi làm Kitô hữu, được ơn sáp nhập vào thân mình mầu nhiệm của Đức Kitô. Nhận ra được như vậy, thì muốn vào dự tiệc trong Nước Trời, muốn được vào Nước Thiên Chúa, mỗi kẻ tin phải biết khiêm tốn, luôn sống cuộc đời tạ ơn, nhận mình là kẻ bé mọn trước Thiên Chúa.

Thánh Têrêsa Hải Đồng Giêsu nói: *“Khi tôi vào trong Nước Thiên Chúa, tôi chỉ có hai bàn tay trắng, chẳng có công nghiệp gì cả, nhưng Đức Giêsu Kitô Ngài sẽ đổ tràn đầy công nghiệp của Ngài cho tôi”.*

Thánh Faustina nói: *“Cuối cuộc đời, chỉ còn lại tình yêu và lòng thương xót”*

Đức Maria, người nữ cao cả nhất của Nước Trời, nhưng Đức Mẹ nói: *“Tôi chỉ là một đầy tớ nghèo nàn hèn mọn, tôi chẳng có công lênh gì. Chính Thiên Chúa Đấng*

đầy lòng thương xót đã làm cho tôi được nên cao trọng. Lòng trí tôi cảm tạ Chúa biết bao nhiêu”.

Kết thúc bữa tiệc thứ nhất, Đức Giêsu nói: “*Hễ ai đưa mình lên sẽ bị hạ xuống, kẻ nào hạ mình xuống sẽ được nhắc lên*”. Với lời này, Đức Giêsu không dạy chúng ta khiêm nhường, nói thể sợ nhiều người không đồng ý, nhưng thực sự là như vậy, mà Đức Giêsu nói về chính Ngài, và kêu mời mọi người chịu lấy Ngài để có được sự khiêm nhường đích thực.

Đức Giêsu, Ngài là một vị Thiên Chúa cao sang mà hạ thấp xuống bằng người ta, bị khinh chê, bị liệt vào loại người điên khùng, bị coi như đồ quý ám, bị xếp hàng với hạng tội lỗi, rồi chết trần truồng ô nhục giữa bọn cướp của giết người. Đức Giêsu hạ mình thấp hèn như thế, thì Thiên Chúa đã nhắc Ngài lên, tôn vinh Đức Giêsu là Chúa muôn loài “*Dầu là con Thiên Chúa, Người đã phải trải qua nhiều đau khổ mới học được thế nào là vâng phục; và khi chính bản thân đã tới mức thập toàn, Người trở nên nguồn ơn cứu độ cho tất cả những ai từng phục Người.*” (Hipri 5,8-9)

Vậy ai muốn được khiêm nhường đích thật để vào Nước Trời, thì phải tin, đón nhận, chịu lấy Đức Giêsu Kitô và để cho Ngài làm chủ đời mình. Và trong Chúa Giêsu Kitô, chúng ta mới được vinh quang, như đã viết: “*Kể vinh vang hãy vinh vang trong Chúa*” (1C 1,3t)

Còn về bữa tiệc thứ hai, Chúa Giêsu nói về thái độ của người mời người khách đi dự tiệc. Lời Chúa nói về những kẻ được chọn để đi rao giảng Tin Mừng cứu độ, đi mời gọi mọi người tham dự vào bàn tiệc Nước Trời. Ví dụ này lại đã nói về chính Ngài trong Tin Mừng Luca đoạn 4, từ câu 17 đến 21: “*Thần Khí Thiên Chúa đến trên*

tôi, Người sai tôi đem Tin Mừng cho những kẻ nghèo khó, đui mù...” để nhắc nhở những ai có nhiệm vụ làm chứng nhân rao giảng Nước Thiên Chúa, đi loan truyền Lòng Chúa Thương Xót cũng phải nhìn vào Đức Giêsu Kitô mà thi hành như vậy, và phải nhờ Đức Giêsu mới thi hành cho hoàn hảo được.

Lạy Chúa Giêsu là nguồn mạch sự khiêm nhường cho những ai muốn vào dự tiệc Nước Trời, xin biến đổi lòng kiêu căng chai đá của con nên giống như tấm lòng hiền dịu yêu thương của Ngài. Xin cho con được nhỏ bé trong lòng thương xót của Chúa. Amen

*Lm. Giuse Trần Đình Long
Giáo Điểm Tin Mừng, ngày mất "ông nội" Phaolô BVD*

*Chứng Nhân LTX tại Việt Nam

CHỨNG NHÂN NGÀY ĐẠI LỄ

• Giáo Phận Mỹ Tho

Con tên là Maria Phạm Thị Dung, 48 tuổi, thuộc giáo xứ Thiên Phước, giáo phận Mỹ Tho. Con được những ơn sau đây:

- Con bị gai cột sống thần kinh tọa, con tưởng rằng không bao giờ khỏi được. Lúc đó gia đình con rất khổ, mấy đứa con thì còn quá nhỏ, mà chồng thì say sưa tối ngày. Con phải chạy xe đạp bán từng cái bánh cam để nuôi con, đến lúc đau quá con mới mua thuốc uống. Suốt bốn năm trời, con chỉ biết cầu nguyện với Chúa và Mẹ Maria cho con được sống khỏe mạnh để lo cho gia đình, còn bằng Chúa định cho con như người ta thì xin cho con chết đi thì hơn, nhưng Chúa và Mẹ đã nhận lời con, và cho con được khỏe mạnh đến ngày hôm nay.

- Con của con lúc 6 tuổi bị đẹn trần lở hết người, rồi lây hết cả nhà. Mỗi khi đi chợ về nhìn thấy cháu và gia đình như vậy, con rất lo. Mua thuốc uống và sức cũng chẳng ăn thua gì, rồi sang bệnh viện cũng cứ như vậy, con chỉ biết tối sớm lúc nào cũng cầu xin Chúa và Mẹ soi sáng cho con để được biết cách nào. Tự nhiên đến nửa

đêm có người mách bảo mua thuốc Sép sức cho nó là khỏi. Sáng con đi mua thuốc về sức cho con, thì khỏi thật. Con nói với chồng con là chỉ có Mẹ Maria cứu mà thôi.

Lên 12 tuổi, cháu đua đòi đi chơi game, nói dối, ăn cắp tiền, trốn học, bỏ lễ Chúa nhật. Con nói cháu không nghe, con chỉ biết cầu nguyện. Mỗi lần đi lễ, con chỉ biết nhìn lên Chúa và khóc vì con quá khổ, ngày đêm lúc nào cũng lo hết chồng đến con. Có những lúc đang làm phải bỏ đi tìm con, ngày cũng như đêm như một con điên, vì chỉ sợ con mình dại mà làm những điều xấu thì khổ lắm. Đêm hôm Tết, con nhờ cháu nhắn tin xin cha cùng cộng đoàn cầu nguyện, cháu cũng có ngoan hơn nhưng vẫn còn mãi chơi ít học. Xin cha và cộng đoàn thêm lời cầu nguyện cho cháu để cháu thêm đức tin và sống đạo tốt hơn, vì cháu mới vào lớp dự trưởng của giáo xứ Thiên Phước, con rất mừng.

- Chồng con một hôm uống rượu say xin chạy xe con rất lo vì sợ đụng vào người ta thì khổ lắm, người khổ nhất là con. Con đứng trước ảnh LTX mà chấp tay cầu nguyện. Xin Chúa thương con vì con mệt mỏi lắm rồi, con chịu không nổi nữa, xin Chúa lo cho con. Lúc chiều bạn của anh bị té xe, phóng từ bên nhà sang lộ thẳng xuống ruộng, từ lộ xuống ruộng khoảng 4m50 mà chiếc xe và người vẫn đứng nguyên. Nếu không có Chúa gìn giữ thì chỉ 4 tấc nữa xuống ao là chết.

Từ hôm tết 2017 đến nay, chồng con bị viêm loét dạ dày nên cũng không uống rượu nữa. Tạ ơn Chúa và Mẹ đã soi sáng cho chồng con. Anh ấy đã cùng gia đình đọc kinh mỗi tối. Con cũng muốn lên cha nhưng vì hoàn cảnh chưa đi được, con chỉ đọc kinh lúc 3h chiều và lúc sáng trong ngày mà Chúa cũng nhận lời con vì con là kẻ

yếu đuối. Có những lúc con tưởng rằng con vững tin, nhưng những lúc gặp sóng gió là bị lung lay ngay, xin cha và cộng đoàn thêm lời cầu nguyện để con được vững tin hơn và đi suốt con đường còn lại.

• **Giáo Phận Nha Trang**

Con là Inê Lê Thị Huệ, năm nay con 56 tuổi, ở giáo xứ Quảng Thuận, giáo hạt Ninh Thuận, giáo phận Nha Trang.

Con mới đến Giáo Điểm Tin Mừng và biết đến Lòng Chúa Thương Xót dù gia đình con là đạo gốc. Đến với Giáo Điểm Tin Mừng con thấy nhiều điều ngỡ ngàng. Dù đây không có vật chất đầy đủ, điều kiện khó khăn, nhưng tình người có lẽ không bao giờ thiếu. Con đến đây 10 lần rồi, nhưng lúc nào quay trở lại con cũng đều thấy sự thay đổi và lột xác hằng ngày ở nơi đây, nhưng không vì vậy mà thấy xa lạ, trái lại như trở về nhà mình vậy.

Chúa đã chữa lành cho con rất nhiều bệnh, con muốn lên làm chứng nhưng có lẽ con giọng Quảng Trị đây nên cha cùng cộng đoàn khó có thể nghe được, nhưng dù sao con cũng cảm ơn Chúa và cha cùng cộng đoàn.

Con đã lấy chồng được 32 năm thì 31 năm con ở dưới bùn đen. Chồng con sáng say chiều xỉn. Con cái thờ ơ. Nhà chồng coi thường chế nhạo. 31 năm vết thương lòng của con đã ăn sâu. Con luôn cầu nguyện để có thể thoát ra nhưng quả thật quá khó làm sao để tha thứ. Những khi cảm thấy đau đớn và tủi khổ, con lại nghe 365 bài giảng của cha và học cách tha thứ. Tha thứ cho chồng con vì những trận đòn con phải chịu trong bao nhiêu năm qua. Tha thứ cho mẹ chồng, anh chị chồng, cháu của

chồng mỗi lần chửi rửa và nhìn con với ánh mắt rẻ mặt. 31 năm qua con phải chịu đựng đến bây giờ. Ăn bữa trưa thì lo đến bữa tối. Đến đêm về còn lo chỗ cho con trốn vì bố say xỉn đánh đập.

Trong kinh thánh có câu: *“Chim trời không gieo không vãi mà Chúa vẫn cho đầy no”* Có lẽ Chúa đã nuôi mẹ con con như vậy ! Giờ đây con của con đã lớn khôn, dù vất vả, dù không dư dả nhưng an lành. Có lẽ đây là cái kết có hậu mà Chúa ban cho con. Con tạ ơn Chúa.

Xin Chúa ban cho cha khỏe mạnh để chăn dắt đoàn chiên lạc như con.

• **Giáo Phận Bùi Chu**

Vượt quãng đường dài hơn hai nghìn cây số đến với Giáo Điểm Tin Mừng, điều đầu tiên làm con xúc động là nhìn thấy nụ cười của cha, biết là cha vẫn khỏe mạnh khi áp lực công việc Chúa giao vô cùng nặng nề, nhất là trong những ngày Tết này.

Con đến trước tiên là Tạ ơn Chúa và nói lời cảm ơn cha. Con đã được quá nhiều ân sủng Chúa ban, trong đó có sự cầu nguyện của cha.

Con là người bị ung thư và nhờ cha cầu nguyện cùng Chúa mà nay đã khỏi. Có một lần con nói với cha rằng: "Con sợ bị di căn lắm" vì ung thư sẽ di căn bất kể lúc nào và kể cả khi không còn tế bào ác tính. Thay vì nhẹ nhàng động viên con, cha lại nói bằng một giọng hơi gắt gỏng: "Con phải tin tưởng chứ!". Lúc đó con hơi tủi thân, nhưng con nghĩ có lẽ vì áp lực công việc nên cha mới thế. Nhưng bây giờ con lại cảm ơn câu nói có phần gắt gỏng đó của cha ngàn lần. Con xin kể lại câu chuyện đó như sau:

Tháng 10/2017 vừa qua con đi khám tổng thể bằng tất cả những thiết bị hiện đại nhất để xét nghiệm ung thư di căn, thì kết quả cho thấy rằng con bị di căn vào xương và phổi. Con tuyệt vọng vô cùng. Con nghĩ là mình không còn hy vọng sống vì đây là xét nghiệm hiện đại và chính xác nhất vào thời điểm này. Con chỉ biết khóc và ôm ảnh Lòng Chúa Thương Xót vào lòng. Con nghĩ đây không phải là Chúa thử thách con mà là những việc theo quy luật tự nhiên xảy đến với một căn bệnh ung thư. Khi nghe bị ung thư thì chân tay bủn rủn nhưng còn hy vọng, nhưng khi nghe bị di căn thì hoàn toàn tuyệt vọng.

Tạ ơn Chúa đã hiện diện nơi cha! Lúc đó câu nói của cha mới ý nghĩa vô cùng, vì nếu như cha nói nhẹ nhàng chưa chắc con đã nhớ, mà thái độ của cha làm con nhớ lâu, ánh mắt của cha nhắc nhở con rằng mình đã cầu nguyện với Chúa là mình phải tin tưởng.

Con đã lấy lại bình tĩnh cầu nguyện với Chúa và nhắn tin xin cha cùng cộng đoàn cầu nguyện cho con, và chỉ xin sống thêm ít ngày vì con của con còn nhỏ. Và khi chết cho con được chết lành bớt đau đớn chứ không dám cầu nguyện gì hơn, vì mình chắc chắn là chết chứ không thể nhầm lẫn được bởi khoa học máy móc hiện đại, các bác sỹ là chuyên gia đầu ngành. Nhưng một phép màu thật kỳ diệu đã xảy ra ngay sau khi cầu nguyện. Bác sỹ gọi điện báo tin lại là con không bị di căn gì hết và khỏe mạnh bình thường.

Con hiểu bây giờ mỗi ngày được sống của con là một Hồng Ân của Thiên Chúa. Bản thân con phải Tạ ơn Chúa và cầu nguyện mỗi ngày, chứ không phải là được ơn rồi thôi không cầu nguyện. Quy luật tự nhiên của cuộc

sống là thể, mọi thứ khó khăn, bệnh tật có thểập đến bất kể lúc nào, nhưng chúng ta tin tưởng và cầu nguyện cùng Chúa thì sẽ vượt qua tất cả.

Tạ ơn Chúa! Giờ con hiểu chỉ có Chúa mới làm nên những điều kỳ diệu nhất, những điều không tưởng nhất!

Cầu xin Chúa ban cho cha được bình an để chúng con được xem Lễ của cha mỗi ngày. Với con mỗi ngày được xem cha làm Lễ là cảm nhận được Chúa gần gũi với mình hơn, được nhìn thấy cha cười biết được sức khỏe của cha. Hôm nay nghe cha giảng giọng khàn đi, con cảm thấy lòng dạ bất an, nhưng nghĩ lại cha được như thế là Hồng Ân Thiên Chúa quá lớn rồi! Cầu mong cha mãi là chứng nhân sống về phép màu của Chúa.

*Maria Bùi Thị Hiền
trường THCS Xuân Thủy - Xuân Trường – Nam Định
hienhoanha@gmail.com*

• **Giáo Phận Hưng Hóa**

Con Maria Đỗ Thị Trang, giáo xứ Làng Lang, giáo phận Hưng Hóa, tỉnh Phú Thọ.

Con thật là con chiên tội lỗi, và con muốn bày tỏ tội lỗi của con lên Lòng Chúa Thương Xót, trước mặt cha và cộng đoàn.

Khi mang thai được 3 tháng, con mới biết mình đã có thai. Con nói chuyện với chồng của con, anh không đồng tình, bắt con hủy cái thai. Nghe xong thật sự là con rất buồn. Tưởng rằng chồng con chỉ nói đùa qua loa thôi, ai ngờ anh cương quyết chửi bới bắt con đi bỏ thai. Con buồn lắm. Con nói : "*Bây giờ nhà mình 3 đứa, thêm một đứa nữa có sao đâu? Lỡ rồi thì để. Vất vả em chịu chứ anh có chịu đâu?*" Chồng con nhất quyết không nghe, bắt con

phải đi, nhưng lần thứ nhất đến thì bác sĩ bận. Về nhà chồng con lại chửi, thế là con phải đi lần thứ hai, bác sĩ lại bận. Về chồng con lại chửi thậm tệ hơn. Con khóc và trả lời: "Bác sĩ bảo hôm nay chưa giết thai nhi, ngày mai mới giết!" Chồng con bảo là : *"Mày cứ đi đi, tao sẽ chịu hết mọi tội lỗi và trách nhiệm cho mày!"* Hôm sau anh lại bắt con đi. Thật sự là hôm nào đi con cũng cầu nguyện để Đức Mẹ ngăn bác sĩ ấy lại và ngăn cản tội lỗi của chồng con, để gìn giữ đứa con của con.

Lần thứ ba trước khi đi, con bảo với chồng con: *"Hôm nay tôi đi phá thai, anh phải ký vào đơn ly hôn, và phải cho tôi một số tiền lớn thì tôi mới làm được"*. Nghe con nói vậy thì anh không phản ứng gì. Song đến chiều lại bắt con đi. Con vừa đi vừa cầu nguyện.

Bác sĩ khám và khuyên con: *"Cháu ơi, cháu có thai rồi, cháu để mà đẻ, bác sẽ không làm được cho cháu đâu. Người ta thì sinh không được, mà sao cháu lại muốn bỏ?"* Con kể cho bác sĩ nghe chuyện của con. Bác sĩ bảo con đưa số điện thoại của chồng để nói chuyện với anh ấy. Từ hôm ấy, chồng con không bắt con đi phá thai hay trách móc con nữa.

Hằng ngày con đến đài Đức Mẹ để cầu nguyện, vì lúc ấy con chưa biết đến Lòng Chúa Thương Xót. Gần nhà con có một em bán hàng, khi con biết em ấy hay đến chỗ cha Long, thì con ước ao đến gặp em ấy để xin số điện thoại của cha. Con thập thò trước cổng nhà em ấy 3 lần mới xin được số fone của cha. Về nhà con nhắn tin liền cho cha và cũng được cha trả lời. Con mừng hết biết.

Khi cha và cộng đoàn cầu nguyện cho con thì chồng con vững tin hơn, anh đi mượn một cái đài 365 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót cho mẹ con con nghe.

Cha có thấy lòng tin của chồng con thay đổi chóng mặt không ạ? Mấy hôm sau anh bảo: *"Mẹ con nhà mày nghe thế thôi, để tao cho ông cậu tao đang ốm liệt giường nghe mấy hôm, rồi tao trả dài cho họ!"*

Sau chín tháng mười ngày, con sinh em bé. Chúa lại thử thách con, để con của con mang bao nhiêu bệnh tật. Thật sự là con buồn lắm, chẳng biết làm sao chỉ biết cầu nguyện thôi.

Con của con vừa 3 ngày tuổi đã phải đi bệnh viện huyện, nằm 18 ngày trên bệnh viện tỉnh, 20 ngày đi viện nhi trung ương. Con tha thiết cầu nguyện, mặc kệ bác sĩ muốn làm gì thì làm, đến nỗi bác sĩ bảo nếu để đến ngày mai chắc chẳng kịp cứu cháu bé nữa. Lúc ấy con cảm nhận Lòng Chúa Thương Xót thật bao la, kể sao cho hết lòng Chúa thương con.

Khi bác sĩ chữa viêm ruột hoại tử cho bé xong, lại nói chuẩn bị ngày mai mổ. Con hỏi bác sĩ cháu bệnh gì nữa mà phải mổ. Bác sĩ bảo cháu bị vỡ hạch trực tràng, gia đình chuẩn bị. Lúc bấy giờ con không biết làm sao, bèn nhấn tin xin cha cầu nguyện cho bé.

Hôm sau bác sĩ hội chẩn và nói là tạm thời cháu chưa phải mổ. Con thật sự vui mừng vì Chúa đã ban hồng ân cho con của con. Bác sĩ hẹn một tháng sau khám lại. Con đi khám lại bác sĩ bảo chưa phải mổ vì không thấy hình ảnh bất thường. Thật sự con mừng lắm vì biết là Chúa đã chữa lành cho con của con.

Con xin cha và cộng đoàn tiếp tục cầu nguyện cho con và xin Chúa thương xót và phù hộ những người đi vào sai lầm như con để họ dừng lại. Con không đến tận nơi để làm chứng cho Chúa được vì con của con còn bé,

vậy con viết bức thư này nếu đến nơi thì mong Cha hãy đọc bức thư này để toàn thể cộng đoàn lương giáo biết chúng con tội lỗi như thế mà Chúa vẫn ưu ái đối với chúng con, để mọi người đừng lầm lạc như chúng con nữa.

Con xin nhắn nhủ tất cả mọi người hãy tín thác vào Chúa vì Chúa giàu lòng thương xót.

Hôm nay con gửi cho người bạn ngoại đạo bị bệnh tim bẩm sinh ở Nghệ An một cái đài 365 bài giảng của cha. Cha có thể gửi cho con ít máy nghe giảng của cha để con tiếp tục đi chia sẻ Lòng Chúa Thương Xót được không ạ? Ở trên này chúng con không có.

*Maria Đỗ Thị Trang
và Giuse Nguyễn Minh Quân*

• Giáo Phận Sài Gòn

Tạ ơn Chúa !

Hôm nay cha mặc áo lễ màu hồng. Con nhớ mãi ngày đầu tiên con được cha đặt tay, cha cũng mặc áo hồng vào Chúa Nhật III Mùa Vọng (*khoảng ba tháng trước*). Con không bao giờ quên giây phút đó vì con biết Lòng Chúa Thương Xót ở Chí Hòa từ năm 2012 mà con không bao giờ lên cha đặt tay, cũng không biết mặt cha ra sao nữa.

Đến Giáo Điểm Tin Mừng con cũng không lên để cha đặt tay. Cho đến ngày đó (*ngày cha mặc áo lễ màu hồng*) mẹ con ép lắm con mới lên, và trong giây phút ấy Chúa đã biến đổi con hoàn toàn. Con đã cảm nhận được Lòng Chúa Thương Xót, cảm nhận được tình yêu, cảm nhận được Đấng mà biết hết mọi đau khổ trong lòng con, Đấng tha thứ và yêu thương con. Con là đứa con tội lỗi, mười năm thống khổ sống trong đêm tối.

Trong những năm đó, con đã cầu xin Chúa đưa con ra khỏi bóng tối, vì con yếu đuối không thoát ra được và không tìm được lối đi. Xin Chúa là đường là ánh sáng của con. Con xin Chúa một điều mà không ngờ Chúa ban cho con thật. Con xin Chúa: "Chúa ơi, ước chi Chúa hiện diện là một người thật để Chúa ôm lấy con, để Chúa an ủi con, để con gục đầu vào lòng Chúa mà khóc, để con cảm nhận được tình thương của Chúa, để con chỉ yêu Chúa thôi". Con nói vậy thôi, trong những năm ấy vì đau khổ cô đơn, con sống nội tâm không ai hiểu được con. Con cũng ít tâm sự với ai khác ngoài Chúa. Vậy mà Chúa ban cho thật, khi lên để cha đặt tay, con nhận ra tình yêu xuyên thấu trái tim con. Nhận ra tình yêu lòng thương xót Chúa. Con đã trở về nương náu và phó thác vào lòng thương xót của Chúa.

Con buộc phải nói vì khi thấy cha mặc áo lễ màu hồng, lòng con vui sướng vì nhớ lại ngày đó. Nếu không nói chắc con không ngủ được. Hôm nay cha ho nhiều khi giảng, xin Chúa cho cha nhiều sức khỏe và bình an.

Lê Thị Mỹ Tiên
lethimytien6@gmail.com

• Tân Tòng ở Điện Biên

Con tên là Maria Nguyễn Thị Nam, 48 tuổi, đang ở Bản Mới 1, xã Chà Cang, huyện Nậm Pồ, Điện Biên, miền Tây Bắc, giáp cửa khẩu Trung Quốc và Lào.

Con là một người ngoại đạo, lấy chồng có đạo, con trở thành một người có đạo, quê con ở Thanh Hóa, còn chồng con ở xứ Mang Sơn, Hà Nam. Bởi điều kiện ở quê khó khăn nên gia đình con lên trên Điện Biên này để làm ăn sinh sống. Con ở đây được 20 năm rồi. Chồng con là

Giuse Nguyễn Văn Ghi, 53 tuổi. Con có 3 đứa con là Anna Nguyễn Thị Phương, 21 tuổi; Giuse Nguyễn Sỹ Hùng, 19 tuổi; Anton Nguyễn Mạnh Cường, 14 tuổi. Hai đứa lớn đang học Trường Đại học Dược Hà Nội. Chồng con làm nghề thợ mộc, đã mê sắc dục lại còn nghiện hút, đã bỏ mẹ con con đi lấy vợ hai rồi. Một mình con nuôi 3 cháu ăn học vất vả. Con rất nghèo, là thợ cắt may quần áo cho người dân tộc Mông, Thái, Dao... ở nơi này ít người Kinh lắm. Người Công giáo thì chỉ có 4 hộ gia đình, nhà nguyện cũng không có. Chúng con chỉ họp nhau đọc kinh lần lượt theo từng nhà một. Hàng tháng chúng con ra tỉnh đi lễ 1 lần, mà đi lễ thì phải đi xe khách cách nhà con 200 cây số, đi mất 2 ngày mới về nhà được. Từ lúc biết đến Lòng Chúa Thương Xót, nhà con lắp mạng và ngày nào con cũng lên web tinthac.net để nghe cha giảng. Con nghe đi nghe lại vẫn không thấy chán, con mở đến tận 12h đêm mới đi ngủ.

Con là người đạo tân tòng, chồng con là người đạo gốc. Con khổ lắm cha ạ! Suốt 25 năm con chịu mọi sự sỉ nhục đau khổ từ chồng con, nào là đánh đòn, mất cửa, sỉ vả cả bố mẹ con nữa. Tệ hơn là anh ấy đi uống rượu cờ bạc cứ đến đêm về nhà lại lôi con và các cháu ra để đánh đập, hành hạ, rồi đòi tiền để đi chơi. Ngày tháng cứ trôi cứ trôi, con hoàn toàn thất vọng mất niềm tin về Chúa và cuộc sống. Nhưng vì có các con nên cố gắng động viên mình sống tiếp, rồi nhủ thầm trong tâm là con sẽ bỏ đạo, vì anh ta là một người đạo gốc mà còn bỏ mình đi lấy vợ khác, và bỏ đạo tới 35 năm, thì con theo đạo làm gì nữa. Con cứ nghĩ thế đấy cha ạ. Nhưng cha mẹ con là người ngoại đạo lại khuyên con không được bỏ đạo. Mẹ cứ cầu

Chúa cầu Đức Mẹ ban phước cho con, rồi con cũng tin và vẫn đi đọc kinh, vẫn đi lễ nhưng chỉ là vẻ bề ngoài thôi.

Cách đây 2 tháng, con đến chơi nhà hàng xóm, họ mở điện thoại cho con xem bài giảng của cha. Từ đấy ngày nào con cũng mở xem, xem ngày rồi lại xem đêm. Con cứ vừa làm vừa xem, con mang điện thoại bên mình để xem. Rồi Chúa đã cảm hóa được lòng khô khan nguội lạnh của con. Lúc trước con không thích đọc kinh, không thích cầu nguyện. Bây giờ được nghe và xem bài giảng của cha, con một lòng muốn trở về với Chúa. Chiều 3h con lần chuỗi Lòng Thương Xót, tối con lần chuỗi Mân Côi và còn hát thánh ca nữa, chỉ mình con quỳ trước bàn thờ cầu nguyện mỗi ngày. Bây giờ cứ thứ sáu hàng tuần con ăn chay. Từ lúc nhắn tin cho cha, rồi được cha trả lời, tin nhắn của cha là động lực sống của con và là một kỉ niệm nữa. Con sẽ giữ lại tin nhắn này ở trong tâm hồn, con không bao giờ đánh mất.

Cảm ơn đã cầu nguyện cho con được chữa lành bệnh đau đầu gối và viêm đại tràng mãn tính, nay con không còn thấy đau nữa. Con đã khỏi hẳn rồi. Mẹ con già lắm rồi lại còn bị con dâu và con trai đối xử tệ bạc, bà không muốn sống tiếp. Ban đêm bà ra ngoài trời kêu oán ông trời cho bà chết, bởi vì bà không có đạo nên bà cứ kêu trời thôi. Con muốn xin cha cái máy 365 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót cho bà nghe, nhưng con không có điều kiện đến cha được, nên con phải mở bằng điện thoại rồi lấy máy khác gọi cho mẹ con nghe. Con cứ làm như thế đấy, nhưng con nạp thẻ gọi hết tiền mà bài giảng chưa hết thể là ngày mai lại nghe tiếp đoạn còn lại.

Tất cả những gì con nói đều là sự thật.

Con cảm ơn và kính chào cha!

*Chuyên mục : Hạt Giống LTX

NHỮNG MẢNH ĐỜI

Thương xót là tình yêu tìm cách xoa dịu nỗi đau khổ của những người khác. Đây là một lòng yêu mến tích cực, tuôn đổ trên những người khác, để chữa lành, an ủi, dỗ dành, tha thứ, loại bỏ nỗi đau đớn. Đây chính là tình yêu mà Thiên Chúa trao ban cho chúng ta, và Người đòi hỏi chúng ta phải có tình yêu này đối với nhau.

“Thầy ban cho anh em một điều răn mới, là anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em” (Ga 13,34). “Anh em hãy có lòng nhân từ, như Cha anh em là Đấng nhân từ” (Lc 6,36).

Chúa cũng nói với Thánh nữ Faustina về tầm quan trọng của việc sống lòng thương xót :

“Ta đòi hỏi những hành vi thương xót nơi con phải phát xuất từ lòng yêu mến của con đối với Ta. Con phải luôn luôn bày tỏ lòng thương xót đối với người lân cận ở khắp nơi. Con không được lùi bước trước việc này, hoặc tìm cách biện hộ cho mình... Ngay cả đức tin mạnh mẽ nhất vẫn không có kết quả, nếu không có hành động... Nếu linh hồn nào không rèn luyện lòng thương xót bằng cách nào đó, thì linh hồn đó sẽ không nhận được lòng thương xót của Ta trong ngày phán xét” (NK, 742; 1317).

Lòng Chúa Thương Xót thúc đẩy thiện nguyện viên đến chia sẻ với những người ốm đau, bệnh tật nghèo khổ, già yếu, neo đơn... Họ đang cần lắm những lời động viên an ủi, chia sẻ; đang cần lắm những bàn tay đưa ra để nắm lấy, dù chỉ đơn giản là để truyền cho nhau một chút hơi ấm của tình người, tình của Lòng Chúa Xót Thương.

1. Ung Thư Vú Giai Đoạn Cuối

Người chị em hôm nay chúng tôi đến thăm có gia cảnh khá đặc biệt. Chị Teresa Trần Thị Bích, 35 tuổi, có 3 đứa con, ở xứ Thánh Mẫu, Lộc Phát, Bảo Lộc. Chị có chồng mà cũng như không, vì anh chị đã ly thân cách đây 7 năm rồi. Anh chị chia tay nhau. Chị một nách ôm 3 đứa con về sống với ông bà ngoại và người chị gái độc thân, hàng ngày chăm chỉ làm vườn nuôi con ăn học.

Sau khi bà ngoại chết được 6 tháng vì bệnh ung thư hậu môn thì chị cũng phát hiện ra mình bị ung thư vú giai đoạn cuối. Khối u đã bể ra với đầy máu mủ khi chị đang cố gắng kiêng bao chèn quá nặng. Thế là hết!

Chị gạn lấy hết sức lực và trang bị cho mình vũ khí để chiến đấu với căn bệnh quái ác này đó là lòng thương xót Chúa, để sống và để là chỗ dựa cho 3 đứa con nhỏ.

Sau gần 3 năm chiến đấu không mệt mỏi, chị nằm đây trên giường bệnh. Dù sức tàn, lực kiệt, bờ môi khô vẫn mấp máy theo lời kinh khi chúng tôi cùng cầu nguyện với chị: "Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin Cha thương xót chúng con và toàn thể giới" và "Kính lạy Máu và Nước đã tuôn tràn từ Trái Tim Chúa Giêsu Kitô như thác nguồn thương xót chúng con, con tín thác vào Chúa"

Vâng! Chị nằm đó với niềm tín thác vào lòng thương xót của Chúa. Chị tin chắc rằng, dù sao đi nữa, dù như thế nào đi nữa, Chúa cũng không bỏ chị và vẫn xót thương chị. Chúa cần những đau khổ của chị để cứu lấy những người bị ung thư tâm hồn. Dù thân xác họ vẫn khỏe mạnh đấy, nhưng tâm hồn đã bị ung thư rất nặng, cần phải được cứu chữa.

Chị ra đi bình an, trong một buổi chiều mưa cao nguyên, trên môi vẫn mấp máy câu "Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa". Đó là lễ dâng đẹp lòng Chúa nhất.

2. Cô Bán Ve Chai Ngoại Đạo

Ngôi nhà nhỏ, cánh cửa khép hờ với chiếc xe đạp cà tàng dựng trước, chúng tôi gõ cửa. Một người phụ nữ trạc ngũ tuần ra mở cửa, khuôn mặt nhăn nhó đau đớn. Đó là cô Lý mua bán ve chai, ở giáo xứ Kitô Lộc Phát, nhưng là người theo đạo Phật. Cô bị bệnh đau dây thần kinh mặt từ 5, 6 năm nay rồi. Mỗi lần cơn đau lên cô chỉ biết khóc, có khi đau giật méo cả mặt. Nhà chỉ có hai mẹ con, nhưng năm ngoái thằng con trai hai mươi mấy tuổi tự nhiên lăn đùng ra chết chẳng biết nguyên do tại sao. Cô đau buồn, khóc lóc, bệnh của cô ngày càng nặng hơn.

Nhóm thiện nguyện Tín Thác đến thăm và tặng cô món quà của lòng Chúa thương xót là gạo, mì, nhu yếu phẩm. Và hơn hết là món quà tinh thần, một máy nghe MP3 có 300 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót để trở thành người bạn hủ hỉ sớm tối với cô.

Dù không cùng tôn giáo, nhưng chúng tôi vẫn đến với cô bằng tình của con người với con người. Khi đi công tác bác ái thực hành lòng thương xót, nhóm thiện nguyện luôn cầu xin Chúa, Đấng thấu hiểu tính cách và

hoàn cảnh cá nhân của mỗi người, để giúp chúng tôi nhận ra những cách thức khác nhau để có thể thực hành lòng thương xót trong đời sống hằng ngày của mình.

3. Ung Thư Dạ Dày Giai Đoạn Cuối

Trong thánh lễ sáng hôm nay tôi bật khóc, một cảm xúc dâng trào nghẹn trong cổ, nước mắt trào ra khi nghe cha xứ thông báo: "Xin mọi người hiệp dâng thánh lễ cầu nguyện cho ông Phêrô Trần Văn Định, mới về nhà Cha đêm hôm qua...."

Tôi khóc một phần vì thương cảm cho chú Định, nhưng tôi cũng khóc vì cảm nghiệm được Thiên Chúa giàu Lòng Thương Xót tỏ tình thương và quyền năng của Ngài trên người anh em của chúng tôi. Vì từ lúc ngã bệnh, chú đã được nhóm thiện nguyện Tín Thác Bảo Lộc tặng cho một máy nghe 300 bài giảng và giờ kinh Lòng Chúa Thương Xót. Hằng ngày chú vẫn nghe giảng và hiệp thông với cha và cộng đoàn qua giờ kinh Lòng Thương Xót.

Nghẹn ngào nhớ lại, mới ngày hôm trước, nhóm thiện nguyện đến thăm gia đình chú để chia sẻ món quà của Lòng Chúa Thương Xót. Chú gầy lắm, ốm lắm, đôi mắt sâu hoắm. Vợ chú cho biết đã phát hiện ung thư bao tử giai đoạn cuối cách đây 6 tháng. Suốt mấy ngày nay chú chẳng ăn uống được gì, chỉ uống nước, nhưng uống vào được một hồi lại nôn ra hết, người bần thần, mệt bã bọ, truyền dịch, truyền đạm cũng không được nữa vì ven đã khô hết lại rồi. Mệt là mệt vậy đó nhưng nằm trên giường bệnh chú vẫn một lòng tin tuyệt đối vào Thiên Chúa giàu lòng thương xót. Chú an ủi vợ: *"Bà bình tĩnh đi! Ai chẳng một lần phải chết! Chúa cũng đã nói rồi:*

Nếu hạt lúa mì rơi xuống đất không chết đi, thì nó chỉ trơ trọi một mình. Nếu hạt lúa mì rơi xuống đất mà chết đi, thì nó mới sinh ra nhiều bông hạt..."

Tạ ơn Chúa đã ban hạt lúa mì sinh ra 2 bông hạt là 2 đứa cháu xinh xắn sinh năm con ngựa, thay thế cho “ngựa ông nội” đã già yếu, và hôm qua cũng là ngày rửa tội của hai bé. Đêm đó chú đã ra đi bình an trong vòng tay của lòng Chúa Xót Thương.

4. Hoa Hy Sinh Dâng Chúa

Con đường nghèo đói Chúa dẫn chúng tôi đến thăm một hang Belem theo đúng nghĩa của nó. Một người phụ nữ nằm trên giường khua tay khua chân và bên cạnh là một người phụ nữ khác đang chăm sóc cho bệnh nhân. Hỏi ra thì được biết họ là hai chị em. Người bệnh là Anna Vũ Thị Trọng, 62 tuổi. Còn người nuôi bệnh là Anna Vũ Thị Tuyết, 48 tuổi, hiện ngụ tại số nhà 49 Đường Châu Văn Liêm, P. Lộc Tiến, Tp. Bảo Lộc.

Hỏi chị Tuyết nuôi bệnh nhân bao nhiêu năm rồi, chị hồn nhiên trả lời: “Dạ, mới có 10 năm à!” Câu trả lời tưởng như đơn giản thế, mà chất chứa biết bao khó khăn vất vả mà chị Tuyết phải gánh vác, phải hy sinh để nuôi người chị và người mẹ già 86 tuổi.

Cách đây 10 năm, chị Trọng bị té lầu, đập não, liệt toàn thân và sống đời thực vật 3 tháng, tất cả ăn uống, thở đều bằng ống. Thế là chị bị chồng bỏ rơi, không đoái hoài gì đến. Khi biết người chị bị tai nạn như vậy, chị Tuyết nghĩ: “Chị mình, giờ ai nuôi đây?” Nghĩ tình chị em ruột rà máu mủ, không bỏ được, và thế là cô em gái, lúc đó 38 tuổi, đã gắn chặt đời mình với một bệnh nhân mà chị biết rằng không bao giờ có thể đi lại được, phải nằm

liệt suốt đời. Tuyết ở vậy nuôi chị, ròng rã đến nay đã 10 năm.

Từ lúc nghe chị bị bệnh, Tuyết đã xin Chúa cho mình được luôn “Tin Yêu Phó Thác” để làm hành trang cho cuộc đời nuôi chị của mình. Những người đến thăm, xót xa cho cả hai chị em, thường nói sao chị Trọng không chết đi thì đỡ đau đớn cho người bệnh và đỡ vất vả cho người thân. Nhưng Tuyết nói: “Sinh tử là trong tay Chúa. Bây giờ Chúa để cho chị mình như vậy thì mình cứ chăm sóc, cứ làm theo Chúa dạy, mọi việc dù khó khăn gian khổ đến mấy cũng sẽ qua hết thôi!”

Chúa nói *“Ai cho người bé mọn, dù chỉ một chén nước lã thôi, là trao ban cho chính Chúa, là giờ tay đón nhận Người”* Chị không chỉ trao cho chị và mẹ của mình một chén nước lã, nhưng trao cho họ cả tuổi xuân, cả cuộc đời của mình...

Chắc nhờ món quà hy sinh của Tuyết mà Chúa đã cho chị Trọng tỉnh lại sau hơn 3 tháng nằm liệt không biết gì. Chị Trọng tỉnh lại và nhớ lại được tên mẹ và các anh chị em, nói được một số từ, khỏe hơn, tự thở và ăn uống bằng miệng được. Alleluia. Tạ ơn Chúa!

Suốt bốn năm trời, hằng đêm chị Tuyết gần như là chiếc gối ôm cho chị của mình. Nếu chị Trọng gác tay hoặc ôm lên người của mình thì chị Tuyết phải nằm im một tư thế suốt đêm, vì nếu nhúc nhích thì chị Trọng sẽ tỉnh dậy, mất giấc ngủ.

Chăm một bệnh nhân nằm liệt tại chỗ đã vất vả rồi, khoảng 5 năm sau, mẹ của chị Tuyết bị bệnh khớp và gãy chân, không đi lại được, phải bò, chị phải cõng mẹ trên lưng trong nhu cầu sinh hoạt hằng ngày. Không những phải chăm sóc mà chị Tuyết còn phải lo kiếm tiền

nuôi mẹ và chị bị bệnh. Chị đi làm mướn, ai mướn gì làm nấy, cuộc sống rất vất vả và thiếu thốn.

Chị liền lỉ cầu xin Chúa cho mẹ chị đi lại được, và Chúa cũng nhận lời. Sau 4 tháng điều trị, mẹ chị khắp khiêng đi lại trong nhà được. Hằng ngày, buổi sáng chị Tuyết cho chị và mẹ ăn uống, rồi làm vệ sinh cho chị, sau đó Tuyết để mẹ và chị ở nhà rồi đi làm. Buổi trưa, mẹ đút cơm cho chị Trọng ăn. Buổi chiều, Tuyết đi làm về, lo bữa cơm chiều cho mẹ và chị.

Chị giỏi quá, kiên cường quá. Người phụ nữ ấy nhanh nhẹn, nhỏ nhắn, lúc nào cũng thấy vui tươi, không phàn nàn, ca thán gì cả.

Có người khều chị: *“Thánh giá của chị nặng quá! Sao không cắt bớt đi cho đỡ nặng, đỡ dài lê thê?”*

Chị Tuyết vui vẻ đáp: *“Thánh giá là cầu nối để tôi lên thiên đàng với Chúa. Nếu cắt bớt đi, tôi lấy gì mà đến với Chúa được?”*

Được hỏi sức mạnh nào giúp chị vượt qua bao khó khăn thử thách mà vẫn vui tươi. Chị trả lời: *“Đúng là ơn Chúa ban. Nếu không có ơn Chúa, mình không làm được gì đâu!”*

Trong suốt 10 năm chăm sóc người chị nằm liệt, cũng có lúc chị Tuyết cảm thấy rất buồn, kiệt sức. Lúc đó, chị lại nhìn lên Chúa Giêsu đang treo trên thập giá, thì thầm: *“Chúa ơi! Chúa chịu được 10 phần, không lẽ con không chịu được 1 phần, hoặc chỉ là một tí xíu so với Chúa sao? Dù thế nào đi nữa con cũng sẽ bầu vịu vào Chúa. Con không bao giờ buông ra. Nếu Chúa đẩy con ra, nhất định con vẫn bám chặt lấy Chúa, vì bỏ Chúa thì con biết theo ai? Nếu Chúa thử thách con như vậy thì con sẽ gánh chịu, và cứ để mọi việc cho Chúa an bài mà thôi!...”*

Sống đời tín thác là như vậy đó! Mọi việc để Chúa lo. Mình lo không xong đâu. Con đường dẫn đến Nước Trời không phải là đường thăng trầm trải thảm đỏ đầy hoa mà là những chông gai, hy sinh, những oan khiên, những tủi nhục, những vất vả mà mình phải gánh chịu và vượt qua hằng ngày, hằng giờ. Chúa đã nói ***“Hãy chiến đấu để qua được cửa hẹp mà vào được Nước Trời”*** và sức mạnh để chiến đấu là cầu nguyện liên lỉ không ngừng.

Những đêm không ngủ được, chị Tuyết ngồi kể nhạc viết lời thánh ca cho các ca đoàn trong giáo xứ. Những lời trong bài hát cũng là lời Chúa nói với chị mỗi ngày. Những nốt nhạc lúc trầm lúc bổng như cuộc đời của chị sống tin yêu và phó thác vào quyền năng và lòng thương xót của Chúa. Chính những nốt nhạc trầm bổng đó mới làm cho bài hát có hồn, và tạo thành bản nhạc hoàn hảo cất tiếng ngợi ca tôn vinh Thiên Chúa. Chính niềm tin yêu và cuộc sống hy sinh của chị làm cho những bài thánh ca không phải chỉ để hát, mà còn là món quà thiêng liêng dâng lên Thiên Chúa, trong đó chị gói gắm tất cả những khó khăn, những vất vả thiếu thốn, bệnh tật đau đớn thân xác cũng như tâm hồn, những yếu đuối và cả những tội lỗi của kiếp người.

Nhóm thiện nguyện Tín Thác tặng chị một chút gọi là quà để chia sẻ với gia đình chị. Khổng thể thiếu món quà tinh thần là một máy nghe 365 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót. Đó là người bạn tâm tình cho bệnh nhân nằm liệt trên giường để họ không cảm thấy cô đơn trống vắng lẻ loi. Nhờ đó, hàng ngày họ vẫn nghe được Lời Chúa, vẫn được nghe các chứng nhân chia sẻ, vẫn được nghe giảng về Lòng Chúa Thương Xót, và vẫn được

hiệp thông với cộng đoàn khắp nơi trong chuỗi kinh Lòng Thương Xót để khẩn cầu cho chính họ và cho toàn thế giới...

5. Một Gia Đình-Ba Mái Đầu Bạc

Lòng vòng qua các con hẻm nhỏ, thiện nguyện địa phương dắt chúng tôi vào một ngôi nhà gỗ cũ rích vắng hoe. Gọi mãi mới có người ra mở cửa. Trong ngôi nhà này chỉ có hai người. Một người phụ nữ nhỏ bé với mái tóc bạc phơ, và một người đàn ông cũng với mái tóc bạc. Nhìn thân hình gầy guộc nhỏ bé của người phụ nữ như đã nói lên phần nào cuộc sống vất vả khó khăn. Vợ chồng chị đang phải chăm sóc một người con gái bị liệt suốt 27 năm, là Vũ Thanh Mai, 42 tuổi. Người mẹ dắt chúng tôi qua phòng bên, một người con gái đang nằm chèo queo trên chiếc giường gỗ cũ kĩ. Đỡ chị dậy, người mẹ ngân ngấn nước mắt kể lại câu chuyện thương tâm.

Tại nạn đến bất ngờ lúc bé Mai được 3 tuổi. Khi qua chị bạn chơi, nhà có cầu thang lên lầu, do người mẹ bất cẩn nên để bé bị té từ trên cầu thang xuống đất. Bé Mai bất tỉnh phải đem đi cấp cứu. Sau đó bé tỉnh lại và khỏe mạnh bình thường, nhưng di chứng để lại. Đến năm 15 tuổi, tự nhiên bé Mai nằm liệt từ ngày đó, và không biết gì nữa.

Mai nằm đó, trông đẹp như một thiên thần, đôi mắt rất đẹp, sống mũi cao và nụ cười rất tươi. Khuôn mặt xinh như một thiếu nữ mười mấy tuổi, nhưng mái tóc thì bạc phơ! Căn bệnh quái ác vậy đó!

Ba mái đầu bạc, gồng gánh cưu mang nhau bữa rau bữa cháo qua ngày thắm thoát đã hơn 27 năm. Thu nhập hàng ngày của họ là đám chè tiên trước nhà mà ông

bố hằng ngày chăm sóc để kiếm đôi ba chục ngàn, phụ giúp vào tiền nhật chè hàng ngày của bà vợ khoảng hai ba chục ngàn gì đó. Nhà nghèo, không có tiền mua tã cho bệnh nhân, vì thế hằng ngày hằng đêm, hai vợ chồng phải thay nhau cho chị Mai đi vệ sinh và chăm sóc tắm rửa cho chị, nhưng ông mới bị té nứt xương, không thể nâng phụ vợ được. Thế là gánh nặng lại đè nặng lên vai người vợ. Những lúc bế con lên, lưng bác đau lắm, bác lại cầu xin Đức Mẹ nâng phụ bác, và bác cảm thấy nhẹ nhàng hơn. Bác nói đùa: *“Bệnh nhân thì 38 ký, còn người nuôi bệnh chỉ còn 36 ký hà!”*

Hằng ngày gia đình bác vẫn cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót lúc 3 giờ chiều để xin Chúa thêm sức mạnh cho bác chăm sóc con cho tốt hơn bằng cả tấm lòng hy sinh và yêu thương vô bờ bến của người mẹ.

Thiện nguyện viên đến chia xẻ chút quà của Lòng Chúa Thương Xót và tặng gia đình bác món quà thiêng liêng là một máy nghe 365 bài giảng lòng thương xót. Tuy nhỏ bé thôi, nhưng đó là tấm lòng của chúng tôi vì Lời Chúa nói với Thánh nữ Faustina về điều này thật mạnh mẽ biết bao!

“Ta đòi hỏi những hành vi thương xót nơi con phải phát xuất từ lòng yêu mến đối với Ta. Con phải bày tỏ lòng thương xót đối với người lân cận luôn luôn và ở khắp nơi. Con không được chùn bước hoặc tìm cách tự biện hộ khỏi điều đó” (Nhật ký, 742).

Trong những ngày chuẩn bị mừng Đại Lễ Lòng Chúa Thương Xót, chúng tôi tự hỏi: trong đời sống hằng ngày, chúng tôi có càng ngày càng phát triển như những người biết thương xót không? Hay chúng tôi chỉ dành

cho lòng thương xót của Thiên Chúa cách ***“phục vụ trên môi mép”***?

Khi cầu xin Lòng Chúa Thương Xót, tín thác nơi lòng thương xót của Người, và chân thành cố gắng sống lòng thương xót của Người trong đời sống hàng ngày, thì chắc chắn chúng ta sẽ không bao giờ nghe thấy Chúa nói với mình: ***“Tâm hồn chúng xa cách Ta”***, nhưng đúng hơn, là lời hứa: ***“Phúc thay ai thương xót người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương ”***

Thiện Nguyễn Tín Thác Bảo Lộc
Những ngày chuẩn bị
mừng Đại Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót

*Chuyện Giáo Điểm

ĐIỀU TÔI CẢM NHẬN

1- Mến thăm cha Long, con đã về lại Pháp an lành.

Một vài tiếng đồng hồ ở trong Giáo Điểm Tin Mừng của cha cũng đủ cho con cảm nghiệm được Tình Thương Xót của Chúa tuôn đổ trên cha và trên những người nghèo khổ trong tâm hồn cũng như thể xác.

Tri ân cảm tạ Chúa vì Ngài đã ban cho cha được niềm tin vào Lòng Chúa Thương Xót.

Con sẽ cầu nguyện cho cha mỗi ngày, và nhân tiện con cảm ơn cha về những món quà mà cha đã tặng cho con và cho những người mà con sẽ giới thiệu về những bài giảng của cha (*đó là máy 365 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, sách và CD Con Đường Tín Thắc*)

Con thấy việc xưng kính Bí Tích Giải Tội của những người dân ở Giáo Điểm Tin Mừng làm cho con cảm nhận được sứ vụ cao cả của một linh mục. Qua giải tội, con cũng cảm nhận được sự đau khổ của rất nhiều người làm cha làm mẹ khi phải mang những đau đớn của tội lỗi.

Họ chỉ biết tìm đến nơi cha một niềm an ủi của Lòng Chúa Thương Xót. Thật là hạnh phúc khi thấy họ vui vẻ và trở về nhà với niềm hạnh phúc được Chúa tha

thứ. Cha có dịp bày tỏ với các Giám Mục về những đau khổ, mà nhất là người phụ nữ Việt Nam phải gánh chịu không cha?

Đàng sau đau khổ của một người mẹ, một người phụ nữ có hình ảnh của người chồng, người đàn ông. Cha hiểu rõ là con muốn nói điều gì?

Làm sao có thể giúp những thanh thiếu niên Công Giáo ý thức được giá trị của tình yêu vợ chồng, giá trị của cuộc sống mọi người, giá trị của tự do làm người.

Cảm ơn cha đã cho con được sống một vài giờ bên giáo xứ của cha qua Tòa Giải Tội.

Năm sau về Việt Nam, con sẽ đến giải tội cho họ nếu cha đồng ý nha!

Xin Thiên Chúa chúc lành cho cha, và cho những ai đến Giáo Điểm Tin Mừng.

*Linh Mục Lê Trung Nghĩa
Giáo Phận Beauvais - Pháp
<piereNghia@yahoo.com>*

2- Con là Maria Têrêsa Phạm Thị Vượng thuộc tỉnh dòng Phaolô Đà Nẵng. Đã nhiều lần con gọi điện, nhắn tin mà không thấy cha trả lời. Con biết là cha rất bận nên không dám làm phiền cha nữa.

Tháng tám vừa qua, khi đi tĩnh tâm, chị em chúng con có chia sẻ với nhau về công tác mục vụ, đặc biệt là việc rao giảng Lời Chúa cho người dân tộc tại cao nguyên. Vì Dòng chúng con có nhiều cộng đoàn và Giáo Điểm giúp các làng Thượng tại cao nguyên, trong đó có một soeur lớn tuổi đã phục vụ lâu năm cho các anh em dân tộc tại Kontum. Chúng con rất ước ao có bài giảng của cha để giúp họ cảm nghiệm được lòng nhân từ và thương xót của Chúa trong cuộc sống hằng ngày, và con

đã nhận lời mua giùm soeur 20 cái máy 500 bài giảng của cha. Dù nhận lời nhưng con cũng chẳng có điều kiện để đi, nên con đã nhờ đến chị Loan ở giáo xứ Ninh Phát.

Xin cha giúp con, riêng con thì may mắn hơn số đó vì con đã một lần được đến Giáo Điểm của cha. Con thật sự cảm động và sung sướng khi được cùng với mọi người ở mọi nơi họp nhau ca ngợi Lòng Chúa Thương Xót.

Hôm ấy, cha có cho con 3 cái máy .

-1 cái con giữ lại để sống Lời Chúa hằng ngày.

-1 cái con cho một bệnh nhân nghèo.

-1 cái con biếu cho các soeurs hữu dưỡng. Các bà nghe thích quá cứ hỏi con mà làm sao con đáp ứng được. Chúng con từ Đà Nẵng đến Giáo Điểm của cha cả trên 1000 km nên việc đi lễ lòng thương xót ở chỗ cha thì chỉ có trong mơ thôi.

Con xin được hiệp ý với cha tạ ơn Chúa đã ban cho cha một hồng ân đặc biệt để rao giảng Lòng Chúa Thương Xót cho mọi người. Nhờ đó mọi phúc lộc của Thiên Chúa tuôn đổ xuống cho mọi người không kể lương giá. Chính bản thân con cũng được biến đổi và ước ao trở nên cánh tay nối dài của cha cho việc rao truyền Lòng Chúa Thương Xót đến với mọi người. Xin cha cầu nguyện cho con.

Nguyện xin Thiên Chúa là Cha rất nhân từ ban cho cha sự bình an, sức khỏe và các ơn cần thiết để cha chu toàn sứ mạng Chúa đã trao ban.

*Nữ tu Maria Têrêsa Phạm Thị Vượng
Đòng Phaolô - Đà Nẵng*

3- Con tên Thiện Dũng, theo Đạo Phật, đang sinh sống tại California, Hoa Kỳ.

Thời gian gần đây con thường mở YouTube nghe cha giảng Lòng Chúa Thương Xót. Trước và sau giờ làm việc, con cũng đi viếng nhà thờ gần nơi con làm việc. Con tới cầu xin Chúa và Đức Mẹ ban ơn chữa lành cho bạn con là Elizabeth Phan Thị Thu Hương, đang mắc bệnh ung thư, vừa vô thuốc hoá trị đợt 2.

Con xin cha rộng lòng giúp con cầu nguyện cho Elizabeth Thu Hương. Xin Chúa và Đức Mẹ ban phép lạ trị lành bệnh cho bạn con. Xin Chúa ban cho bạn con được vững niềm tin, nhiều sức khỏe, để chống chọi và vượt qua bệnh hiểm nghèo. Hằng ngày và hằng đêm con vẫn luôn cầu nguyện xin Chúa cứu mạng Elizabeth.

Con cũng khẩn nguyện: xin Chúa cho con nhận thấy được sức mạnh của Ngài, và ban cho con có được niềm tin tuyệt đối nơi Ngài. Con nguyện sẽ xin theo chân Ngài.

Con thành kính chúc cha được thật nhiều sức khỏe và hồng ân Thiên Chúa.

Con đã học thuộc Kinh Lạy Cha và Kinh Kính Mừng để con đọc mỗi khi cầu nguyện.

*Người con Phê-tơ
Thiện Dũng bejanepeter@yahoo.com*

4- Đầu năm 2018, con xin kính chúc cha mạnh khỏe, hạnh phúc và gặp nhiều may mắn, cũng cầu xin Chúa ban cho cha một sức khỏe dồi dào mạnh giỏi để dẫn dắt đàn con ngoan đạo của Chúa.

Con tên là Đỗ Thị Thắm, 60 tuổi. Quê con ở Thái Bình nay vào với con ở Tân Phú -TPHCM. Tuy là người ngoại đạo, nhưng con tuyệt đối tin tưởng vào Chúa qua các bài giảng của cha về Chúa, về đạo và đời để hiểu để nhớ. Chính xác hơn những bài giảng của cha đã đi vào lòng con, cho con hiểu

được Lòng Chúa Thương Xót. Con đã vững lòng tin, trung thành với Chúa đến cùng. Con tín thác cả linh hồn lẫn thân xác bệnh hoạn con vào Chúa.

Từ trước đến nay con chưa từng biết gì về đạo Thiên Chúa. Nhưng đến với Giáo Điểm Tin Mừng, con biết Chúa đã làm những điều vô cùng kì diệu mà thế gian này không ai có thể làm được. Chúa giang tay cứu giúp tất cả người trên thế gian không phân biệt chủng tộc, tôn giáo, giàu nghèo... Chúa quyền năng vô cùng đã đem biết bao nhiêu niềm vui hạnh phúc đến cho loài người, và sự tha thứ cho nhân loại. Lòng Chúa Thương Xót quá bao la tuyệt vời. Chúa chịu chết để chuộc tội cho nhân loại. Chúa ban tặng biết bao hồng ân cho đời. Chúa ban ơn chữa lành bệnh tật cho bao người qua lời cầu nguyện của cha. Chúa giao nhiệm vụ cho cha cứu độ chúng sinh, với những nhân chứng vô cùng cảm động. Con thực sự thương Chúa và Mẹ Maria và cả cha nữa. Con cũng thấm được lời giảng của cha. Con dâng lời cầu nguyện của con qua cha cho gia đình con được bình an. Con được tiêu trừ bệnh tật, qua cha cho con được đến với Mẹ với Chúa. Con đã biết đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót.

Qua cha, Chúa đã dạy con biết bao điều tốt đẹp, biết chia sẻ yêu thương. Thương cha từng đi làm công tác bác ái cùng Nhóm Thiện Nguyện Tín Thác gian nan tới các vùng sâu, vùng xa. Con tiếc là mình không có điều kiện, đau chân việc đi lại của con bị hạn chế nên không tham gia cùng nhóm Tín Thác được, nên nay vợ chồng con có chút quà mọn dâng lên, nhờ cha làm công tác bác ái giúp con. Món quà quá nhỏ bé không đáng là bao, nhưng là những gì chúng con có và là tấm lòng thành của vợ chồng con.

*Con thành kính nguyện cầu
Đỗ Thị Thắm*

5- Con nhờ bạn đến Giáo Điểm Tin Mừng đưa thư này đến cha.

Con hiện ở thành phố San Jose Hoa Kỳ, vẫn nghe các bài giảng Lòng Chúa Thương Xót do cha giảng. Con rất xúc động do những lời làm chứng của tất cả mọi người và công việc mà cha đang thực hiện qua Chúa Thánh Thần.

Con là một người đạo Phật, sau đó được Chúa thương xót dẫn dắt về với Chúa qua cuộc hôn nhân với người có đạo qua bao đau khổ và sóng gió. Bây giờ con được có Chúa, và con ao ước nhiều người chưa được hưởng nếm tình yêu của Chúa cũng được hưởng như con vậy. Chung quanh con vẫn còn một số anh chị em chưa nhận biết Chúa, mặc dù họ đã kết hôn với người Công Giáo. Hàng ngày con vẫn cầu xin cho các anh chị em có nhiều hoàn cảnh khác nhau được đến gần Chúa hơn. Vì vậy con xin cha và cộng đoàn cầu nguyện giúp cho những người thân trong gia đình con, xin cho tất cả được quay về với Lòng Chúa Thương Xót.

Cảm ơn cha đã dành thì giờ quan tâm đến chúng con. Con gửi kèm theo thư một ít tiền để cha làm công việc bác ái, trong đó là tiền con trai 8 tuổi của con để dành giúp người khó khăn.

Xin Chúa luôn gìn giữ cha trong tình yêu của Ngài.

Con Jos Vinh - Tân Tòng USA

6- Lạy Chúa, con cảm tạ Ngài đã ban cho con những hồng ân trong cuộc sống. Chúa đã ban cho con cuộc sống hạnh phúc khi có một gia đình nhỏ và hai đứa con, vậy mà con chẳng nhận ra hồng ân Chúa bao la như vậy. Con nguội lạnh đức tin quá để rồi con bước vào vòng vây cám dỗ của ma quỷ. Con thấy chồng con ăn chơi nhậu nhẹt, đúng ra con phải mạnh mẽ tín thác vào Chúa vậy mà con chẳng đến nhà thờ nữa. Sáu tháng không đến nhà thờ là khoảng thời gian con lún sâu vào tội lỗi. Con bỏ bê chồng con để theo những cuộc chơi bài bạc. Rồi đến một ngày, con giật mình nhận ra con chẳng còn gì cả. Tiền bạc mất hết. Chồng con đang làm chủ, bây giờ phải đi làm thuê. Lúc đó con chỉ muốn chết cho xong.

Rồi Chúa thức tỉnh con. Nếu con chết rồi con cái con sẽ ra sao. Thế rồi chồng con cũng chẳng cần con nữa cũng là lúc con biết mình đã có thai. Có những lúc con muốn bỏ đứa bé trong bụng con, nhưng Chúa không để con làm vậy. Rồi con cũng nhận ra là món quà Thiên Chúa ban cho con trong lúc vợ chồng con có thể quay về.

Chúa đã ban cho con 2 người con gái rồi, lần này con rất muốn có một bé trai, nhưng con lại không giám xin vì con biết con là kẻ tội lỗi. Vào một ngày chủ nhật, con được mẹ và mẹ đưa đến Giáo Điểm Tin Mừng. Lúc ngồi dưới, con thấy nhiều người lên làm chứng. Đức tin của họ mãnh liệt quá. Có những người ngoại đạo làm con cảm thấy thật xấu hổ vì mình là con Thiên Chúa.

Chúa đã ban cho con quá nhiều mà con không nhận ra hồng ân Chúa bao la biết nhường nào. Con ngồi dưới mà hai hàng nước mắt không kìm được. Lúc đó con có xin như thế này: *"Lạy Chúa, con biết con là kẻ tội lỗi. Con chẳng biết nói lời nào biện minh cho mình được. Con chẳng giám xin Chúa tiền bạc hay giàu sang. Con chỉ xin Chúa cho con một đứa con trai, nhưng nếu Chúa sắp đặt thế nào thì con xin vâng theo Ngài! "*

Và rồi Chúa đã nhận lời con. Hai ngày sau con đi siêu âm, bác sĩ nói em bé rất khỏe và là một bé trai. Tạ ơn Chúa đã nhận lời con. Bây giờ con không mong muốn kinh tế gia đình con như trước, nghèo nàn cũng được. Con chỉ xin Chúa luôn soi sáng gia đình con. Xin thánh hóa con người con, và xin Chúa dẫn đường chỉ lối cho người chồng của con biết tìm về bên Chúa và tín thác vào Chúa. Con cũng xin Chúa hàn gắn gia đình nhỏ của con, để con có thể cùng chồng mình xây dựng lại một gia đình theo đúng nghĩa thật sự là một gia đình Kitô giáo theo ý Chúa.

Đứa Con Tội Lỗi được Xót Thương
Maria Nguyễn Thị Ngân

**Trang thơ Đỗ Văn Tích*

SỐNG LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA

Lòng Thương Xót Chúa - nguồn cây trồng
Những kẻ cô đơn, nặng gánh gồng .
Đến đây để được Người nâng đỡ
Ủi an, dịu dặt, vượt gai chông .

Lòng Thương Xót Chúa - chốn tựa nương
Sa mạc trần gian, chốn đoạn trường .
Đến đây bên Chúa, lòng thanh thản
Tâm hồn thư thái, nhẹ đau thương .

Lòng Thương Xót Chúa - mạch hồng ân
Tuôn đổ mệnh mang, xóa tội trần .
Chúng con kín mức làm gia nghiệp
Quyết theo đường Chúa : Thiện, Mỹ, Nhân .

Lòng Thương Xót Chúa - ánh sao khuya
Tuyệt lạnh bay bay, sương đầm đìa...
Cứ bước - lo gì, con vững tiến
Có Người nâng đỡ và sẻ chia .

Lòng Thương Xót Chúa - Trái Tim Cha
Máu cùng với Nước đã chảy ra .
Thế giới, con người đang tuyệt vọng
Lo âu, lạc lõng giữa mù lòa .

Lòng Thương Xót Chúa cứu muôn loài
Người lành kẻ dữ chẳng từ ai .
Quay về nẻo chính, mau sám hối
Được hưởng thiên thu trước nhan Ngài .

*Chuyên mục: Mỗi Tháng Một Chuyên

SỐNG SAO CHO TÍN THÁC

Một trong những điểm mà chúng ta có thể suy tư về chính việc làm của Đức Tin, đó là **Sống Tín Thác vào Lòng Thương Xót của Thiên Chúa**.

Khi đề cập đến việc tín thác vào sự quan phòng của Thiên Chúa, Đức Giêsu nói: *“Không ai có thể làm tôi hai chủ, vì hoặc sẽ ghét chủ này mà yêu chủ kia, hoặc sẽ gắn bó với chủ này mà khinh dể chủ nọ. Anh em không thể vừa làm tôi Thiên Chúa vừa làm tôi tiền của được”* (Mt 6, 24).

Đức Giêsu lại nói tiếp: *“Anh em đừng lo lắng tự hỏi: ta sẽ ăn gì, uống gì, hay mặc gì đây ? Tất cả những thứ đó, dân ngoại vẫn tìm kiếm. Cha anh em trên trời thừa biết anh em cần tất cả những thứ đó. Trước hết hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và đức công chính của Người, còn tất cả những thứ kia, Người sẽ thêm cho”* (Mt 6,31-33).

Một em bé cần một ổ bánh mì, nếu có 5000 đồng, nó sẽ có một ổ bánh mì thơm ngon giòn nóng một cách dễ dàng. Nhưng nếu nó đọc một kinh Kính Mừng mà trong tay không có 5000 đồng, chắc chắn nó không thể nào có được

một ổ bánh mì như mơ ước. Điều này hiển nhiên, vì một lời kinh không phải là cái máy chế biến ra bánh mì. Hơn nữa quyền năng của Thiên Chúa không phải để cho người ta thử thách, như ma quỷ đã thách thức Đức Giêsu trong hoang địa: *“Nếu ông là con Thiên Chúa, thì truyền cho những hòn đá này hoá bánh đi!”* (Mt 4,3). Thế nhưng hôm nay vẫn còn có người nói, *“nếu không có tiền thì lấy đâu ra bánh mì?”* Ở Liên Xô thời ông Stalin, cái trò lừa bịp ấu trĩ này người ta đã thường làm ở các lớp mẫu giáo để phủ nhận Thiên Chúa và đánh lừa trẻ em.

Sống Đức Tin trong niềm Tín Thác vào Chúa quan phòng ngày hôm nay vẫn gây nhiều thắc mắc cho một số đông người có đạo và cũng là đầu đề cho những người vô thần châm chích Hội Thánh. Họ cho rằng đây là những lời dạy tiêu cực đối với lao động. Thực sự Lời Chúa ít khi nghe êm tai lắm. Kinh thánh nói *“Lời sắc như gươm hai lưỡi, nó cắt vào tận hồn phách người ta”*.

Trước khi suy niệm việc Sống Đức Tin trong niềm Tín Thác vào Chúa quan phòng hôm nay chúng ta cũng nên ghi nhận một sự việc sau đây. Khi Đức Giêsu nói *“Thịt Ta là của ăn, Máu Ta là của uống”*, thì người Do Thái la ó rồi bỏ đi không thèm nghe nữa. Nhưng khi nghe bài giáo huấn về niềm Tín Thác vào Chúa quan phòng này, thì người Do Thái không la ó gì cả. Họ yên lặng, nghĩa là họ đón nhận bởi vì dân Do Thái đã trải nghiệm cuộc sống bốn mươi năm chẳng làm ăn gì cả cứ lang bang trong sa mạc cát nóng mà Thiên Chúa nuôi họ, bụng không hề đói, áo xống không sờn rách, giày dép đầy đủ, chân không hề bị phỏng suốt bốn mươi năm như thế.

Nhưng hôm nay chúng ta không sống bằng cảm nghiệm thực tiễn như người Do Thái, mà chúng ta sống bằng cảm nghiệm Đức Tin (*ăn uống máu thịt Con Thiên Chúa*). Tuy vững chắc hơn người Do Thái nhưng cũng làm

một số người chao đảo. Vì hôm nay vấn đề gay gắt nhất là lo lắng cho cuộc sống vẫn còn đó. Đành rằng, *“Có làm thì có ăn. Tay làm hàm nhai, tay quai hàm trễ!”* Câu này rất đúng thôi. Chỉ có kẻ trây lười biếng nhác mới nghĩ khác. Nhưng làm đến tối tăm mặt mũi, lo đến xanh mặt mà vẫn chưa đủ ăn, cái đó mới bi đát. Thế mà lời Đức Giêsu lại nói: *“Thầy bảo cho anh em biết: đừng lo cho mạng sống lấy gì mà ăn; cũng đừng lo cho thân thể lấy gì mà mặc. Mạng sống chẳng trọng hơn của ăn, và thân thể chẳng trọng hơn áo mặc sao ? Hãy xem chim trời: chúng không gieo, không gặt, không thu tích vào kho; thế mà Cha anh em trên trời vẫn nuôi chúng. Anh em lại chẳng quý giá hơn chúng sao ? Hỏi có ai trong anh em có thể nhờ lo lắng mà kéo dài đời mình thêm dù chỉ một gang không ?... Vậy nếu hoa cỏ ngoài đồng nay còn, mai đã quăng vào lò, mà Thiên Chúa còn mặc cho đẹp như thế, thì huống hồ là anh em, ôi những kẻ kém tin ? ”* (Mt 6,25-33).

Lời Chúa còn đó, nhưng sự thúc bách của đời sống thực tiễn cũng vẫn còn đó. Những kẻ tin hôm nay vẫn phải chiến đấu với những dằn vặt trong đời sống hàng ngày, gay gắt đến độ mà Kinh Thánh gọi là sự quẫn quai rên xiết nơi mình *“muôn loài thọ tạo cùng rên xiết và quẫn quai như sắp sinh nở ”* (Rm, 8.22t). Nếu kẻ tin mà không mở toang đời mình cho Đức Giêsu Kitô thì sẽ thấy vấn đề cơm ăn áo mặc, nhà ở nó khấn trương đến độ Lời Chúa có thể bị vấp phạm ngay nơi chính bản thân mình.

Không chịu làm, cứ ở đó mà kinh kệ thì gây có vấp phạm cho người khác, bởi vì Thiên Chúa của chúng ta có nói *“Cho đến nay, Cha tôi vẫn làm việc, thì tôi cũng làm”* và *“Ta là Thiên Chúa của kẻ sống”*. Những kẻ sống thì làm việc, còn những kẻ chết thì không làm việc. Kẻ chết là kẻ không tin vào Thiên Chúa mà tin vào tiền bạc. Việc làm của những kẻ tin vào tiền bạc chẳng đáng giá gì trước mặt Chúa.

Sau khi phục sinh, Đức Giêsu hiện ra với Nhóm Mười Hai và nói với Tôma *“hãy ở như người thành tín”* (Ga 20, 27). Chúng ta là Kitô hữu, chúng ta là những kẻ thành tín nhờ lòng tin vào Đức Kitô. Về phần những người cuồng tín thì họ nói *“Không làm lấy gì mà ăn ?”* Họ tin vào sức lực, tin vào việc làm của mình, tin vào tiền bạc. Gọi là cuồng tín, bởi vì lòng tin của họ bệnh hoạn. Bệnh hoạn đến độ có những câu *“với sức người sỏi đá cũng thành cơm”*.

Hãy nhìn những biến cố ngay trước mặt chúng ta đang làm rung chuyển cả thế giới. Những dân tộc, những quốc gia trong bao nhiêu năm trời đã cuồng tín đến độ chỉ tin vào sức lao động vào sức mạnh của những bàn tay vàng, tay thép, ngày hôm nay những dân tộc ấy đang rã rời, toi tả vì có làm mà không có ăn, vì kinh tế sụp đổ, nói rõ ra rằng, vì đói ăn thiếu mặc. Cũng vậy khi một cộng đoàn không tin vào Thiên Chúa, mà chỉ tin vào tiền của, vào quyền lực trần gian thì hậu quả là phân hoá rã rời, rồi hết muốn nhìn nhau nữa.

Kitô hữu là những người có một đức tin lành mạnh, mỗi ngày được trưởng thành nhờ sự canh tân đổi mới của Thánh Thần. Vậy chúng ta không thể là những người cuồng tín được. Chúng ta thành tín, vì chúng ta một lòng một dạ tin vào Đức Giêsu. Như Đức Giêsu đã một lòng một dạ tin vào Cha, tín thác vào Cha, nên Người đã phục sinh. Hôm nay Đức Chúa Phục Sinh đang cầm vận mệnh các dân các nước và vận mệnh của từng người. Giêsu Kitô là Chúa, một Đức Chúa đã từng chịu dãi dầu như chúng ta, vì thế Ngài là Đức Chúa biết xót thương. Trước Philatô, đại diện quyền lực thế gian, Ngài nói: *“Ta là vua!”* Nhưng trước nỗi thống khổ của đoàn dân chúng bơ phờ đói khổ, Ngài nói: *“Ta là đấng chăn chiên tốt lành”*. Đức Chúa nhân hậu ấy không chỉ biết rõ những nỗi cơ hàn của chúng ta về cơm ăn áo mặc nhà ở bệnh tật, mà còn xót xa cả nỗi khổn cùng của chúng

ta, vì thấy chúng ta thiếu vắng Thiên Chúa trong cuộc đời của mình, mà vì thiếu vinh quang Thiên Chúa nên các nỗi cơ hàn về thân xác kia lại càng làm cho chúng ta lo âu, sợ hãi xao xuyên gấp bội.

Hôm nay Đức Chúa ấy nói: hãy xem chim trời, có con nào chết đói đâu. Hãy ngắm nhìn hoa huệ, có bông nào meo mốc đâu ! Chúng đáng là gì mà Cha anh em còn nuôi ăn mặc đẹp cho như thế ? Đừng có lo, đừng có hốt hoảng ! Hỡi đoàn chiên nhỏ bé, ai trong anh em chỉ lo mà có thể làm cho đời mình dài thêm ra một gang nữa không! Vậy thì anh em đừng có lo mà nói rằng! Ta sẽ ăn gì! Sẽ lấy gì mà mặc! Cha biết anh em cần các điều ấy mà! Có một điều anh em phải lo mà lo trước hết mà anh em lại không lo đó là “Hãy tìm nước Thiên Chúa và sự công chính của ngài (*cứ tìm Thiên Chúa đi*) các điều lo kia Cha sẽ ban cho anh em”.

Lời Chúa không thể tranh cãi, không thể lý luận, chỉ có tin hay là không tin. Nếu tôi tin và đặt đời tôi vào bàn tay quan phòng của Thiên Chúa, tôi mới thấy quyền năng của Ngài và mới biết được Ngài yêu thương và chăm sóc tôi biết bao nhiêu. Nếu không tin thì tôi sẽ chẳng thấy xảy ra sự gì của Ngài trong đời tôi, mà những lo âu, xao xuyên, bất an, của tôi vẫn còn đó. Vì với khả năng hạn hẹp của tôi, làm sao mà làm nó tan biến, làm sao mà cắt nó ra khỏi đời tôi và ra khỏi gia đình tôi được.

Để có thể Sống Đức Tin trong niềm Tín Thác vào Chúa quan phòng, chúng ta đặt hết lòng tin vào Cha trên trời và nghe lại lời tha thiết này: "Đức Chúa đã bỏ tôi! Chúa Thượng tôi đã quên tôi rồi! Có người mẹ nào quên được đứa con thơ của mình, hay chẳng thương đứa con mình đã mang nặng đẻ đau? Cho dù nó có quên đi nữa, thì Ta, Ta cũng chẳng quên người bao giờ." (Is 49, 14-15)

Đức Thánh Cha Phanxicô trong thánh lễ ngày 12-4-2017 tại nhà nguyện Marta chia sẻ Thiên Chúa nhân hậu

như người cha, và dịu dàng như người mẹ. Ngài an ủi chúng ta là các con của Ngài rằng: Đừng sợ, vì Ta đến giúp con! "Dường như Thiên Chúa của chúng ta muốn hát cho chúng ta bài hát ru. Thiên Chúa của chúng ta có khả năng làm điều ấy. Ngài là như thế. Ngài đầy nhân hậu như người cha, đầy dịu hiền như người mẹ. Đã nhiều lần Thiên Chúa nói: Cho dù có người mẹ nào nữa bỏ quên con mình chẳng nữa, nhưng Ta, Ta không bao giờ bỏ rơi con. Ngài ôm chúng ta vào lòng. Chúa của chúng ta là như thế. Trong cuộc đối thoại thân tình, với tâm tình người con bé nhỏ, Ngài giúp chúng ta hiểu được tình thương mến. Ngài giúp chúng ta dám can đảm như thánh Phaolô để thưa lên: *Lạy Cha, Cha ơi! Cha ơi, Bố ơi!... đó là sự nhân hiền và dịu dàng của Thiên Chúa.*"

Và trong thánh lễ ngày 12-3-2018, ĐTC Phanxicô kêu gọi: *"Đức tin của các bạn ở đâu? Khi thấy một phép lạ, khi thấy những điều cao cả diệu kỳ, chúng ta thốt lên: Lạy Chúa, Ngài thật quyền năng. Chỉ có Ngài là Thiên Chúa! Vâng, đó là hành vi diễn tả đức tin, nhưng như thế thì đức tin còn quá bé nhỏ. Bởi vì đức tin ấy mới chỉ ở những bước khởi đầu. Bởi vì người có đức tin như thế, cần phải tiếp tục tiến bước. Bạn mong ước gì từ nơi Thiên Chúa? Đức tin là thế đó. Tin có nghĩa là khát mong tìm kiếm Thiên Chúa, để có thể gặp được Ngài, để có thể ở cùng Ngài, để có thể vui hưởng hạnh phúc cùng Ngài."*

Giữa những bon chen, xô bồ, đau thương, thử thách của cuộc sống. Xin cho con trọn niềm tín thác để có thể gặp được Chúa, ở cùng Chúa, và vui hưởng hạnh phúc cùng Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa. Amen.

*Lm. Giuse Trần Đình Long
Nhà Bè, trong cơn thử thách...*

**Sống chẳng đàng Thánh Giá tại Giáo Điểm Tin Mừng*

NỖ LÒNG NÀO

Cha ơi,
Nỗ lòng nào con sát muối vào vết thương Cha,
khi biết rằng muối làm vết thương đau xót lắm.

Nỗ lòng nào con vui hơn hờ trên nỗi buồn của
người khác khi biết rằng điều đó làm Cha đau
buồn biết bao nhiêu.

Nỗ lòng nào con yêu thêm một ai khác ngoài Cha
khi con đã cùng Cha hẹn ước.

Nỗ lòng nào con xé nát thân Cha
vì những lời đặt điều vu khống dèm pha.

Nỗ lòng nào con nhìn tấm thân Cha tôi tả
bởi những vết roi mà con còn quất thêm nhiều vết
roi vào thân Cha nữa.

Nỗ lòng nào con không xót thương Cha
khi nhìn Cha bị vòng gai đâm thấu.

Nỗ lòng nào nhìn vào ánh mắt van lơn của Cha nài
xin con thống hối mà con quay mặt bỏ Cha mà đi.

Nỗ lòng nào con nhìn những roi đòn quất vun vút

vào thân thể trần trụi của Cha mà con cầm được nước mắt dừng đọng bỏ Cha chịu đòn roi.

Nỡ lòng nào con đứng về phe satan mỉm cười hả hê nhìn Cha chết vì con.

Nỡ lòng nào con khoanh tay đứng nhìn Cha một mình xác thân tan nát kéo lê cây thánh giá.

Nỡ lòng nào con nhìn Cha quy ngã vì sức nặng thánh giá mà con không kê vai vác cùng Cha một quãng.

Nỡ lòng nào con nhìn Mẹ của Cha nước mắt nuốt ngược vào lòng mà con không cùng Mẹ đến lau khô những giọt máu trên thân Cha.

Nỡ lòng nào con im lặng không bênh vực Cha một tiếng khi những tên lính cười nhạo phỉ nhổ Cha.

Nỡ lòng nào con cầm mũi lao lại đưa cho tên lính mà nói đâm Cha đi.

Nỡ lòng nào con bóp nát trái tim đã bị đâm thấu của Cha bằng những lạnh nhạt vô cảm của con

Nỡ lòng nào khi Cha gọi "Con ơi" tha thiết mà con liếc nhìn một cái rồi bỏ đi nơi khác.

Nỡ lòng nào Cha chết vì con mà con đi tôn thờ đấng khác ngoài Cha.

Nỡ lòng nào Cha van vãn con ơi yêu Cha với
mà con sà vào lòng của satan.

Nỡ lòng nào con nhìn Cha trần trụi chết nhục hình
vì con mà con khinh rẻ bỏ bê Cha.

Nỡ lòng nào con không rơi dù chỉ một giọt nước
mắt khi Máu Cha chảy đã thành sông
chỉ vì chuộc tội cho con.

Nỡ lòng nào con cầm vòng gai mà đưa cho tên lính
bảo hãy quấn tiếp thêm nữa đi.

Nỡ lòng nào chỉ cần bớt ganh đua tị hiềm
khích bác một tí con đã bớt được một vết roi trên
tấm thân Cha mà con cũng không thể bớt.

Nỡ lòng nào con chỉ khóc thương cho thân phận
một kẻ nghèo hèn thì con gỡ đi một mũi gai trên
Cha mà con cũng không rơi một giọt nước mắt.

Nỡ lòng nào con nhịn gây gổ với anh em quanh
con dù chỉ một câu là con xoa dịu được một
vết thương đang bỏng rát của Cha
mà con cũng không nhịn.

Nỡ lòng nào con nói yêu tha nhân
bằng đầu môi chót lưỡi là con dùng muối xay đi
xát lại lên vết thương đâm máu của Cha
mà con vẫn nói bằng những lời giả trá ấy.

Nỡ lòng nào con nhìn kẻ yếu bằng cặp mắt coi khinh là con cầm gai mà quất vút vào thân thể nát bấy của Cha mà con vẫn tiếp tục nhìn.

Nỡ lòng nào con dùng miệng lưỡi ton hót hạ bệ người ngay, nịnh bợ kẻ hèn là tiếp tay cho sự ngạo nghễ của satan mà con vẫn không chừa bỏ thói hót.

Nỡ lòng nào con nhìn Cha khát khao con đến với Cha mà con bỏ theo tiền của.

Nỡ lòng nào con biết Cha yêu con hơn yêu chính mạng sống của mình mà con cũng không tôn thờ kính lạy Cha.

Nỡ lòng nào con nỡ lòng nào con nỡ lòng nào ngoảnh mặt lại Cha vậy con ơi...

Con ơi... Cha tha thiết gọi tên con....

Con (*Tên con*) ơi... Con ơi....

Cha yêu con

Cha mãi mãi yêu con

Cha yêu con trọn đời trọn kiếp

Cha yêu con... Con ơi... Về với Cha đi con ơi...

**Thơ – Mừng Chúa Phục Sinh*

GIÁO ĐIỂM VANG LỜI CA

Giáo Điểm hôm nay tung bừng
Giáo dân hoan hỉ vui mừng , ca khen .
Trời cao lộng tiếng loa kèn
Giê-su sống lại sau phen nhục hình .
Can-vê , thập ác đóng đinh
Ba ngày trong mộ , một mình thăm thương !
....Sáng nay trời còn mù sương
Các bà đạo đức lên đường đến thăm .
Mộ huyết , tảng đá chắn ngăn
Có ai xô đẩy mà lăn ra rồi .
Bên trong , một thanh niên ngồi
Các bà hoảng sợ - nhưng người ấy khuyên :
Giê-su chịu chết ưu phiền
Nay đã sống lại về trên dương trần .
Chiều ngày thứ nhất trong tuần
Cửa nhà đóng kín , ngại ngần , lo âu...
Môn đồ ngỡ ngác , buồn rầu
Giê - su hiện đến , chúc cầu an bình .
Cạnh sườn , chân tay , dấu đinh...
Môn đồ mừng rỡ : Thầy mình đang đây !
Như Chúa Cha đã sai Thầy
Thầy sai tất cả từ nay đăng trình .
Anh em nhận lấy Thánh Linh
Đi rao giảng , cứu chiên mình bơ vơ...
Tô-ma vắng mặt nghi ngờ
Chính tay tôi phải được sờ dấu đinh !
Tám ngày sau , Chúa hiện hình
Vết thương Ta đó - cứng tin làm gì !
Tin Mừng rao giảng - Hãy đi
Giê-su sống lại uy nghi , lạ lùng .
Giáo Điểm lời ca trầm hùng
Trời cao đất thấp hợp cùng vinh danh.

Đỗ Văn Tích

*Hạt Giống Lòng Thương Xót

CON NGƯỜI CỦA YÊU THƯƠNG

Ông là một con người giàu lòng yêu thương. Ai từng gặp ông, dù là con chiên hay người không có đạo, cũng ấn tượng về sự vui tính, sự đơn sơ luôn toát ra từ khuôn mặt, ánh mắt, cử chỉ và lời nói.

Đức Tổng giám mục (TGM) Tổng giáo phận TP.HCM Phaolô Bùi Văn Đọc ra đi đột ngột khi đang hành hương về Roma (*Ad Limina*). Sự ra đi của ông để lại nhiều thương tiếc cho Giáo hội Công giáo, đặc biệt là giáo dân TP.HCM.

74 năm sống cùng niềm vui

Khi còn sống, cố TGM Phaolô luôn chọn làm sứ giả của niềm vui. Niềm vui từ trong trái tim lan tỏa cho mọi người xung quanh, dù trải qua bao nhiêu thăng trầm, dù gánh vác bao nhiêu trách nhiệm, ông vẫn mang niềm vui đến cho tất cả mọi người. Đó cũng chính là tâm nguyện của Đức TGM Phaolô khi luôn nêu cao khẩu hiệu "**Chúa là niềm vui của con**".

Trong suốt 74 năm sống đời dương thế, ông chọn cho mình một cách sống, một tâm nguyện: sống cùng niềm vui. Ông sống vui và đem niềm vui đến cho tất cả mọi người không phân biệt lương giáo.

Là TGM Tổng giáo phận TP.HCM, ông chăm lo cho hết mọi thành phần dân Chúa, đặc biệt những người nghèo ở vùng sâu vùng xa. Trong đêm giao thừa năm 2018, thay vì dâng lễ tại Vương cung Thánh đường (Nhà thờ chính tòa Đức Bà TP.HCM) thì TGM Phaolô Bùi Văn Đọc chọn dâng lễ cùng với bà con ở nơi nhà nguyện nhỏ - Giáo điểm Tin Mừng tại huyện Nhà Bè.

"Khi ấy, tôi nhìn thấy có nhiều người tham dự thánh lễ chia tay năm cũ, bước sang năm mới nhưng vẫn mặc những bộ quần áo cũ thường ngày. Thậm chí có những người còn mặc nguyên bộ quần áo thun như mới đi làm về" - anh Tuấn, một giáo dân tại Giáo điểm Tin Mừng, kể lại.

Anh Tuấn nói tiếp: *"Thật xúc động khi Đức TGM bước lên gian cung thánh, cả nhà thờ cùng chung tiếng gọi rất to: "Ông nội!". Đức TGM cũng xưng ông nội với mọi người. Một tình cảm rất thân thương, gần gũi của TGM đối với con chiên của mình. Những ai tham dự thánh lễ giao thừa cuối cùng của ngài ở đó chắc chắn sẽ không bao giờ quên được khuôn mặt, nụ cười và lời nhắn nhủ dạy dỗ thân tình của ngài".*

Cố TGM Phaolô Bùi Văn Đọc là thế, ông luôn thao thức không chỉ vấn đề thời sự của đất nước mà cả những chuyện bình thường như tổ chức nấu cơm, phát quà cho người nghèo.

Trong bữa cơm cuối năm mới đây được tổ chức vào trưa chủ nhật 19-11-2017 tại Tòa TGM TP.HCM để

phục vụ cho 600 người nghèo không phân biệt lương giáo, Đức TGM bày tỏ: *"Xin cảm ơn mọi người lương cũng như giáo, những người nghèo của Chúa đã đến dự đông đủ hôm nay. Chúa thương người nghèo, giáo hội cũng thương người nghèo, chăm lo cho người nghèo"*.

Tổng giám mục Tổng giáo phận TP.HCM Bùi Văn Đọc sẽ được mai táng tại Nhà nguyện của Tiểu chủng viện cũ, bên mộ Tổng giám mục Phaolô Nguyễn Văn Bình.

Tận tụy cho tới khi nằm xuống

Chia sẻ về những giây phút cuối đời của TGM Phaolô Bùi Văn Đọc, linh mục Giuse Đào Nguyên Vũ - chánh văn phòng Hội đồng giám mục Việt Nam, người có mặt trong chuyến hành hương Ad Limina - cho biết chiều 2-3 khi đoàn đến Paris (*Pháp*), TGM Phaolô có biểu hiện mệt mỏi.

"Tuy nhiên những ngày sau ngài vẫn sốt sắng tham gia tất cả các hoạt động của đoàn. Thế nhưng bản thân tôi và các đức cha, thành viên trong đoàn đều thấy ngài yếu đi rất rõ. Con đường ngài đi được ngắn hơn. Đi chậm, được một chút rồi lại nghỉ. Cho đến ngày cuối cùng, sau khi ngài chủ sự thánh lễ tại thánh đường Thánh Phaolô và lúc đi ra xe thì ngài đột quỵ. Ngài được đưa đến bệnh viện cấp cứu nhưng không qua khỏi".

Tôi thật sự khâm phục, dù thân xác trĩu nặng nhưng ngài không than vãn, không muốn ai giúp đỡ, lạc quan cho đến khi nằm xuống rất thanh thản.

Linh mục Giuse kể tiếp: *"Trong chuyến đi, ngài được Đức Giáo hoàng tặng một gói quà nhỏ. Trên đường đi cùng với tôi, ngài mệt và chúng tôi cùng ngồi nghỉ trên băng ghế. Ngài nhờ tôi gỡ gói quà. Quà là một chuỗi tràng hạt, ngài thấy vậy, cầm lấy thốt lên: "Đẹp quá! Chắc tôi dùng cho đến lúc chết". Nói rồi ngài ngồi im và lần tràng hạt".*

Không những là một vị chủ chăn đầy lòng yêu thương và lạc quan, cố TGM Phaolô còn là chuyên viên thần học, giáo sư thần học tín lý. Ông nghiên cứu, khám phá và giảng dạy một trong những đề tài hóc búa nhất đó là thần học về Chúa Ba Ngôi. Ông lấy chính cuộc sống đời mình để chuyển tải tình yêu thương, niềm vui đến cho mọi người.

Cố TGM sống một cuộc đời khiêm tốn, không ngần ngại xin lỗi về những thiếu sót lỗi lầm. Trong ngày nhận sứ vụ TGM Tổng giáo phận TP.HCM (24-4-2014), ông từng tâm tình: *"Anh chị em hãy cầu nguyện thật nhiều cho chúng tôi, các mục tử của anh chị em và tha thứ các thiếu sót lỗi lầm của chúng tôi trong khi phục vụ anh chị em..."*

Xin Người chúc phúc cho tất cả anh chị em và ban cho anh chị em tràn đầy ơn lành, để anh chị em biết sống yêu thương và phục vụ những người thân cận, nhất là những con người khốn khổ, những ai cần đến anh chị em..."

Chia sẻ trước sự ra đi của Đức TGM Phaolô Bùi Văn Đọc, đức cha GB. Bùi Tuần (nguyên giám mục Giáo phận Long Xuyên) viết trên trang web của Giáo phận Long Xuyên:

"Cái chết của ngài đánh động các tâm hồn một cách mạnh mẽ, hơn bất cứ thông điệp nào, hơn bất cứ nghi lễ

nào. Lý do gây xúc động cho tôi chính là sự ra đi của một nhân vật nổi tiếng về yêu thương.

Ngài yêu thương một cách khiêm nhường, một cách chân thành, một cách hồn nhiên. Ngài yêu thương với nhiều bao dung, với nhiều quảng đại, với nhiều gần gũi. Ngài yêu thương mọi người, không phân biệt tôn giáo, không phân biệt dân thường hay chính quyền, không phân biệt giai cấp giàu nghèo.

Hôm nay ngài lặng lẽ trở về tổng giáo phận của ngài, để như hạt lúa chôn vùi trong lòng đất mẹ Việt Nam. Đám tang của ngài sẽ là một biển yêu thương. Từ đó, chúng ta sẽ nhìn về phía trước. Phía trước cũng phải là yêu thương tỏa sáng.

Đức cố TGM ra đi với yêu thương lặng lẽ. Nhưng ngài trở về với yêu thương tràn đầy tha thiết nhắn gửi".

*** THƯƠNG NHỚ ÔNG NỘI**

1- Con chào cha

Nỗi đau lòng phải chấp nhận sự ra đi lặng lẽ của "Ông Nội" là nỗi đau của dân Chúa ở khắp mọi nơi... Cha ơi! Con biết giờ cha rất đau lòng. Con xin chia buồn cùng cha và cộng đoàn Giáo Điểm Tin Mừng về nỗi đau này.

Con là một thành viên di dân đang sống và sinh hoạt giới trẻ xứ Khiết Tâm - Thủ Đức. Con được biết "Ông Nội" là đồng hương của con, bởi con là con chiên giáo xứ Tu Tra - Đơn Dương - Lâm Đồng Giáo Phận Đà Lạt. Tiếc thay là bây giờ con mới biết ông nội là đồng hương! Gặp Đức Tổng Phaolô lần đầu tại Giáo Điểm Tin Mừng, con rất ấn tượng vì lúc đó được nghe Đức Tổng giảng và nói là thích con cái Chúa gọi Đức Tổng bằng "Ông Nội"! Con cảm thấy cách gọi này cho chúng con được sự thân thiện gần gũi với Đức Tổng hơn. Con khao khát được gặp nữa, nhưng...

9 giờ sáng thứ ba 7-3-2018, đang ngồi làm việc tại công ty, con nhận tin nhắn của Hội Đức Mẹ Mân Côi báo tin Đức Tổng mới qua đời. Con không tin, con muốn la lên là đưa tin nhầm rồi... thế nhưng khi lướt facebook thì con thấy toàn đưa tin ông nội mất, và cuối cùng khi đọc được trên web tinthac.net báo tin Giáo Điểm Tin Mừng sẽ dâng lễ đưa chân cho "Ông Nội" ngay lúc 17g chiều hôm đó, con muốn về Giáo Điểm ngay để dự lễ nhưng đang ở công ty nên con không đi được.

17g đi làm về, con mở facebook trực tiếp để hiệp thông thánh lễ với cộng đoàn. Con thấy cha khóc, con thấy bàn thờ "Ông Nội". Cha ơi, con khóc, nước mắt con rơi, mà con không làm được gì. Con thấy như đang mơ và không thể tin được, vì hình ảnh "Ông Nội" vẫn tươi cười, giọng nói "Ông Nội" vẫn vang lên trong con.

Cha ơi! Cha mau vượt qua nỗi đau này cùng chúng con nhé, rồi mọi chuyện sẽ ổn thôi. "Ông Nội" sẽ phù hộ cho cha và cộng đoàn Giáo Điểm Tin Mừng được mọi sự tốt đẹp mà. Chúng con luôn tín thác vào Chúa.

Tối hôm qua khi khóc xong thì nhóm giới trẻ tổ 3 chúng con đã quy tụ nhau cùng dâng kinh Mân Côi và hiệp ý cầu nguyện cho "Ông Nội" mau được hưởng tôn nhan Chúa.

Con xin Chúa và Mẹ luôn ban bình an sức khỏe và nâng đỡ cha mỗi ngày để cha thực hiện mệnh lệnh Chúa trao là rao giảng Lòng Chúa Thương Xót đến với muôn dân, ngày càng nhiều chiên lạc được quay về bên Chúa.

*Con Maria Tou Nai Niên
niennai1985@gmail.com*

2- Kính chào cha,

Con đã cố kềm lòng, nhưng con vẫn phải bật khóc khi nhận được tin Đức Cha Phaolô Bùi Văn Đọc đã được Chúa gọi về cách bất ngờ khi đang dâng Thánh Lễ ở ngoại thành Roma.

Thương tiếc "Ông Nội" quá cha ơi, đâu còn dịp nào cho chúng con được đón "Ông Nội" về Giáo Điểm Tin Mừng, Nhà Bè với chúng con nữa hỡi cha! Chúa đã gọi "Ông Nội" về với Chúa cách bất ngờ như vậy thì chúng con chỉ còn biết nguyện xin Chúa đón "Ông Nội" về bên Lòng Chúa Thương Xót.

Chúng con biết "Ông Nội" rất yêu thương dân nghèo chúng con, nhất là yêu thương dân nghèo Giáo Điểm Tin Mừng chúng con lắm. Xin Chúa nhậm lời chúng con Amen.

*"Ngọc Anh Doan Thi"
mariarosalima18@gmail.com*

3- Kính thăm cha,

Gia đình con xin chia buồn cùng cha và Cộng Đoàn Giáo Điểm Tin Mừng về sự ra đi đột ngột của Đức Tổng Giám Mục Phaolo Bùi Văn Đọc, người cha kính yêu mà Giáo Điểm Tin Mừng thường gọi ngài là "Ông Nội" vì tâm tình đặc biệt mà ngài đã dành cho cha và Cộng Đoàn Giáo Điểm Tin Mừng qua mười mấy lần ngài đã ưu ái đến thăm, tặng quà và dâng lễ tại Giáo Điểm.

Hôm nay gia đình con đã mở Youtube để nghe cha giảng và cử hành Thánh Lễ Đưa Chân "Ông Nội" về với Lòng Chúa Thương Xót. Chúng con rất xúc động. Gia đình con cũng cầu nguyện cho "Ông Nội", và đặc biệt cầu cho cha được nhiều hồng ân Chúa, tràn đầy sức khỏe để tiếp tục sứ mạng mà Chúa đã ưu ái trao cho cha.

Xin ơn trên ban cho TGP Saigon có được vị tân chủ chăn cũng sẽ dành nhiều thương yêu và nâng đỡ cha và Giáo Điểm Tin Mừng như Đức cố TGM Phaolô.

Khánh Tường & Chon Phan (Úc Châu)
dominictpham@yahoo.com

4- Con chào Cha,

Cha ơi, con biết cha và mọi người đều rất buồn vì "Ông Nội" đã về với Chúa. Con mới ở Sài Gòn có 3 năm nhưng cũng biết được Đức Tổng nhờ đến Giáo Điểm Tin Mừng tham dự thánh lễ, và thấy "Ông Nội" thật dễ thương.

Sáng hôm qua vào facebook con không tin vào mắt mình, tại sao, tại sao lại thế. Con cũng biết Đức Tổng nhờ đọc cuốn sách Con Đường Tín Thác của cha. Coi lại thánh lễ tưởng niệm "Ông Nội", con rất đau lòng, thực sự rất buồn và khóc rất nhiều. Con nghĩ con phải học từ "Ông Nội" rất nhiều.

Con thành thật chia buồn đến cha và Giao Điểm Tin Mừng. Một người cha kính yêu, "Ông Nội" thân thương luôn đồng hành cùng cha trên con đường tín thác, giờ đã trở về với Lòng Chúa Thương Xót.

Con không biết thời gian tới đây cha sẽ ra sao. Cha và cộng đoàn cố gắng lên nhé, chắc chắn "Ông Nội" trên thiên đàng không muốn nhìn mọi người khóc đau. "Ông Nội" sẽ luôn luôn dõi theo cha và cộng đoàn mà. Cha giữ gìn sức khỏe nhé.

Nguyện xin Lòng Chúa Thương Xót luôn ban ơn và đồng hành cùng cha.

*Con Huệ
hue060516@gmail.com*

5- Cha ơi!

Xin cha nén đi nỗi buồn. "Ông Nội" ra đi về cùng Chúa, nhưng con tin rằng ở trên Thiên Quốc "Ông Nội" sẽ cầu nguyện cho cha. Con đường phía trước của cha chắc sẽ gặp nhiều trắc trở khi "Ông Nội" không còn. Nhưng cha ơi, xin cha cố gắng tiếp tục rao giảng Lòng Chúa Thương Xót. Xin cha ở với chúng con. Nguyện xin Lòng Chúa Thương Xót nâng đỡ cha trên con đường tín thác.

Cha ơi cố lên!

linhnguyen18061992@gmail.com

6- Cha ơi,

Con được gặp Đức Tổng Phaolô ngày 3-3-2018 sau thánh lễ ở đền thờ Thánh Phêrô. Đức Tổng bảo con đến chụp hình. Con không có máy. Đức Tổng lấy máy của mình nhờ cha thư ký chụp giúp.

Khi nói chuyện với Đức Tổng, con nói về cha Long. Đức Tổng rất vui và hỏi con có thích nghe bài giảng của cha Long không. Con đáp dạ có, con nghe mỗi ngày.

Con tin rằng Đức Tổng rất thương cha. Khi còn ở trần gian, Đức Tổng đến Giáo Điểm Tin Mừng dâng lễ được 13 lần, nhưng hiện giờ Đức Tổng đang ở trên thiên đàng, sẽ đồng hành với cha trong thánh lễ mỗi ngày, cha vui không?

*Nữ tu đang ở bên Rome
Ny Ho Thi <srnyroma@gmail.com>*

7- Thành thật chia buồn với cha về sự ra đi bất ngờ của Đức Tổng Phaolô, "Ông Nội" rất dễ thương, như cha hay nói vậy, và con cũng thấy như vậy.

Buổi trưa nay, ở bên Pháp, con rất sửng sốt khi nghe tin Đức Tổng Phaolô mới qua đời tại Rome. Con nhớ ngay tới cha, và con đã cầu nguyện ngay cho Đức Tổng là "Ông Nội" mà cha và Đức Tổng hay xưng với dân Chúa của Giáo Điểm Tin Mừng.

Hôm nay nghe tin Đức Tổng qua đời, con nhớ là có đưa thư cho Đức Tổng và nhờ Đức Tổng đưa cho cha một lá thư với hy vọng là khi Đức Tổng đến Giáo Điểm Tin Mừng dâng lễ sẽ đưa thư cho cha, nhưng không ngờ Đức Tổng ra đi quá bất ngờ, không biết bao giờ lá thư ấy mới đến tay cha!!!

Cầu xin Chúa cho cha luôn được Đức Tổng cầu bầu cho cha thêm sức mạnh và được nâng đỡ nhiều hơn để công cuộc loan truyền Lòng Chúa Thương Xót ngày càng phát triển.

Con vừa coi video cha dâng lễ tưởng niệm Đức Tổng tại Giáo Điểm Tin Mừng ngày 7-3-2018. Thật là

cảm động và buồn lắm. Nhưng Đức Tổng đang tươi cười với cha qua tấm hình của Ngài thật đẹp.

Con hy vọng cha bớt buồn phần nào và luôn được an ủi trong Lòng Chúa Thương Xót. Con vẫn tin là Chúa sẽ dẫn dắt cha vượt qua những thử thách để làm tròn thánh ý Chúa là loan truyền Lòng Chúa Thương Xót như cha đã và đang làm, với kết quả là bao nhiêu người trở về với Chúa.

Con luôn cầu nguyện cho cha được tràn đầy ơn Thánh Thần và cộng đoàn Giáo Điểm Tin Mừng phát triển hơn nữa. Cảm ơn cha vì mỗi ngày con nghe bài giảng của cha thấy rất thấm thía, như rót vào tai, giúp con hiểu và sống Lời Chúa dễ dàng hơn.

*Con Maria Kiều Hạnh
luongmariehanh@yahoo.fr
Paris - Pháp*

8- Cha Long kính mến,

Trên nỗi niềm đau xót của Giáo Hội Việt Nam, con hiểu nỗi đau của cha. Con xin cùng hiệp thông với cha, với Giáo Điểm Tin Mừng, cũng như với Giáo Hội Việt Nam. Nguyên xin Chúa Giêsu Giàu Lòng Xót Thương đưa Đức Cố Tổng Giám Mục Phaolô về hưởng trọn vẹn Tôn Nhan Từ Ái của Chúa. Đức Tổng sẽ bầu cử và tiếp tục nâng đỡ cha như ngài vẫn thực hiện.

Lòng con cũng dậy lên một nỗi lo khi nghe tin Đức Tổng được Chúa gọi về. Nhưng cha ạ, cha chỉ là dụng cụ Chúa dùng để loan truyền Lòng Thương Xót của Chúa đến với người người. Chắc chắn Chúa có cách của Chúa. "Ánh nhìn của Cha hằng dõi theo ngài ngày đêm" (nhật ký Faustina, 86).

Chiều thứ năm, cộng đoàn Việt Nam tại Nhà Thờ Chúa Kitô bên Hoa Kỳ châu Thánh Thể, chúng con cầu nguyện cho Đức Tổng Phaolô. Con cầu nguyện và dâng cha, cũng như những công việc và lòng nhiệt thành khao khát của cha lên Chúa Giêsu Thánh Thể.

Con tin chắc trước Nhan Thánh Chúa, Đức Tổng cầu bầu đắc lực hơn cho cha, và ngài vẫn hằng đồng hành với cha cách sát sao hơn khi ngài còn tại thế.

Lạy Mẹ Maria, xin Mẹ nâng đỡ Vị Tông Đồ nhiệt thành của Con Mẹ.

*Marie SangXuan- USA
xuannnguyenthi69@gmail.com*

9- Như thường lệ, sáng nay con thức dậy lúc 5 giờ sáng và mở youtube giaodiemtinmung để nghe bài giảng của cha.

Nhưng hôm nay con thực sự đau buồn về sự ra đi của Đức Tổng, "Ông Nội", người cha yêu dấu đã luôn giúp sức và đồng hành với cha trong sứ mạng loan truyền Lòng Chúa Thương Xót, con đã không cầm được nước mắt cha ạ! Con xin chia buồn với cha về sự mất mát lớn lao này, nhưng con tin rằng Đức Tổng vẫn luôn ở bên cha và cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót Giáo Điểm Tin Mừng. Nguyên xin Thiên Chúa thương ban phúc quê Trời cho một mục tử đã một đời hy sinh phục vụ Chúa và Giáo Hội. Con xin chia sẻ nỗi đau của cha, xin Chúa luôn gìn giữ cha trong vòng tay của Ngài để tiếp tục loan truyền Lòng Chúa Thương Xót theo thánh ý Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa. Thừa cha, đó là lời cầu nguyện đầu tiên của con cho một ngày mới và tạ ơn Chúa sau một ngày. Bài giảng của cha hôm nay đã đánh động con rất nhiều, giúp con cảm thông và tha

thứ cho những người đã làm tổn thương con, và con sẽ cầu nguyện cho họ nữa cha ạ!

Maria Hue Nguyen

huenguyen1997@gmail.com

10- Xin anh chị em Cộng đoàn LCTX cùng hiệp thông với Giáo Hội cầu nguyện cho Đức cha Phaolô Bùi Văn Đọc mới được Chúa gọi về. Xin Chúa thương xót và đưa linh hồn Phaolô sớm được hưởng nhan Thánh Chúa, cùng các Thánh trên Thiên Đàng.

Đức Cha Phaolô Bùi Văn Đọc là người, trong gần 2 năm qua, đã giúp cho cha Giuse Trần Đình Long được đi loan truyền Lòng Chúa Thương Xót tại Giáo Điểm Tin Mừng. Cộng đoàn LCTX hải ngoại chúng ta đã được nghe cha Long giảng tên trang web tinthac.net mỗi ngày, và thấy cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót tại đây đang phát triển rất mạnh, mà nay Chúa đã gọi Đức Cha Phaolô Bùi Văn Đọc về với Chúa.

Cảm tạ Chúa đã cho Đức Cha ra đi rất bình an, và nhẹ nhàng như lời Chúa Giêsu mạc khải cho Thánh Nữ Faustina. Bất cứ ai đến với LCTX đều được Chúa thương, và bảo vệ trong giờ lâm chung. Nay con tin và xác tín Đức Cha Phaolô ra đi rất bình an trong giờ lâm chung, vì Đức Cha đã gieo hạt giống Lòng Chúa Thương Xót tại Giáo Điểm Tin Mừng, nơi mà Chúa Thánh Thần đang hoạt động rất mạnh.

Xin phó Thác Đức Tổng Phaolô vào đại dương Lòng Chúa Thương Xót. Đây là lúc chúng ta hiệp thông cầu nguyện cho cha Giuse Trần Đình Long và Giáo Điểm Tin Mừng, để xin lòng từ bi và khoan nhân của Chúa luôn luôn che chở cha, nơi mà Đức Tổng có sự quan tâm đặc biệt. Nguyện xin Chúa gửi một Tổng Giám Mục mới cũng có lòng nhiệt thành với Lòng Chúa Thương Xót đến với Giáo Điểm

Tin Mừng. Mọi điều xảy ra đều trong bàn tay của Thiên Chúa. Xin được theo ý Chúa đừng theo ý chúng con. Amen

David Thai USA

divinemeracy04122012@gmail.com

11- Thành thật chia buồn với cha và cộng đoàn. Đức cha Phaolô Bùi Văn Đọc là "Ông Nội" của Giáo Điểm Tin Mừng đã về với Chúa tại Roma.

Con biết cha và cộng đoàn buồn lắm vì Đức Tổng rất yêu thương cha và cộng đoàn GĐTM.. Từ nay không phải có dịp lễ Đức Tổng mới tới, mà Đức Tổng luôn ở bên cạnh cha, và lúc nào cũng ở với cộng đoàn Giáo Điểm Tin Mừng, với mọi người...

Con thành kính chia buồn, nguyện xin Đức Tổng luôn phù hộ cha khoẻ mạnh và cộng đoàn luôn lớn mạnh.

Đức Tổng rất hiền lành dễ thương, rất hiểu biết và thương cha nhiều, con tin Đức Tổng sẽ cầu xin Chúa gửi một Đức Cha khác cũng dễ thương đến cho cha và Giáo Điểm Tin Mừng. Mọi người đều cầu nguyện cho cha, trong đó cũng có con nữa. Con tin Chúa sẽ ban cho Giáo Phận Sài Gòn một Đức Tổng mới cũng tốt lành như vậy.

Con Lucy Pham- USA

lucillefam@yahoo.com

12- Con và gia đình xin chia buồn với cha và Giáo Điểm Tin Mừng vì sự ra đi của Đức Tổng. Khi nhận được tin, con bàng hoàng vô cùng và đau đớn. Con báo cho gia đình: "Đức Tổng mất rồi!"

Gia đình con xem trên youtube thấy Đức Tổng đến dâng lễ tại Giáo Điểm Tin Mừng lúc nào cũng vui cũng cười. Nhưng khi con xem thánh lễ truy điệu Đức Tổng tại Giáo Điểm Tin Mừng, con bật khóc. Thương nhớ Đức Tổng quá,

con giận Đức Tổng đã bỏ đàn chiên bơ vơ, chúng con đang cần Đức Tổng che chở dẫn dắt, thế mà!!! Hic

ltnguyen2013@icloud.com

13- Con tên là Kim Uyên, 68 tuổi, hiện đang ở Vương Quốc Bỉ. Mỗi ngày đều mở Youtube để nghe những bài giảng của cha ở Giáo Điểm Tin Mừng

Hôm nay nhìn thấy cha nghẹn ngào chia sẻ những kỷ niệm với Đức Tổng, con cũng không ngăn được những giọt nước mắt. Thành thật chia buồn với cha trước nỗi mất mát to lớn này. Con tin rằng trên Thiên Quốc, "Ông Nội" cũng theo dõi và cầu nguyện cho cha.

Xin Chúa ban cho cha nhiều sức khỏe, luôn can đảm vượt qua những khó khăn để hướng dẫn giáo dân chúng con đồng hành trong Lòng Chúa Thương Xót.

Tất cả chúng con ai cũng đặt câu hỏi: "Rồi đây Giáo Điểm Tin Mừng sẽ thế nào?" Chúng con tín thác vào Lòng Chúa Thương Xót. Hy vọng Đức Tổng Giám Mục kế nhiệm "Ông Nội" cũng sẽ lo lắng và nâng đỡ tinh thần để cha hoàn thành sứ mạng Chúa trao phó, để lo cho những con chiên nghèo nàn, bệnh tật rất cần đến những bài giảng thực tế và những lời cầu nguyện của cha để vơi bớt khổ đau.

Agnes Kim Uyên

locuyen0@gmail.com

14- Tạ ơn Chúa ban cho cha luôn bình an.

Con xin thành kính phân ưu cùng cha và Giáo Điểm Tin Mừng vì vừa mất đi "Ông Nội" và cộng là cha của chúng con. Cha gần gũi Đức Tổng nhiều hơn, vì con chỉ được ngồi chung bàn tiệc với Đức Tổng một lần khi Đức Tổng sang thăm nước của chúng con.

Bên Hà Lan này con hay tin sớm, và tức thì đang ngủ bật dậy cầu nguyện và khóc thương.

Con ao ước được về gặp cha và thăm Giáo Điểm dù chỉ một lần. Hàng ngày con cầu khẩn xin Chúa thương ban bình an cho cha và cộng đoàn. Con đã hết nước mắt rồi, lại mở máy nghe cha giảng. Thương cha quá, con lại khóc tiếp. Xin cha giữ sức khỏe nhé.

con Maria Michelle - Holand
phuonghoang44@gmail.com

15- Chào cha, tông đồ của Lòng Chúa Thương Xót.

Con xin chia đau sẻ buồn trước sự ra đi quá đột ngột của "Ông Nội" hiền lành, thân thiện, nhân ái của Giáo Điểm.

Con thương cha và Giáo Điểm Tin Mừng. Con khóc thương và xem lại các thánh lễ "Ông Nội" dâng tại Giáo Điểm. Liên li cầu cho "Ông Nội" được về bên Lòng Chúa Thương Xót để "Ông Nội" phù hộ cho cha và chúng con được tín thác vào Lòng Chúa Thương Xót.

Thi Minh Nguyen
<nguyentm58@hotmail.com>

16- Cha ơi!

Con không biết Giáo Điểm Tin Mừng sắp tới sẽ ra sao. Con chỉ biết tất cả không ngoài Ý Chúa. Con chỉ biết cầu nguyện cho cha, cho công cuộc rao giảng Lòng Chúa Thương Xót của cha được tiếp tục cho chúng con được đến với Chúa.

Con biết đến Giáo Điểm Tin Mừng được gần 100 ngày rồi. Con đã 30 tuổi rồi, nhưng đây là những ngày con thật sự sống hạnh phúc. Giữa vô vàn khổ đau, con vẫn thấy sự ngọt ngào của Chúa. Con là người tội lỗi, yếu đuối, khổ đau. Là một phụ nữ đơn thân nuôi con nhỏ. Không có Chúa, con biết sống sao đây?

Con hứa sẽ đọc kinh Mân Côi mỗi ngày để cầu nguyện cho cha. Ở đâu có Lòng Chúa Thương Xót, có cha,

thì chúng con đến. Chúng con cùng đồng hành với cha. "Ông Nội" về với Chúa sẽ cầu bầu cho cha, cho Giáo Điểm Tin Mừng, cho việc rao giảng Lòng Chúa Thương Xót nhiều hơn nữa. Hai mươi năm trước, Đức Tổng đã ban bí tích cho con. Khi ấy con là cô bé 10 tuổi ở Mỹ Tho. Bây giờ con trở về với Chúa sau 10 năm sống trong tăm tối xa lìa Chúa là lúc con gặp lại Đức Cha ở Giáo Điểm Tin Mừng này!

Cha ơi, vững dạ an lòng nơi Chúa chúng ta. Chúa thương cha, thương chúng con. Chúng con yêu Chúa và thương cha lắm.

Mỹ Tho

lethimytien1241988@gmail.com

17- Con là Trung ở bên Áo. Con đã từng đến thăm cha và Giáo Điểm Tin Mừng.

Từ ngày gặp cha, con thật sự rất cảm động, vì Chúa đã dùng cha để bày tỏ Lòng Thương Xót của Chúa cho đoàn chiên khốn khổ, ngày đêm hướng về Chúa. Con biết là cha rất nhiều việc phải làm cho đoàn chiên. Hằng ngày trước khi đi ngủ, con luôn nghe cha giảng ở trên trang web tinhthac.net đó cha. Sau đó cầu nguyện để Chúa luôn đồng hành với cha mọi ngày.

Mấy ngày hôm nay con thật sự rất đau buồn vì sự ra đi của một vị chủ chăn hiền hậu, rất thương đoàn chiên và rất tôn sùng Lòng Thương Xót của Chúa! Ở bên này buổi tối hôm đó nghe tin mà không thể nào ngủ được vì buồn quá! Nhưng con hy vọng và tin chắc rằng Đức Tổng Phaolô của chúng ta ra đi trước để thì thầm với Chúa về đoàn chiên mà Ngài đã chăn dắt và sẽ luôn cầu nguyện cùng Chúa cho chúng ta.

Con xin chia buồn cùng cha và đặc biệt là Giáo Điểm Tin Mừng mà Đức Tổng đã đặt vào trong con tim của Ngài!

Con đây là một tu sĩ tội lỗi đã nhiều lần phạm tội lỗi làm cho Chúa rất buồn! Xin cha và cộng đoàn thương cầu nguyện cho con được trung thành và đứng vững trên con đường mà Chúa đã thương gọi chọn con. Xin Chúa tha thứ tội lỗi và chữa mọi bệnh tật phần hồn và phần xác cho con.

Không biết từ bao giờ, cha là người con không bao giờ quên trong lời cầu nguyện của con mỗi ngày. Cha đã trở thành người cha linh hướng cho con, là một gương sáng cho con noi theo vì sự yêu mến và tín thác vào Chúa!

Con sẽ luôn đồng hành với cha qua lời cầu nguyện và chuỗi kinh lòng Chúa thương xót mỗi ngày! Xin Chúa là Đấng giàu lòng thương xót ban cho cha được nhiều sức khỏe và nhiều hồng ân!

Người con tội lỗi

Thomas Trung- Áo

thomas.pham@bborden.at

18- Cái chết của Đức TGM Phaolô là một bức tâm thư Chúa gửi cho tôi.

1. Đức TGM Phaolô Bùi Văn Đọc đã qua đời tại Rôma. Tôi rất ngỡ ngàng. Chỉ biết cầu nguyện cho ngài. Khi cầu nguyện cho Đức Tổng, tôi xót xa nghẹn ngào. Tôi nhớ lại những tâm sự giữa hai chúng tôi, ngay trước khi ngài đi Rôma.

2. Giờ đây, ngài vẫn tâm sự với tôi. Ngài khuyên tôi hãy coi cái chết của ngài như một bức tâm thư Chúa gửi cho Hội Thánh Việt Nam nói chung, và cho tôi nói riêng. Ý chung của bức tâm thư đó là: *“Hãy tỉnh thức và cầu nguyện”*.

3. Đức cố TGM Phaolô khẩn khoản nhắc cho tôi nhớ lại Lời Chúa Giêsu đã báo trước: *“Anh em hãy tỉnh*

thức và cầu nguyện luôn, hầu đủ sức thoát khỏi mọi điều sắp xảy đến và đứng vững trước mặt Con Người” (Lc 21, 36).

4. Có nghĩa là những điều sắp xảy đến sẽ tang tóc. Để thoát khỏi, tôi cần cầu nguyện nhiều, và cần lắng nghe ý Chúa, để mà biết chọn lựa những gì nên làm, những gì nên thôi làm.

5. Và có nghĩa là Chúa Giêsu Kitô sẽ bất ngờ đến. Ngài sẽ hỏi tôi có luôn tìm gặp Ngài là Đấng cứu độ không, có luôn coi Ngài là nền tảng cho cộng đoàn đức tin của tôi không (*x.1Cr 3, 11*).

6. Và có nghĩa là: Chúa Giêsu Kitô sẽ bất ngờ đến. Ngài sẽ hỏi tôi có thực sự đang thuộc về Chúa không (*x Gl 2, 20*).

7. Và có nghĩa là: Chúa Giêsu Kitô sẽ bất ngờ đến. Ngài sẽ hỏi tôi có thực sự *“Hiến dâng mình làm của lễ sống động, thánh thiện và đẹp lòng Chúa không?”* (Rm 12, 1).

8. Mấy ngày trước khi Đức Tổng đi Rôma, tôi gọi điện thăm ngài. Tôi nói với ngài một lời thân mật: *“Đức Tổng Bùi nên nhớ mình đứng đầu Giáo Tỉnh. Vì thế nên đi thăm anh em, trong đó có tôi là kẻ già yếu sắp chết rồi”*. Ngài trả lời: *“Chưa chết đâu, chúng ta còn gặp nhau”*. Ai ngờ bây giờ tôi còn sống, mà chính ngài đã chết. Dù sao, chúng tôi vẫn còn gặp nhau một cách thiêng liêng.

9. Bằng cách thiêng liêng, mà rất thân tình, Đức Cố TGM Phaolô mới nhắn nhủ tôi là: Tình hình đang chuyển biến mau lẹ, như cái chết mau lẹ của ngài. Hãy tỉnh thức và cầu nguyện thực nhiều, kéo sẽ quá muộn.

Tôi hiểu phần nào điều ngài nhắn nhủ. Tôi băn khoăn và cầu nguyện thêm, thì tôi được hiểu thêm nhờ

đoạn thơ sau đây của Thánh Phaolô gởi cho tín hữu Êphêsô:

10. *“Bẩm sinh chúng ta là những kẻ đáng chịu cơn thịnh nộ của Thiên Chúa, như những người khác. Nhưng Thiên Chúa giàu lòng thương xót và rất mực yêu thương chúng ta, nên dầu chúng ta đã chết vì sa ngã, Người cũng đã cho chúng ta được cùng sống với Đức Kitô. Chính do ân sủng mà anh em được cứu độ”* (Ep 2, 4-5).

Kéo sẽ quá muộn, tôi lập tức tin vào Chúa Giêsu Kitô. Nhờ ân sủng của Ngài, tôi yêu thương mọi người khác, như Chúa đã thương tôi. (x.Ga 13, 34).

Từ đó, Đức cố TGM Phaolô nhắn nhủ tôi là. Dù tình hình sẽ chuyển biến xấu đi và mau lẹ, trở thành nguy hiểm, thì tinh thần tỉnh thức và cầu nguyện luôn phải vững vàng bám chặt vào Chúa Giêsu Kitô, vâng lời Ngài, mà sống yêu thương như Ngài đã yêu thương.

11. Đức Cố TGM Phaolô đã sống và đã chết trong ân sủng và lòng thương xót Chúa. Ngài không tự hào vì những gì khác. Đó chính là chứng nhân của tỉnh thức và cầu nguyện.

12. Tôi có cảm tưởng là sẽ có một lúc, tình hình trở nên tang tóc, đến nỗi tôi cũng sẽ thốt lên như Chúa Giêsu xưa: *“Cha ơi, sao Cha nỡ bỏ rơi con”* (Mc 15, 34). Nhưng chính lúc đó, tôi rất cần có một đức tin khiêm nhường phó thác, để nói như Chúa Giêsu: *“Cha ơi, con xin phó thác hồn con trong tay Cha”* (Lc 23, 46). Nghĩa là tôi chỉ trông cậy vào ân sủng và lòng thương xót Chúa mà thôi.

13. Tâm thư mà Chúa gửi cho tôi qua cái chết của Đức Cố TGM Phaolô Bùi Văn Đọc là như thế. Ít là lúc này, tôi đọc qua, thì thấy vậy. Có thể khi đọc kỹ, sẽ thấy thêm.

14. Những năm tháng gần đây, tôi hay gọi điện thoại cho Đức Cố TGM. Khi trả lời, bao giờ Đức Cố TGM cũng bắt đầu bằng câu: *“Thưa Đức cha, con đây”*. Giờ đây, tôi cũng đang gọi ngài. Ngài cũng đang trả lời, nhưng bằng cách khác. Rồi đây tôi còn sẽ gọi ngài. Mong ngài cũng sẽ trả lời, bằng cách nào mà Chúa cho phép. Tôi coi tất cả đều là do ân sủng và lòng thương xót Chúa.

15. Đức Cố TGM Phaolô Bùi Văn Đọc đã chết như một người yếu đuối, tại nhà thờ Thánh Phaolô. Tự nhiên, tôi nhớ lại lời Thánh Phaolô xưa: *“Tôi rất vui mừng và tự hào vì những yếu đuối của tôi, để sức mạnh của Đức Kitô ở mãi trong tôi. Vì vậy, tôi cảm thấy vui sướng khi mình yếu đuối... Vì khi tôi yếu, chính là lúc tôi mạnh”* (2Cr 12, 9-10).

Long Xuyên, ngày 7.3.2018
+ Gm. Gioan B. Bùi Tuần

*Tháng Hoa Dâng Mẹ

ĐIỀU TRÁI TIM NÓI

"Riêng Mẹ Người thì hằng ghi nhớ tất cả những điều ấy trong lòng." (Lc 2, 51)

Mẹ đó, Mẹ chẳng bỏ sót điều gì, Mẹ chẳng để quên điều gì, TRÁI TIM MẸ hằng hướng về Con Mẹ, trái tim Mẹ luôn chất chứa Lời Con Mẹ.

Mẹ, nguồn cây trồng
Mẹ, nguồn an ủi
Mẹ, đôi cánh chở che
Mẹ, đôi vai gánh vác.

Mẹ gánh lấy mọi khổ đau nhân loại
Mẹ gánh lấy mọi trái tim nhân loại
Mẹ cất lấy từng giọt nước mắt của nhân loại

Mẹ ôm các con vào lòng
Mẹ nâng các con như trứng
Mẹ hứng các con như hoa

Những đoá hoa mong manh dễ gãy
Những quả trứng mỏng mảnh dễ tan tành.
Mẹ,
Mẹ không bỏ sót điều chi
Mẹ,
Mẹ chẳng bỏ qua điều gì
Mẹ LẮNG NGHE con khóc
Mẹ lắng nghe con trái tấm lòng

Mẹ yêu con cũng như sao trên trời
Mẹ yêu con cũng như cát ngoài biển
Mẹ vỗ về con như con sóng dịu dàng

TÌNH MẸ đó
Mênh mông tựa biển cả
TÌNH MẸ đó
Ấm áp tựa sao băng
Loé lên nhưng không bao giờ tắt
Mà cháy mãi cháy mãi trong tim hồng.

Mẹ nhớ mãi lần đầu tiên con khóc
Cái mỗ cái còi cái miệng hét inh tai
Mắt thì nhắm mà còi thì cứ hét
Hét inh nhà mà ai cũng xuyên xao

Con coi đó, con sinh linh bé nhỏ
Con thơ ngây con trong trắng dường bao
Con lớn lên trong vòng tay của Mẹ
Con khóc con cười Mẹ hỉ hả cùng con

Khi con ốm con đau con bệnh tật

Mẹ lắng lo hết trông đứng lại ngồi
Mẹ gặt gà canh cho con giấc ngủ
Con say rồi Mẹ vẫn thức canh con.
Khi con lớn con xa dần tay Mẹ
Đứng trông theo những vấp ngã đầu đời
Mẹ đau đau trông con ngồi bên Mẹ
Nhưng xa dần con với vòng tay.

Con yêu của Mẹ,
Mẹ vẫn bên con mỗi đêm mỗi ngày
và từng giây phút,
Mẹ vẫn yêu con như lúc con mới chào đời,
Mẹ vẫn nhìn con như lúc con tập bước
bước đầu tiên.
Con đó,
Cũng nhõng nhẽo với Mẹ như hồi bé tí
Cũng tí tê như cái thuở hay đòi quà
Mẹ hay lắc không cho là con khóc
Ôi cục cưng ngốc nghếch của Mẹ sao mà yêu quá

Ờ thì cứ khóc đi nhóc
Mẹ không chịu đâu,
Mẹ dịu dàng nhưng nghiêm khắc lắm,
đừng có buồn khi đòi Mẹ chẳng cho.

Lớn phổng rồi còn gì
Có gia đình rồi còn gì
Con cháu một tá rồi còn gì

Dạ thưa Mẹ con nay đã luống
Con mới về nhà với một đồng cháu con

Lại thêm ông chồng răng chả còn mấy cái
Lại vác bà vợ cứ móm mém nhai trầu
Vui lắm Mẹ

Con nhớ lại, thuở thiếu thời con sa ngã đủ thứ mê,
mê ăn uống, mê tham dâm vô độ, Mẹ nắm về quất mấy
phát vô mộng, con hồn mát nói Mẹ già chả hiểu, giờ lớn
rồi con cũng quất đám cháu con.

Tạ ơn Mẹ
Con xin tạ ơn Mẹ
TRÁI TIM MẸ thật bao lớn cho vừa
TRÁI TIM MẸ như ngọn đèn soi bước
Trông theo Mẹ con vững bước trên đời.

Mẹ ơi,
Con yêu Mẹ
Con yêu Mẹ.

Ừm
Mẹ yêu con
Mẹ cũng rất yêu con.

Nhà Bè, để nhớ "Ông Nội"
M.HNA

***Công tác Bác Ái hàng tháng
của Cộng Đoàn Cầu Nguyện Lòng Chúa Thương Xót và
Nhóm Thiện Nguyễn Tín Thác
Giáo Điểm Tin Mừng
1201/12 Nguyễn Văn Tạo - Ấp 1 - xã Hiệp Phước –
Huyện Nhà Bè - Tp HCM**

1/ (tháng 3/2018) BÁC ÁI MÙA CHAY

**Đã đến thăm và tặng 2.494 phần quà tại 9 Huyện thị
thuộc tỉnh Bình Dương :**

- Chi hội Bệnh nhân nhiễm chất độc Da Cam**
- Chi hội Người Khiếm Thị**
- Trại nuôi bệnh nhân phong**

2 ngày 13 & 20/03 /2018 vừa qua

**2/ (tháng 4/2018) BÁC ÁI MỪNG CHÚA PHỤC SINH –
MỪNG ĐẠI LỄ KÍNH LỄ LẠC – mừng bốn mạng Giáo Điểm
Tin Mừng**

**Sẽ đi thăm và tặng 2.049 phần quà tại 16 Quận, Huyện
trong Tp HCM.**

- chi Hội người khuyết tật**
- chi Hội Bệnh nhân nhiễm chất độc Da Cam**

3 ngày 10,17,24/04/2018

*Ban Mục vụ & thiện nguyện Tín Thác
Giáo Điểm Tin Mừng
Trân trọng thông báo*

